

Starostwo Powiatowe w Stalowej Woli

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA
ŚRODOWISKO
UPROSZCZONYCH PLANÓW URZĄDZENIA
LASU DLA LASÓW NIESTANOWIĄCYCH
WŁASNOŚCI SKARBU PAŃSTWA NA
TERENIE
Powiatu Stalowowolskiego**

Gmin: Zaklików

na okres od 1 stycznia 2022 r. do 31 grudnia 2031 r.

Warszawa, 2021

Spis treści:

1 Wstęp	5
1.1 Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	5
1.2 Wykaz stosowanych skrótów i terminów	7
2 Informacje ogólne	8
2.1 Podstawa prawna i zakres prognozy oddziaływania Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu na środowisko.....	8
2.2 Zawartość i główne cele Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu	10
2.3 Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy	11
2.4 Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu	12
2.5 Powiązania Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu z innymi dokumentami, w tym dokumentami, dla których zostały sporządzone strategiczne oceny	14
2.6 Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	16
3 Opis, analiza i ocena stanu środowiska i celów ochrony	16
3.1 Położenie i ogólna charakterystyka obszaru objętego opracowaniem UPUL	16
3.2 Klimat.....	17
3.3 Charakterystyka lasów na gruntach niestanowiących własności Skarbu Państwa objętych opracowaniem UPUL.....	17
3.4 Aktualny stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	17
3.4.1 <i>Stan środowiska na obszarach objętych uproszczonymi planami urzędzenia lasu</i> <i>17</i>	
3.4.2 <i>Stan i zagrożenia powietrza atmosferycznego</i>	18
3.4.3 <i>Stan i zagrożenia gleb</i>	19
3.4.4 <i>Stan i zagrożenia wód powierzchniowych i gruntowych</i>	19
3.4.5 <i>Zagrożenia dla ekosystemów leśnych</i>	19
3.4.6 <i>Zagrożenia antropogeniczne</i>	20
3.5 Istniejące formy ochrony przyrody w obszarze opracowania UPUL	21
3.5.1 <i>Pomniki przyrody</i>	23
3.5.2 <i>Siedliska przyrodnicze poza obszarem Natura 2000</i>	23
3.6 Istniejące problemy ochrony przyrody istotne z punktu widzenia realizacji UPUL, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dn. 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.....	24
3.7 Aktualny stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	24
4 Przewidywane oddziaływanie UPUL na środowisko i Obszary Natura 2000	25
4.1 Przewidywane oddziaływanie UPUL na środowisko.....	25
4.1.1 <i>Oddziaływanie na różnorodność biologiczną</i>	25
4.1.2 <i>Oddziaływanie na ludzi i zdrowie ludzi</i>	26
4.1.3 <i>Oddziaływanie na rośliny, grzyby i zwierzęta, w szczególności na gatunki chronione</i>	26
4.1.4 <i>Oddziaływanie na wodę</i>	29
4.1.5 <i>Oddziaływanie na powietrze</i>	30

4.1.6	Oddziaływanie na powierzchnię ziemi	30
4.1.7	Oddziaływanie na krajobraz.....	30
4.1.8	Oddziaływanie na klimat	31
4.1.9	Oddziaływanie na zabytki i dobra kultury materialnej	31
4.1.10	Zestawienie zbiorcze wpływu realizacji założeń UPUL na środowisko	31
4.2	Przewidywane oddziaływanie UPUL na formy ochrony przyrody	32
4.2.1	Przewidywane oddziaływanie na Parki Narodowe	33
4.2.2	Przewidywane oddziaływanie na rezerваты przyrody	33
4.2.3	Przewidywane oddziaływanie na Parki Krajobrazowe	33
4.2.4	Przewidywane oddziaływanie na Obszary Chronionego Krajobrazu	36
4.2.5	Przewidywane oddziaływania na Użytki Ekologiczne	36
4.2.6	Przewidywane oddziaływanie na Zespoły Przyrodniczo-Krajobrazowe	36
4.2.7	Przewidywane oddziaływania na pomniki przyrody i stanowiska dokumentacyjne 36	
4.3	Przewidywane oddziaływanie UPUL na Obszary Natura 2000	36
4.3.1	Specjalne Obszary Ochrony Siedlisk.....	37
4.3.2	Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków.....	40
4.4	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedliska leśne, potencjalne siedliska przyrodnicze	66
4.5	Przewidywane oddziaływanie na integralność obszarów Natura 2000	66
4.6	Przewidywane skumulowane oddziaływanie UPUL na środowisko.....	67
4.7	Przewidywane rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczenie negatywnych oddziaływań UPUL na środowisko	68
4.8	Metody analizy skutków realizacji postanowień UPUL oraz częstotliwość jej przeprowadzania.....	69
4.9	Rozwiązania alternatywne do zadań ujętych w UPUL	70
5	Spis tabel i wykresów.....	71
6	Literatura	72

1 Wstęp

1.1 Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Wykonanie Prognozy oddziaływania na środowisko Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu wynika z art. 46 oraz 47 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.). Przeczytać tam możemy m.in., że: „Przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają projekty: (...) planów lub programów w dziedzinie (...) leśnictwa (...)”. Szczegółowy zakres prognozy znajduje się w art. 51 wyżej wymienionej ustawy.

Głównym celem opracowanej prognozy było przeanalizowanie zapisów znajdujących się w Uproszczonych Planach Urządzenia Lasu (UPUL) w odniesieniu do ich wpływu na środowisko przyrodnicze. Analiza ta polegała głównie na sprawdzeniu, czy zapisy te nie wpływają negatywnie na środowisko naturalne, a w szczególności na stan zachowania przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000, gatunków grzybów, roślin i zwierząt objętych ochroną prawną oraz na stan zachowania siedlisk wymienionych, jako cenne z punktu widzenia Unii Europejskiej w Dyrektywach Rady 2009/147/WE (ochrona ptaków oraz ich siedlisk) oraz 92/43/EWG (siedliska przyrodnicze oraz dzika fauna i flora).

Jednym z podstawowych zadań była analiza wpływu realizacji zaprojektowanych w UPUL wskazań gospodarczych na określone prawnie przedmioty ochrony występujące w obszarze lasów prywatnych objętych opracowaniem UPUL. Oceny dokonano na podstawie analiz eksperckich przy użyciu tabel macierzy. Tabele macierzy pozwalają przy pomocy wartości liczbowych określić wpływ projektowanych działań gospodarczych na siedliska przyrodnicze oraz na gatunki podlegające ochronie prawnej.

Opracowanie powstało w zgodzie z wymogami formalno-prawnymi oraz wytycznymi organów opiniodawczych. W pierwszej części dokumentu zawarto ogólne informacje na temat podstawy prawnej i powiązań z innymi dokumentami, krótki opis Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu oraz informacje o źródłach danych oraz metodach wykorzystywanych w trakcie sporządzania prognozy.

Kolejny rozdział opracowania zawiera informacje o aktualnym stanie środowiska. W części tej w stopniu ogólnym omówione zostały warunki geograficzne Powiatu Stalowowolskiego, szczegółowo opisano natomiast stan ekosystemów leśnych oraz potencjalne zagrożenia abiotyczne, biotyczne i antropogeniczne środowiska przyrodniczego. Przytoczono także główne przedmioty ochrony lokalnej przyrody.

Integralną część opracowania stanowi prognoza wpływu zaplanowanych działań z zakresu gospodarki leśnej na stan środowiska. Szczegółowo rozpatrzono potencjalne oddziaływanie zaplanowanych w UPUL zabiegów na chronione rośliny, zwierzęta, siedliska, ze szczególnym uwzględnieniem przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000. Ponadto, przeanalizowano potencjalny wpływ zaplanowanych zabiegów na elementy środowiska oraz na zabytki i dobra kultury.

Wykazano, iż oddziaływanie projektów planów na powietrze, wodę, klimat, rośliny, zwierzęta oraz zabytki i dobra kultury będzie miało charakter neutralny. W odniesieniu do bioróżnorodności, ludzi oraz zasobów naturalnych oddziaływanie będzie miało charakter pozytywny, natomiast w odniesieniu do powierzchni ziemi i krajobrazu – potencjalnie pozytywny.

Ostatni rozdział, analizuje skutki realizacji zadań zaprojektowanych w Uproszczonych Planach Urządzenia Lasu na obszarowe formy ochrony oraz integralność obszarów Natura 2000. Przeprowadzona analiza wykazuje neutralność takich oddziaływań.

Przeprowadzona analiza jednoznacznie wykazuje, iż zaprojektowane w UPUL zabiegi nie wpłyną negatywnie na stan zachowania środowiska i walorów przyrodniczych na terenie lasów własności prywatnej położonych w analizowanych obszarach powiatu Stalowowolskiego objętych opracowaniem UPUL. Stosowane dotąd oraz zalecane obecnie metody działań we właściwy sposób

zabezpieczają te obiekty, a różnorodność siedlisk i gatunków na terenach leśnych zostanie zachowana głównie dzięki prowadzeniu racjonalnej, wielofunkcyjnej gospodarki leśnej w myśl zasad przyjętych w dokumentacji urzędniowej.

1.2 Wykaz stosowanych skrótów i terminów

TD – Typ Drzewostanu

NTG – Narada Techniczno Gospodarcza

POP – Program Ochrony Przyrody

RDLP – Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych

TSL – typ siedliskowy lasu

Bśw – bór świeży

Bb – bór bagienny

BMw - bór mieszany wilgotny

LMśw – las mieszany świeży

LMb – las mieszany bagienny

Lw – las wilgotny

OIJ – ols jesionowy

I kl.w. – pierwsza klasa wieku (1-20 lat)

III kl.w. – trzecia klasa wieku (41-60 lat)

V kl.w. – piąta klasa wieku (81-100 lat)

VII kl.w. – siódma klasa wieku (121-140 lat)

KO – klasa odnowienia

So – sosna pospolita

Md – modrzew

Jd – jodła

Bk – buk

Dbb – dąb bezszypułkowy

Kl – klon pospolity

Wz – wiaz

Gb – grab

Brzo – brzoza omszona

Olsz – olsza szara

Tp – topola

Lp – lipa

Czm – czeremcha pospolita

GUS – Główny Urząd Statystyczny

OSO – Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków

SOO – Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk

RDOŚ – Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska

PWIS/WSSE – Państwowy Wojewódzki Inspektorat Sanitarny

Bw – bór wilgotny

BMśw– bór mieszany świeży

BMb – bór mieszany bagienny

LMw – las mieszany wilgotny

Lśw – las świeży

OI – ols

II kl.w. – druga klasa wieku (21-40 lat)

IV kl.w. – czwarta klasa wieku (61-80 lat)

VI kl.w. – szóstą klasa wieku (101-120 lat)

VIII kl.w. – ósma klasa wieku (141-160 lat)

KDO – klasa do odnowienia

Soc – sosna czarna

Św – świerk

Dg – daglezja

Dbs – dąb szypułkowy

Dbc – dąb czerwony

Jw – klon jawor

Js – jesion

Brz – brzoza brodawkowata

OI – olsza czarna

Ak – robinia akacja

Ksz – kasztanowiec

Czr – czereśnia pospolita

SDF- standardowy formularz danych

2 Informacje ogólne

2.1 Podstawa prawna i zakres prognozy oddziaływania Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu na środowisko

Prognoza Oddziaływania na Środowisko Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu dla lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa należących do osób fizycznych i wspólnot gruntowych, położonych na terenie powiatu stalowowolskiego gmin: Zaklików została wykonana przez Firmę TAXUS UL w Warszawie, na podstawie umowy zawartej pomiędzy Wykonawcą a Starostą Stalowowolskim.

Podstawą prawną do wykonania Prognozy oddziaływania na środowisko w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko [Dz. U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.] zwana dalej Ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku (OOS).

Zawartość prognozy określają art. 51 i 52 ww. Ustawy. Prognoza powinna przedstawić rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu, w szczególności na cele i przedmioty ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

W myśl art. 46 pkt 2 ww. ustawy, konieczności przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają m. in. projekty planów w dziedzinie leśnictwa opracowywane lub przyjmowane przez organy administracji, które wyznaczają ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, tj. wymienionych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jednolity: (Dz.U. z 2019 roku, poz. 1839), a na podstawie art. 46 pkt 3 - projekty planów, których realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na obszary Natura 2000, jeżeli nie są one bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynikają z tej ochrony. Projektowana dokumentacja urzędzeniowa dla lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa należących do osób fizycznych, stanowi podstawę prowadzenia gospodarki leśnej, nie przewiduje zmiany charakteru użytkowania gruntów leśnych i nie wyznacza ram dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jednolity: Dz.U. z 2019 roku, poz. 1839).

Starosta Stalowowolski zlecił opracowanie uproszczonych planów urządzenia lasu dla obrębów ewidencyjnych leżących na terenie powiatu stalowowolskiego gmin Zaklików. W związku z tym Wykonawca na podstawie upoważnienia Starosty Siedleckiego, na podstawie art. 53 ww. Ustawy, uzgodnił z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i 58 zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko uproszczonych planów urządzenia lasu dla analizowanych obrębów ewidencyjnych.

Przy opracowaniu prognozy uwzględniono również zapisy następujących aktów:

Prawo krajowe:

- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody [Dz. U. 2021 r. poz. 1098.];
- Ustawa z dnia 28 września 1991r. o lasach [Dz. U. 2021 r. poz. 1275];
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko [Dz. U. z 2021 r. poz. 247];
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. [Dz. U. z 2020 r. poz. 293 ze zm.];
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska [Dz. U. 2019 r., poz. 1396 ze zm.];
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych [Dz.U. z 2017 r. poz. 1161];
- Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne [Dz. U. z 2020 r. poz. 310 ze zm.];

- Ustawa z 13 kwietnia 2007r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie [Dz. U. z 2019 r., poz. 1862 ze zm.];
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. z 2014 r. poz. 1409)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów [Dz. U. z 2014 r. poz. 1408];
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko [Dz. U. z 2019 r., poz. 1839];
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków [Dz. U. z 2017 r., poz. 1416]
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 [Dz. U. z 2014 r. poz. 1713];
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie kryteriów oceny wystąpienia szkody w środowisku [Dz. U. z 2019 r. poz. 1383];

Prawo międzynarodowe:

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, zwana w skrócie Dyrektywą Ptasią;
- Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (wraz z późniejszymi zmianami), zwana w skrócie Dyrektywą Siedliskową;
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko;
- Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzanym środowisku naturalnemu;
- Konwencja z Rio de Janeiro o różnorodności biologicznej przyjęta 5 czerwca 1992r., ratyfikowana przez Polskę 18 stycznia 1996r;
- Konwencja Paryska w sprawie ochrony światowego dziedzictwa kulturalnego i naturalnego przyjęta 16 listopada 1972r. w Paryżu;
- Konwencja Bońska o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, sporządzona 23 czerwca 1979r. w Bonn; w Polsce weszła w życie w 1996r.;
- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego, podpisana w Ramsarze 2 lutego 1971 r., w Polsce obowiązująca od 22 marca 1978 r.;
- Konwencja Berneńska o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk sporządzona 19 września 1979r. w Bernie.

2.2 Zawartość i główne cele Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu

Sporządzone Uproszczone Plany Urządzenia Lasu zawierają w szczególności:

- 1) opis ogólny
 - a. warunki przyrodnicze - położenie w regionalizacji przyrodniczo-leśnej oraz gospodarcze typy drzewostanów przyjęte dla poszczególnych typów siedliskowych lasu,
 - b. maksymalną miąższość możliwą do pozyskania, w tym wieki rębności oraz wyliczony etat,
 - c. informacje z zakresu hodowli lasu oraz ochrony przyrody (stan sanitarny lasu, występujące lasy ochronne),
 - d. wymogi ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony gleb i wód (jeżeli takie wymogi istnieją);
- 2) opis taksacyjny wydzieleń leśnych, w tym wskazówki gospodarcze (planowane zabiegi) dla każdego wydzielenia;
- 3) powierzchniową i miąższościową tabelę klas wieku w układzie wg gatunków panujących oraz w układzie wg funkcji lasu;
- 5) rejestr działek leśnych (tabelę właścicieli).

Uproszczone Plany Urządzenia Lasu umożliwiają prowadzenie trwale zrównoważonej, wielofunkcyjnej gospodarki leśnej w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa. Znajduje to odzwierciedlenie w przepisach prawnych, w świetle których gospodarowanie lasem i jego zasobami może odbywać się wyłącznie na podstawie planów urządzenia lasu, sporządzanych na okres 10 lat.

Cele, dla jakich sporządzono Uproszczone Plany Urządzenia Lasu dla lasów własności prywatnej położonych na terenie wspomnianego obszaru, to przede wszystkim: rozpoznanie stanu lasu i zasobów leśnych na podstawie taksacji i inwentaryzacji zapasu, ocena zagrożeń lasu, ustalenie kierunkowych zadań i potrzeb (ochrona lasu i przyrody, ochrona przeciwpożarowa, zagospodarowanie turystyczne), ustalenie wieku drzewostanów (będącego m.in. podstawą do naliczania podatku leśnego) oraz opracowanie materiałów kartograficznych.

Gdziekolwiek w tekście niniejszego opracowania jest mowa o „projekcie planu”, „projekcie UPUL” lub „projekcie uproszczonego planu urządzenia” dotyczy to projektu uproszczonego planu urządzenia lasu (UPUL) dla powiatu Stalowowolskiego dla gminy Zaklików na lata 2022-2031. Tam, gdzie mowa jest o „prognozie”, dotyczy to prognozy oddziaływania na środowisko projektu uproszczonego planu urządzenia lasu dla powiatu Stalowowolskiego dla gminy Zaklików na lata 2022-2031.

2.3 Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Opracowując Prognozę oddziaływania UPUL na środowisko należało zastosować metody analizy i oceny. Sporządzanie Prognozy przebiegało w dwóch etapach:

1. Zebranie informacji o terenie i danych na temat stanu środowiska.
2. Porównanie zebranych danych w układzie przestrzennym z zaplanowanymi zabiegami gospodarczymi.

Analiza została przeprowadzona w postaci:

- a. Porównań przestrzennych z zastosowaniem technik GIS – wytypowano miejsca występowania gatunków ptaków, siedliska przyrodnicze, obiekty chronione, na to zostały nałożone mapy zaplanowanych zabiegów; zidentyfikowane w ten sposób obszary zostały poddane analizie pod kątem rodzaju zaplanowanego zabiegu i stopnia w jakim wpływa na dany gatunek, siedlisko.
- b. Zestawień danych w formie: tabel, wykresów, map.

Na podstawie przeprowadzonych analiz i uzyskanych zestawień, dokonana została ocena poszczególnych parametrów środowiska oraz wpływu UPUL na te parametry. W ocenie oddziaływania wykorzystano formę macierzy, w której przyjęto następującą skalę:

Ze względu na bezpośredni wpływ środowisko:

+ pozytywny - realizacja zapisów UPUL służy osiągnięciu celów ochrony środowiska, istotnie zwiększając szansę na zachowanie trwałości i ciągłości ekosystemów leśnych.

(+) warunkowo pozytywny - skutki realizacji zapisów UPUL jednoznacznie przeważają nad ewentualnymi skutkami negatywnymi.

0 brak wpływu (neutralny) - nie stwierdzono istotnych oddziaływań na środowisko, pozytywnych jak i negatywnych. Wpływ realizacji zapisów UPUL na środowisko jest zatem znikomy i pomijalny.

(-) warunkowo negatywny - skutki realizacji zapisów UPUL równoważą lub też przewyższają ewentualne skutki pozytywne. W tym wypadku, istnieje możliwość minimalizacji negatywnego wpływu, pod warunkiem jednak zachowania szczególnej ostrożności w trakcie realizacji zapisów UPUL.

- negatywny - skutkiem realizacji zapisów UPUL są niemożliwe do uniknięcia koszty środowiskowe, przewyższające w znacznym stopniu potencjalne pozytywne.

Ze względu na szacunkowy czas wpływu zapisów projektu planu na środowisko:

1 krótkookresowy – występujący bezpośrednio podczas wykonywania pojedynczych czynności wynikających z zapisów UPUL (np. ścinka drzewa)

2 średniookresowy – obejmujący kompleksowo czas trwania zabiegów wynikających z zapisów UPUL (np. wykonanie trzebieży, rębni zupełnej itp.)

3 długookresowy – mając na uwadze cykliczność wykonywania UPUL wraz z analizą środowiskową w odstępach 10-letnich, w przedmiotowej Prognozie wpływ długoterminowy odnosi się do całego, 10-letniego okresu obowiązywania przedmiotowego UPUL, w niektórych przypadkach uwzględniając również dłuższą perspektywę czasową.

Dla określenia skutków realizacji zapisów UPUL przyjęto następującą skalę opisową:

Pozytywne – realizacja zapisów UPUL służy osiągnięciu celów ochrony środowiska, istotnie zwiększając szansę na zachowanie trwałości i ciągłości ekosystemów leśnych.

Potencjalnie pozytywne - skutki realizacji zapisów UPUL jednoznacznie przeważają nad ewentualnymi skutkami negatywnymi.

Neutralne – nie stwierdzono istotnych oddziaływań na środowisko, pozytywnych jak i negatywnych. Wpływ realizacji zapisów UPUL na środowisko jest zatem znikomy i pomijalny.

Potencjalnie negatywne – skutki realizacji zapisów UPUL równoważą lub też przewyższają ewentualne skutki pozytywne. W tym wypadku, istnieje możliwość minimalizacji negatywnego wpływu, pod warunkiem jednak zachowania szczególnej ostrożności w trakcie realizacji zapisów UPUL.

Negatywne – skutkiem realizacji zapisów UPUL są niemożliwe do uniknięcia koszty środowiskowe, przewyższające w znacznym stopniu potencjalne oddziaływanie pozytywne.

2.4 Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu

Prognoza oddziaływania na środowisko oraz stanowiący jej przedmiot Uproszczony Plan Urządzenia Lasu, musi być zgodna ze stosownymi aktami prawnymi na szczeblu międzynarodowym i krajowym. Polska przystępując do Unii Europejskiej zobowiązana została do przestrzegania prawa unijnego. Akty prawne wyznaczające cele, jakie mają osiągnąć państwa członkowskie, przy jednoczesnym pozostawieniu im wyboru środków służących do osiągnięcia tych celów stanowią Dyrektywy. Obowiązkiem Państwa jest przestrzeganie Dyrektyw oraz dostosowanie przepisów prawa krajowego do wymogów Dyrektyw.

Poza aktami prawa wymienionymi w punkcie 2.1., cele ochrony środowiska na szczeblu krajowym są uszczegółowione przez następujące dokumenty krajowe:

Polityka Leśna Państwa.

Przyjęta przez Radę Ministrów w dniu 22 kwietnia 1997r. wedle, której celem Państwa jest osiągnięcie i utrzymanie wielofunkcyjnej gospodarki leśnej (gospodarka zrównoważona ekonomicznie, proekologiczna). Najważniejsze z działań to: zwiększanie lesistości i zasobów drzewnych, poprawa stanu lasu i jego ochrony w celu polepszenia spełnianych przez nie funkcji, zwiększenie bioróżnorodności na wszystkich poziomach (genetyczny, gatunkowy, ekosystemowy), sporządzenie i wdrożenie programu małej retencji, regulowanie stanu zwierzyny tak, by nie stanowiła zagrożenia w hodowli lasu, zapewnienie ochrony wszystkim lasom, szczególnie ekosystemom najcenniejszym oraz rzadkim.

Cele i działania zawarte w Uproszczonym Planie Urządzenia Lasu są spójne z celami Polityki leśnej państwa. Realizacja zadań zaprojektowanych w UPUL przyczyni się do wypełnienia założeń dokumentu, poprawy stanu lasów, zwłaszcza lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa oraz ich ochrony.

Cele i działania zawarte w UPUL wypełniają założenia omawianego dokumentu, głównie poprzez zaprojektowane wskazania dotyczące odnowień w lasach własności prywatnej.

Krajowy program zwiększania lesistości

Program opracowany przez Instytut Badawczy Leśnictwa na zlecenie Ministerstwa Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa i zaakceptowany do realizacji przez Radę Ministrów w dniu 23 czerwca 1995 r., a następnie zmodyfikowany w r. 2002, którego głównym celem jest stworzenie warunków do zwiększenia lesistości Polski do 30% w r. 2020 i 33% w 2050 r., zapewnienie optymalnego przestrzenno-czasowego rozmieszczenia zalesień oraz ustalenie priorytetów ekologicznych i gospodarczych oraz preferencji zalesieniowych gmin.

Polityka Ekologiczna Państwa 2030.

"Polityka ekologiczna państwa 2030" jest najważniejszą strategią w obszarze środowiska i gospodarki wodnej. Dokument stanowi podstawę do inwestowania środków europejskich z perspektywy finansowej na lata 2021–2027. Zawiera zapisy na temat stanu wyjściowego obszarów leśnych, średniookresowe cele i kierunki działań. W zakresie leśnictwa sprowadza się do rozwijania trwale zrównoważonej i wielofunkcyjnej gospodarki leśnej. Kierunki działań to m.in: realizacja „Krajowego Programu Zwiększania Lesistości”, w tym realizacja zalesień przez podmioty prywatne po dofinansowaniu ze środków Unii Europejskiej, utrzymanie retencji wodnej, powiększanie jej przez przywracanie przesuszonych przez meliorację terenów wodno-błotnych, dostosowanie

składów gatunkowych drzewostanów do siedlisk, zwiększenie różnorodności genetycznej i gatunkowej biocenozy leśnych.

Cele i działania zawarte w UPUL są spójne z celami Polityki Ekologicznej Państwa. Projektowane wskazania gospodarcze przyczyniają się do racjonalnej gospodarki leśnej w lasach własności prywatnej, kształtując ich właściwą strukturę gatunkową i wiekową. Realizacja zapisów UPUL przyczyni się do wypełnienia założeń omawianego dokumentu.

Krajowa strategia ochrony różnorodności biologicznej.

Utworzenie tego dokumentu jest efektem wdrażania Konwencji z Rio de Janeiro, jego realizację prowadzi się poprzez: branie pod uwagę potrzeb ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej przy zalesianiu gruntów rolnych, zachowanie pełnej zmienności drzew leśnych, opieranie gospodarki leśnej na racjonalnych podstawach przyrodniczych, ochronę i rozsądne użytkowanie ekosystemów wodno-błotnych, kształtowanie ekotonów – strefy przejścia na skraju lasu, ochronę obszarów (w tym górskich) wrażliwych na zmiany sposobu gospodarowania, zwłaszcza w zakresie gospodarki leśnej, umiarkowane użytkowanie i ochrona różnorodności biologicznej w procedurach: urzędzenia, zagospodarowania i ochrony lasu, prowadzenie skutecznej edukacji przyrodniczo-leśnej społeczeństwa.

Cele i działania zawarte w UPUL są spójne z celami omawianego dokumentu. Projektowane wskazania gospodarcze zakładają na obszarach objętych UPUL trwale zrównoważoną gospodarkę leśną. Ponadto, realizacja zadań z zakresu odnawiania i pielęgnacji lasu, przyczyni się do ochrony bioróżnorodności, w znacznym stopniu eliminując ryzyko wprowadzania w lasach własności prywatnej drzewostanów monolitycznych.

Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, w odniesieniu do UPUL są uszczegółowione przez następujące dokumenty międzynarodowe:

Konwencja o różnorodności biologicznej Przyjęta 5 czerwca 1992 r. w Rio de Janeiro, ratyfikowana przez Polskę 18 stycznia 1996 r.; mówi o ochronie światowych zasobów różnorodności biologicznej na trzech poziomach: genetyczny, gatunkowy, ekosystemowy.

Konwencja Berneńska o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk – utworzona 19 września 1979r. w Bernie.

Konwencja Bońska o ochronie gatunków wędrownych dzikich zwierząt – sporządzona 23 czerwca 1979r. w Bonn, w Polsce wprowadzona w 1995r.; zawiera listę zwierząt wędrownych oraz sposoby ich ochrony.

Konwencja Ramsarska o obszarach wodno-błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza, jako środowisko życiowe ptactwa wodnego – sporządzona 2 lutego 1971r. w Ramsarze; porozumienie ma na celu ochronę i utrzymanie w stanie niezmienionym obszarów określanych, jako „wodno-błotne”.

Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (wraz z późniejszymi zmianami), zwana w skrócie Dyrektywą Siedliskową. Głównym celem Dyrektywy Siedliskowej jest „zachowania różnorodności biologicznej przy uwzględnieniu wymagań gospodarczych, społecznych, kulturowych i regionalnych obszarów o znaczeniu wspólnotowym”. Aby osiągnąć ten cel należy rozpoznać i wyznaczyć miejsca występowania cennych siedlisk przyrodniczych, a następnie należy zachować lub odtworzyć siedlisko przyrodnicze oraz populacje gatunków dzikiej fauny i flory.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, zwana w skrócie Dyrektywą Ptasią. Głównym celem tej dyrektywy jest „ochrona gatunków dzikiego ptactwa, występujących naturalnie na europejskim terytorium państw członkowskich”, ze szczególnym uwzględnieniem ptaków wędrownych. Cel ten ma być osiągnięty m.in. poprzez eliminację negatywnego działania człowieka polegającego na niszczeniu i zanieczyszczeniu naturalnych siedlisk ptaków oraz na chwytaniu, zabijaniu i handlu ptactwem przez człowieka.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/35WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu zwana „szkodową”.

Cele i działania zawarte w UPUL są spójne z celami określonymi w większości dokumentów międzynarodowych. Projektowane wskazania gospodarcze przyczyniają się do racjonalnej gospodarki leśnej, kształtując właściwą strukturę gatunkową i wiekową oraz przyczyniając się do zwiększania i ochrony bioróżnorodności lasów własności prywatnej. Ponadto, mając na uwadze wyróżnione na omawianym terenie Obszary Natura 2000, realizacja zapisów UPUL w dużym stopniu przyczyni się do zachowania właściwego stanu siedlisk, w tym również miejsc bytowania i żerowania chronionych gatunków ptaków i ssaków.

2.5 Powiązania Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu z innymi dokumentami, w tym dokumentami, dla których zostały sporządzone strategiczne oceny

Uprozczone Plany Urządzenia Lasu na terenie omawianych gmin są w bardzo niskim stopniu powiązane z innymi dokumentami dla tego obszaru. Mogą być pośrednio powiązane z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Biorąc jednak pod uwagę to, że opracowanie UPUL nie przewiduje zmian użytkowania gruntów (np. nowych zalesień), ich realizacja nie spowoduje kolizji pomiędzy ustaleniami obu planów. Realizacja dokumentacji urzędzeniowej nie wyznacza obszarów przeznaczanych do zalesienia, a przenosi jedynie ewentualne wcześniejsze ustalenia z MPZP do odpowiednich miejsc w dokumentacji urzędzeniowej. Należy jednak zaznaczyć, iż grunty przeznaczone do zalesienia, zgodnie z art. 14 ust. 3 ustawy o lasach (Dz. U. 2021. 1275 t. j.) określa miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego lub decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Analizując dostępną dokumentację planistyczną dla w/w Gmin można określić tereny zalesień/dolesień, stanowiące uzupełnienia już istniejących kompleksów leśnych. Dokumentacja urzędzeniowa, jak wspomniano wyżej, nie wyznacza gruntów przeznaczonych do zalesienia oraz nie zawiera zapisów w tym zakresie i nie będzie kolidowała z zapisami MPZP oraz pod tym kątem nie wyznacza ram dla przedsięwzięć potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko (Dz. U.2019 r. poz. 1836).

Uprozczone Plany Urządzenia Lasu dla na terenie omawianych gmin są w bardzo niskim stopniu powiązane z innymi dokumentami dla tego obszaru. Mogą być pośrednio powiązane z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Dokumenty będą powiązane z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, w tych zapisach które przeznaczają grunty leśne do produkcji leśnej. Jednak realizacja dokumentacji urzędzeniowej nie zmienia sposobu użytkowania gruntu, nie wyznacza obszarów przeznaczanych do zalesienia czy wylesienia, a przenosi jedynie ewentualne wcześniejsze ustalenia z MPZP do odpowiednich miejsc w UPUL.

▪ Plan Urządzenia Lasu dla Nadleśnictw Janów Lubelski oraz Gościeradów,

Uprozczone plany urzędzenia lasów w żaden sposób nie odnoszą się do lasów pozostających w zarządzie Lasów Państwowych. Częściowo sąsiadują z lasami państwowymi. Wskazania zawarte w UPUL nie ingerują bezpośrednio w drzewostany pod zarządem PGL Lasów Państwowych, a zawarte w planie wskazówki nie będą kolidowały z założeniami Planu Urządzenia Lasu dla tych Nadleśnictw.

Projekt UPUL jest opiniowany przez właściwego terenowo nadleśniczego. Wszelkie zabiegi na terenie lasów prywatnych muszą być konsultowane z odpowiednim terenowo leśniczym. Dzięki tym procedurom nad gospodarką prowadzoną na terenie lasów prywatnych czuwają osoby merytorycznie przygotowane do pracy w lesie, a zaprojektowane zabiegi są optymalnie dobrane do potrzeb drzewostanów.

Ze względu na rozplanowane w czasie zabiegi, dostosowany do potrzeb hodowlanych rozmiar pozyskania oraz współpracę właścicieli gruntów z pracownikami Służby Leśnej, skumulowane oddziaływanie krótkoterminowe, średnioterminowe jak i długoterminowe obu planów urządzania lasu nie będzie miało negatywnego wpływu na środowisko. Przyczyni się do zachowania trwałości kompleksów leśnych, ich dobrego stanu zdrowotnego, a tym samym zwiększy odporność na abiotyczne i biotyczne czynniki niszczące.

- Strategia rozwoju Województwa Podkarpackiego - 2030 roku, Rzeszów, październik 2019 r.;
- Program Ochrony Środowiska dla powiatu Siedleckiego na lata 2016 – 2019 z uwzględnieniem lat 2020-2023; Stalowa Wola, październik 2015 r.

Na szczeblu gmin, dokumentami powiązаныmi z projektem uproszczonego planu urządzenia lasu są przede wszystkim programy ochrony środowiska: Programy Ochrony Środowiska w zakresie zadań „ochrona i powiększanie zasobów leśnych” zakładają opracowanie planów urządzenia lasu.

Gminy w zasięgu których położone są grunty objęte Prognozą, posiadają również opracowania dotyczące planowania przestrzennego takimi jak Miejscowy Plan Zagospodarowanie Przestrzeni oraz „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (SUiKZP), w których określono politykę przestrzenną gminy, ogólny planowany sposób zagospodarowania całego terytorium gminy, a także zawarto informacje o położeniu lasów, obszarów przeznaczonych pod zabudowę, do zalesień, o przebiegu głównych szlaków komunikacyjnych, terenów chronionych itp.

Innego typu dokumentami planistycznymi powiązаныmi z projektem uproszczonego planu urządzenia lasu są plany ochrony dla form ochrony przyrody wynikające z Ustawy o ochronie przyrody. W zasięgu oddziaływania UPUL i jego bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się: rezerваты przyrody, obszary Natura 2000 i obszary chronionego krajobrazu, parki krajobrazowe.

Nadzór nad gospodarką leśną na gruntach objętych projektami UPUL na terenie powiatu siedleckiego jest sprawowany bezpośrednio przez Starostwo Powiatowe w Stalowej Woli.

W celu sporządzenia niniejszej Prognozy wykorzystano dane z P.O.Ś. Podstawą prawną opracowania Programu Ochrony Środowiska dla Powiatu Stalowowolskiego na lata 2016-2019 z uwzględnieniem lat 2020-2023 jest art. 17 ust. 1 ustawy Prawo Ochrony Środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r., nakładający obowiązek sporządzania Programów na poziomie gminnym, powiatowym oraz wojewódzkim dotyczące m. in. występowania obszarów chronionych, gatunków roślin i zwierząt oraz siedlisk, jeśli zostały określone.

Uproszczone plany urządzenia lasu w żaden sposób nie kolidują z założeniami Programów Ochrony Środowiska czy Planów Rozwoju Lokalnego dla Gmin powiatu Stalowowolskiego których celem jest przede wszystkim ochrona zasobów naturalnych, poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego, możliwość korzystania z zasobów naturalnych w celach turystycznych czy poprawy stanu ekonomicznego mieszkańców. Strategie rozwoju wskazują mocne strony Gmin i w połączeniu ze zrównoważoną gospodarką wskazują możliwości i pola do rozwoju. Racjonalna gospodarka leśna, mająca na celu utrzymanie stabilności terenów zalesionych przy jednoczesnym umożliwieniu pozyskiwania surowca wpisuje się w cele powyższych strategii.

Racjonalna gospodarka leśna i stosowanie się do zaleceń uproszczonych planów urządzenia lasu ma na celu zachowanie dobrej kondycji lasów, a tym samym wpłynie pozytywnie na całokształt stanu środowiska w obszarze wszystkich gmin znajdujących się na opracowywanym terenie.

2.6 Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

W przypadku analizowanych gmin nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko.

3 Opis, analiza i ocena stanu środowiska i celów ochrony

3.1 Położenie i ogólna charakterystyka obszaru objętego opracowaniem UPUL

Ogółem lasy zajmują w powiecie stalowowolskim powierzchnię 43556 ha. Lesistość terenu wynosi 52%. Większe zalesienie w województwie podkarpackim występuje jedynie w powiecie bieszczadzkim. Lasy nie stanowiące własności Skarbu Państwa stanowią powierzchnię 7495ha. Podstawowe typy siedliskowe lasów na terenie Powiatu stanowią bór suchy i bór świeży. Lasy obejmujące południowy obszar Powiatu należą do krainy małopolskiej. Stanowią fragment Puszczy Sandomierskiej. Na suchszych wysoczyznach rozwijają się różnorodne zespoły lasów liściastych bądź mieszanych, np. drzewostany bukowo-jodłowe (zachowane relikty Puszczy Sandomierskiej). Na lżejszych glebach piaszczystych występują bory mieszane sosnowo-dębowe, przechodzące w bory sosnowe (głównie Równina Rozwadowska). W obniżeniach bezodpływowych występują nieraz niewielkie obszary borów bagiennych. Lasy pełnią na tym terenie funkcję glebochronną. Na słabych siedliskach występują przeważnie lasy sosnowe. Lasy w części północnej Powiatu posiadają następujący skład gatunkowy: przeważa sosna oraz sosna z jodłą, dębem i grabem. W Krainie Kotliny Sandomierskiej na wysoczyźnie morenowej zachowały się resztki borów jodłowo-bukowych lub mieszanych. W Puszczy Sandomierskiej jodła występuje wraz z bukiem. Drzewom tym towarzyszą zwykle sosna i świerk, rzadziej grab, dąb, brzoza, jałowiec, olcha i inne.

Tabela 1 Regionalizacja przyrodniczo-leśna w poszczególnych gminach objętych opracowaniem

Kraina	Mezoregion	Nadleśnictwo
Gmina Zaklików		
VI - Małopolskiej	13 - Puszczy Solskiej	Janów Lubelski i Gościeradów

Rys. 1 Położenie opracowywanych Gminy w powiecie Stalowowolskim (www.osp.org.pl).

3.2 Klimat

Na obszarze kraju i województwa podkarpackiego prognozuje się częstsze ekstrema temperatury, większą intensywność opadów mogących powodować powodzie, o każdej porze roku, wzrost częstotliwości i intensywności silnych wiatrów, powstawanie samoistnych pożarów (w szczególności na terenach leśnych), a także częstsze występowanie suszy, gwałtownych burz, którym towarzyszą gradobicia i trąby powietrzne. Prognozuje się również częstsze występowanie temperatur oscylujących wokół zera °C zimą.

3.3 Charakterystyka lasów na gruntach niestanowiących własności Skarbu Państwa objętych opracowaniem UPUL

Opracowaniem Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu w obrębach analizowanej gminy, objęte zostały grunty o łącznej powierzchni ok. **982,2778** ha. Lasy objęte opracowaniem rozłożone są w krainie przyrodniczo-leśnej: VI – Małopolskiej w mezoregionie: 13 - Puszczy Solskiej

Tabela 2 Zestawienie powierzchni objętych opracowaniem w poszczególnych gminach

Gmina	Obręb	Pow. [ha]
Zaklików	Gielnia	239,9315
	Łysaków-Kolonia	552,5981
	Łysaków	189,7482
	Suma	982,2778

3.4 Aktualny stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

3.4.1 Stan środowiska na obszarach objętych uproszczonymi planami urządzenia lasu

Przedstawiając aktualny stan środowiska na terenie objętym opracowaniem UPUL, największy nacisk położono na potencjalne zagrożenia zarówno dla ekosystemów jak i dla człowieka. Należy mieć na uwadze, że w środowisku przyrodniczym istnieje cały szereg powiązań między poszczególnymi jego elementami, a zachwianie równowagi prowadzi nieuchronnie do bardzo poważnych konsekwencji, zarówno dla ekosystemów jak i dla człowieka.

Zagrożenie środowiska przyrodniczego wynika ze stałego, równoczesnego oddziaływania wielu czynników powodujących w nim niekorzystne zjawiska i zmiany. Negatywnie oddziałujące czynniki, określane jako stresowe, można sklasyfikować uwzględniając ich:

- Pochodzenie, jako: abiotyczne, biotyczne, antropogeniczne;
- Charakter oddziaływania, jako: fizjologiczne, mechaniczne, chemiczne;
- Długość oddziaływania, jako: okresowe, ciągłe;
- Rolę, jaką odgrywają w procesie degradacji, jako: predysponujące, inicjujące, współuczestniczące.

Oddziaływanie czynników stresowych na środowisko przyrodnicze ma charakter złożony. Z wieloletnich badań i obserwacji wynika, że równoczesne działanie różnych czynników stresowych osłabia odporność biologiczną poszczególnych ekosystemów powodując stałą, wysoką ich podatność na procesy destrukcyjne spowodowane okresowym nasileniem się choćby jednego z tych czynników.

Stan środowiska na terenie Gmin objętej opracowaniem UPUL w powiecie Siedleckim określono na podstawie danych:

- Strategia rozwoju Województwa Podkarpackiego - 2030 roku, Rzeszów, październik 2019 r.;
- Program Ochrony Środowiska dla powiatu Stalowowolskiego o na lata 2016 – 2019 z uwzględnieniem lat 2020-2023; Stalowa Wola, październik 2015 r.

3.4.2 Stan i zagrożenia powietrza atmosferycznego

Na stan powietrza w województwie podkarpackim wpływała głównie niska emisja, pochodząca z indywidualnych i komunalnych systemów grzewczych (emisja powierzchniowa) oraz związana z dużym natężeniem ruchu komunikacyjnego (emisja liniowa). Emisja punktowa, pochodząca z procesów energetycznego spalania paliw oraz przemysłowych procesów technologicznych uległa zdecydowanemu ograniczeniu, co jest skutkiem m.in. rygorystycznych ograniczeń prawnych. W miastach kumuluje się emisja powierzchniowa i liniowa, związana z dużym natężeniem ruchu komunikacyjnego. Ponadto zimowe warunki meteorologiczne nie sprzyjają dyspersji zanieczyszczeń.

Tereny leśne Gmin objętych opracowaniem znajdują się **podkarpackiej strefie oceny**.

Substancje zanieczyszczające powietrze i źródła ich pochodzenia:

- pyły (spalanie paliw, unos pyłu przez wiatr, pojazdy procesy, technologiczne),
- dwutlenek siarki (spalanie paliw zawierających siarkę, procesy technologiczne),
- tlenek azotu (spalanie paliw i procesy technologiczne przy wysokiej temperaturze, transport),
- dwutlenek azotu (spalanie paliw i procesy technologiczne, transport),
- tlenek węgla (powstaje podczas niepełnego spalania),
- ozon (powstaje naturalnie oraz z innych zanieczyszczeń (utleniaczy))

Ocena ze względu na ochronę zdrowia

Ze względu na podział dla oceny stężeń SO_2 , NO_2 , Pb, CO, ozonu, As, Cd i Ni, benzenu pod kątem ochrony zdrowia ludzi zakwalifikowano strefę do klasy A – dla zanieczyszczenia o stężeniach poniżej poziomu dopuszczalnego bądź docelowego. Emisja ze źródeł punktowych powstaje podczas wytwarzania energii i procesów technologicznych. Emitory punktowe o znaczącej emisji zanieczyszczeń mają istotny wpływ na wielkość i zasięg stężeń zanieczyszczeń w powietrzu takich jak: dwutlenek siarki, tlenki azotu i inne. Ogniska zanieczyszczeń mogą być również zlokalizowane poza granicami kraju, jednak przeważnie niekontrolowane spalanie paliw w gospodarstwach domowych powoduje przekroczenia sprawdzanych wskaźników. Zanieczyszczenia pyłowe PM10 i PM2,5 a także BaP (bezno-z-pirenu) zakwalifikowano do klasy C w związku ze stężeniami powyżej poziomu dopuszczalnego/docelowego, wg. informacji Raportu WIOŚ wysokie wartości tych związków występowały w sezonie zimowym (grzewczym). Ozon znajduje się z klasie D₁ wg. poziomu celu długoterminowego.

Ocena ze względu na ochronę roślin

Na obszarze strefy podkarpackiej nie występują przekroczenia dopuszczalnych stężeń średniorocznych w zakresie stężenia NO_x i SO_2 oraz ozonu O_3 z tego względu strefę zaliczono do klasy A. Na terenie analizowanej gminy głównymi źródłami zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego są zanieczyszczenia komunikacyjne i komunalne. Wzmożona emisja, a tym samym wzrost stężenia w atmosferze pyłów i gazów emisyjnych obserwowany jest w okresie jesienno-zimowym i ma charakter w głównej mierze lokalny. Podobnie jak w przypadku klas pod kątem zdrowia ludzi w przypadku klasy stref uzyskanych w ocenie rocznej za 2017 r. wg. kryteriów ochrony roślin Ozon w kryterium celu długoterminowego osiągnął klasę D₂.

3.4.3 Stan i zagrożenia gleb

Gleby tego obszaru to przede wszystkim gleby brunatne i bielicoziemne wytworzone z piasków luźnych i słabo gliniastych. Do zanieczyszczenia gleb przyczyniają się najbardziej nielegalne składowiska odpadów komunalnych zlokalizowane najczęściej na obrzeżach lasów, zarówno państwowych jak i prywatnych, w tym również potencjalnie lasów objętych opracowaniem UPUL. Ich obecność wpływa nie tylko na obniżenie walorów estetycznych i krajobrazowych środowiska przyrodniczego, lecz również na zanieczyszczenie, gdyż ze względu na brak ekranizacji podłoża możliwe jest zanieczyszczenie odciekami również warstwy wodonośnej.

Istotne znaczenie dla stanu gleb mają zanieczyszczenia wynikające z rolnictwa, głównie w wyniku nieracjonalnego zużycia środków ochrony roślin i nawozów organicznych bogatych w azot. Zagrożenie dla gleb może stanowić również erozja, osuwiska, odpady, zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych, wprowadzanie do gleby nieoczyszczonych ścieków komunalnych i przemysłowych, a także postępująca urbanizacja i zwiększająca się ilość odpadów i ścieków.

3.4.4 Stan i zagrożenia wód powierzchniowych i gruntowych

Wody badane na terenie powiatu mają stan słaby i umiarkowany, ich stan chemiczny zaliczany jest do dobrych. Według klasyfikacji ogólnej rzeki obszaru zaliczane są do III, IV oraz V klasy.

Istotnym zagrożeniem dla jakości wód powierzchniowych i podziemnych stanowić będzie przenikanie nieoczyszczonych lub oczyszczonych w stopniu niewystarczającym ścieków bytowo-gospodarczych i zanieczyszczeń komunikacyjnych do warstw wodonośnych. Ponadto, na terenach rolniczych, istotne zagrożenie stanowią zanieczyszczenia pochodzenia rolniczego, głównie bogate w azot nawozy oraz chemiczne środki ochrony roślin, w szczególności ich niewłaściwe magazynowanie, nieumiejętne przygotowywanie cieczy roboczych oraz nieprawidłowa utylizacja nieużytych środków chemicznych. Ponadto potencjalne zagrożenie dla jakości wód na terenie Gminy mogą stanowić nieczynne lub niewłaściwie zabezpieczone studnie wiercone, stanowiące źródło bakteriologicznego skażenia warstwy wodonośnej.

3.4.5 Zagrożenia dla ekosystemów leśnych

Zagrożenia abiotyczne

Zagrożenia abiotyczne wynikają przede wszystkim z położenia geograficznego danego obszaru. Związane są one z występowaniem anomalii pogodowych (wyrażających się w naszej szerokości geograficznej występowaniem ekstremalnych temperatur, opadów czy wiatrów), okresowym obniżeniem zwierciadła wód gruntowych, związanym z długim okresem suszy lub okresowym zalewaniem, podtapianiem terenu w związku z obfitymi opadami, czy napływem wód roztopowych. Istotnym zagrożeniem mogą być również przymrozki zarówno wiosenne jak i wczesnojesienne.

Spśród zagrożeń abiotycznych występujących na terenie gmin analizowanych w powiecie Stalowowolskim zagrażających bezpośrednio utrzymaniu właściwego stanu ekosystemów leśnych należy wymienić:

- **Gwałtowne wiatry i krótkotrwałe wiatry o charakterze huraganu**

Silne i bardzo silne wiatry występują najczęściej zimą i stanowią szczególne zagrożenie dla drzewostanów przerzedzonych, zaniedbanych pod względem pielęgnacyjnym. Szczególnie narażone są drzewostany pogradacyjne i uszkodzone, szczególnie przez korniki. W obrębie lasów objętych opracowaniem uszkodzenia od wiatru występują głównie w drzewostanach świerkowych zaatakowanych przez korniki.

Aby zniwelować powstanie szkód, należy przede wszystkim dbać o właściwy stan sanitarny i dobrą kondycję lasów.

- **Okiść śniegowa**

Występuje podczas długotrwałych opadów mokrego śniegu. Szkody od okiści mają charakter uszkodzeń mechanicznych – łamanie gałęzi, wierzchołków, przyginanie, a nawet wywracanie drzew. Szczególnie podatne na szkody są młode, przerzedzone drzewostany, rosnące na słabszych siedliskach borowych.

Na terenie obrębów objętych opracowaniem nie stwierdzono występowania szkód od okiści.

- **Zakłócenie gospodarki wodnej**

Istotnym zagrożeniem, w szczególności dla lasów, powodującym osłabienie naturalnej odporności drzewostanów jest niedobór wody, spowodowany obniżaniem się poziomu zalegania wód gruntowych. Rezultatem tego zjawiska jest zwiększona podatność na działalność szkodników ze świata zwierząt.

- **Zmrozowiska**

Są to najczęściej niewielkie, bezodpływowe zagłębienia terenu, w których gromadzi się zimne powietrze. Utrudniony przepływ powietrza sprzyja powstawaniu przymrozków, stanowiących szczególne zagrożenie dla młodego pokolenia drzewostanu. Długo utrzymująca się niska temperatura powietrza i gleby na zmrozowisku powodują zaburzenia bilansu wodnego roślin, opóźniają ich wzrost i rozwój. Na terenie powiatu potencjalne miejsca zalegania chłodnego powietrza, zagrożone występowaniem zmrozowisk występują w bocznych dolinkach niewielkich cieków wodnych.

- **Osuwiska**

W obrębie objętym UPUL ze względu na nizinny charakter obszaru zagrożenie osuwiskami jest znikome obejmujące jedynie strome zbocza, jary, doliny potoków.

Zagrożenia biotyczne

W trakcie prac terenowych prowadzonych przez Firmę TAXUS UL nie stwierdzono poważniejszych uszkodzeń ze strony szkodników owadzych, jedynie w gminie Suchożebry zaobserwował uszkodzenia drzewostanu przez owady.

Nie stwierdzono znaczących gospodarczo szkód od patogenów grzybowych. Osobnym problemem jest występowanie zjawiska zamierania jesionów oraz nadmiernego wydzielania się posuszu w ramach tego gatunku, podobne zjawisko zaczyna dotyczyć wiązu stanowiącego cenną domieszkę w drzewostanach. Uszkodzenia powodowane przez zwierzynę płową (zgryzanie, spałowanie) występują głównie w drzewostanach młodszych klas wieku (uprawy, młodniki), ze względu jednak na niewielkie powierzchnie uszkodzeń, zagrożenie od zwierziny płowej w lasach własności prywatnej objętych przedmiotowym opracowaniem jest nieznaczne. Ogólny stan sanitarny lasów jest zadowalający.

Zagrożenie pożarowe

Realnym zagrożeniem obszarów leśnych są pożary, szczególnie w okresie wczesnej wiosny oraz długotrwałych okresów suszy w sezonie letnim. Stan zagrożenia pożarowego obszarów leśnych jest przede wszystkim wynikiem wzrastającej ich penetracji przez ludność i nieostrożnym obchodzeniem się z ogniem w lesie lub na gruntach sąsiadujących z lasami. W okresie wiosennym ponadto duże zagrożenie stanowi wypalanie łąk i pastwisk sąsiadujących z gruntami leśnymi. Od zarządcy lasów objętych opracowaniem UPUL wymaga się, by w zlokalizowanych przy drogach publicznych dokonano uprzątnięcia pasa szerokości 30 m od skraju drogi z posuszu oraz odpadów komunalnych. Zagrożenie pożarem lasów własności prywatnej w dużej mierze zależy od stanu sanitarnego lasów, stąd bardzo ważna jest realizacja wskazań gospodarczych zapisanych w UPUL w sposób zadowalający.

3.4.6 Zagrożenia antropogeniczne

Całokształt planowych i bezplanowych, bezpośrednich i pośrednich oddziaływań ludzkich wywołujących zmiany w środowisku i szacie roślinnej nazywamy antropopresją. O zagrożeniach antropogenicznych mówimy, gdy oddziaływania te wpływają znacząco negatywnie na przyrodę i środowisko. Pośrednie oddziaływanie ma wpływ na zanieczyszczenia wód, gleby czy powietrza. Z kolei bezpośrednio negatywne działanie człowieka przejawia się głównie w szkodnictwie leśnym.

Hałas

Zagrożenie hałasem charakteryzuje się dużą powszechnością występowania i najczęściej jest pochodną szeregu niekorzystnych czynników, takich jak m.in. urbanizacja, duże zagęszczenie tras komunikacyjnych, czy intensywny rozwój ośrodków przemysłowych.

Na terenie Powiatu Stalowowolskiego, hałas występujący w środowisku to hałas przemysłowy (pochodzący od urządzeń instalacji przemysłowych) oraz hałas komunikacyjny (drogowy i kolejowy). Hałas komunikacyjny stanowi poważny problem dla obszarów zurbanizowanych, a w szczególności dla zabudowy mieszkaniowej znajdującej się w zasięgu oddziaływania ważnych ciągów komunikacyjnych. Kontrola emisji hałasu komunikacyjnego była przeprowadzona w roku 2012 przez WIOŚ na terenie miasta Stalowa Wola w czterech punktach pomiarowo –kontrolnych. Badania monitoringowe obejmowały wyznaczenie czterech rodzajów wskaźników hałasu: LDWN, LN, LAeqD i LAeqN. Długookresowe wskaźniki (LDWN, LN) wyznaczono w 1 punkcie pomiarowo-kontrolnym przy ul. Popieluszki, zaś równoważny poziom hałasu w 3. Hałas przemysłowy w ramach obszarów objętych UPUL może dotyczyć stref przemysłowych zlokalizowanych w pobliżu zakładów przemysłu włókienniczego, drzewnego, przetwórstwa, obszarów gastronomicznych i rozrywkowych, jednak emitowany hałas nie ma dużego natężenia, a przekroczenie norm jest nieznaczne i raczej sporadyczne. Większe przekroczenia mogą dotyczyć obszarów miast. Jednak niewielka liczba zakładów przemysłowych wpływa na stan obszaru dając wynik jednego z najczystszych w kraju.

Pole elektromagnetyczne

Głównymi źródłami sztucznych pól elektromagnetycznych są: linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia, stacje przekątnikowe, stacje radiolokacyjne i obiekty radiokomunikacyjne takie jak stacje nadawcze radiowe i telewizyjne oraz stacje bazowe telefonii komórkowych a także komputery, telewizory, lodówki itp.

Zakres dopuszczalnych częstotliwości jest ściśle określony dla różnych miejsc dostępnych dla ludzi i terenów mieszkalnych wg Rozporządzenia Ministra Środowiska z dn. 30.10.2003 r. (Dz.U.2019.2448).

Badania PEM polegają na pomiarze natężenia składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego w miejscach dostępnych dla ludności w przedziale częstotliwości co najmniej od 3 MHz do 3 000 MHz. W latach 2013 – 2015 odnotowano spadek poziomu PEM w obszarach wiejskich oraz miastach poniżej 50 tys. Mieszkańców. We wszystkich pomiarach można zauważyć iż poziomy nie przekraczają dopuszczalnych norm, stanowiąc jedynie niewielki ich procent. Rok 2017 był pierwszym rokiem cyklu badawczego 2017 – 2019:

- centra miast poniżej 50 tys. Mieszkańców – $\approx 0,53$ V/m;
- pozostałe miasta – $\approx 0,66$ V/m;
- obszary wiejskie – $<0,40$ V/m;

3.5 Istniejące formy ochrony przyrody w obszarze opracowania UPUL

Na terenie powiatu Stalowowolskiego występuje wiele zróżnicowanych form ochrony przyrody. Istniejące obszary chronione analizowano pod kątem wpływu zapisów dokumentacji urzędniczej, ze względu na ograniczone powierzchnie wydzieleń oraz zalecenia dotyczące konkretnych powierzchni, istnieje możliwość występowania formy ochrony przyrody w granicach administracyjnych gminy ale bez występowania w jej granicach wydzieleń z UPUL. Mnogość form ochrony przyrody powoduje, iż wiele spośród nich pokrywa się pod względem granic, analiza dotyczyć będzie wpływu na poszczególne obszary/formy w związku z przedmiotami ochrony. Spośród obszarowych form ochrony przyrody, w granicach gmin i miasta Mordy oraz gminy Korczew: w obrębach objętych UPUL wyróżnimy:

PARKI NARODOWE:

Brak tej formy ochrony przyrody na analizowanym terenie.

REZERWATY PRZYRODY:

~ **Rezerwatem przyrody Łęka.** Rezerwat przyrody o pow. 377,35ha / aktualnie wynosi 376,83ha. Znajdujący się na gruntach należących do wsi Gielnia i Goliszowiec w gminie Zaklików w województwie podkarpackim. Leży w granicach Parku Krajobrazowego Lasy Janowskie. Aktualnie rezerwat nie posiada planu ochrony, jak również zadań ochronnych. Dominujący w rezerwacie zespół grądu subkontynentalnego Tilio – Carpinetum tworzą dobrze

zachowane fitocenozy z wielogatunkowym i wielowarstwowym drzewostanem. Znaczny udział mają również fitocenozy łągu jesionowo – olszowego Circae – Alnetum, porastającego dolinę Łukawicy. Wyróżniają się one występowaniem jesionu w drzewostanie. Na uwagę zasługuje także występowanie fragmentów wyżynnego, jodłowego boru mieszanego.

PARKI KRAJOBRAZOWE:

~ **Park Krajobrazowy Lasy Janowskie** – o powierzchni 40122,0000 ha powołany Uchwałą Nr II/12/84 WRN w Tarnobrzegu z dnia 3 października 1984 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Lasy Janowskie (Dz. Urz. Woj. Tarnobrzegskiego Nr 9, poz.73 z 1984 r.). Obecnie obowiązującym aktem prawnym jest Uchwała nr XLVIII/994/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie Parku Krajobrazowego „Lasy Janowskie” (Dz. Urz. z 2014 r. poz. 1948). Posiada Plan Ochrony Rozporządzenie Nr 13 Wojewody Lubelskiego z dnia 6 maja 2005 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Parku Krajobrazowego "Lasy Janowskie" (Dz. Urz. z 2005 r. Nr 117, poz. 2221).

O utworzeniu Parku zdecydowały walory przyrodnicze i historyczne. 80% powierzchni Parku zajmują lasy – przeważnie bory sosnowe, sosnowo-jodłowe i mieszane, które w znacznej części mają charakter naturalny. Pozostałą część stanowią stawy, bagna i torfowiska. Lasy stanowią ostoję zwierzyny i ptactwa.

Na wysokie wartości przyrodnicze Parku składają się:

- duża powierzchnia kompleksu leśnego,
- ogromna różnorodność siedlisk i zbiorowisk roślinnych z wieloma rzadkimi i chronionymi gatunkami roślin,
- bogata fauna charakterystyczna dla naturalnych ekosystemów leśnych,
- obecność dużych kompleksów stawów, bagien i torfowisk,
- liczne miejsca pamięci narodowej z okresu II wojny światowej oraz elementy kultury materialnej i duchowej regionu.

~ **otulina Parku Krajobrazowego Lasy Janowskie**– o powierzchni 60537,0000 ha.

Otulina jest wydzielony obszar ochronny wokół chronionego przyrodniczo terenu (zazwyczaj parków narodowych i krajobrazowych), zabezpieczający go przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka (definicja według Ustawy o ochronie przyrody z 16 kwietnia 2004 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 1098). Otulina nie jest, w rozumieniu art. 5 ust. 14 ustawy, formą ochrony przyrody, lecz obszarem, na którym działalność człowieka nie może negatywnie oddziaływać na przyrodę obszaru chronionego.

OBSZARY CHRONIONEGO KRAJOBRAZU:

brak

OBSZARY NATURA 2000:

Obszary specjalnej ochrony ptaków:

~ **Obszar Natura 2000 PLB060005 Lasy Janowskie** o powierzchni 60 235,7 ha został wyznaczony rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 października 2008 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000. Aktualnie obowiązującą podstawą prawną jest rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. 2011 Nr 25 poz. 133).

Obszar obejmuje rozległy i zwarty kompleks leśny stanowiący północno zachodnią część Puszczy Solskiej. Rozciąga się od doliny Wisły i Sanu na zachodzie obejmując Lasy Lipskie, Lasy Janowskie pomiędzy krawędzią Wyżyny Lubelskiej na północy i doliną rzeki Bukowej na południu, sięgając do miejscowości Frampol na wschodzie. W skład ostoi wchodzi również enklawa leśna „Rozwadów” która jest wykorzystywana dla ochrony głuszca (leży na południe od głównego kompleksu).

Specjalne obszary ochrony siedlisk:

~ **PLH060031 Uroczyska Lasów Janowskich** – obszar o pow. 34 544,25 ha. utworzony na mocy decyzji Komisji z dnia 12 grudnia 2008 r. przyjmująca na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG drugi zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8039)(2009/93/WE). Uroczyska Lasów Janowskich to zwarty obszar leśny o dużym stopniu naturalności i małej gęstości zaludnienia, z fragmentami starych drzewostanów o charakterze puszczańskim. Głównymi walorami siedliskowymi są tu bory jodłowe, bory bagienne i torfowiska. Ponadto na uwagę zasługują łągi olszowe wzdłuż licznych cieków oraz murawy napiaskowe i wrzosowiska zlokalizowane w zachodniej części obszaru (przede wszystkim na obszarze poligonów wojskowych) oraz śródleśne łąki.

STANOWISKA DOKUMENTACYJNE:

Brak tej formy ochrony przyrody na analizowanym terenie.

UŻYTKI EKOLOGICZNE:

Brak tej formy ochrony przyrody na analizowanym terenie.

ZESPOŁY PRZYRODNICZO-KRAJOBRAZOWE:

Brak tej formy ochrony przyrody na analizowanym terenie.

KORYTARZE EKOLOGICZNE:

Przez część terenu podlegającego analizie przebiega również korytarz ekologiczny Roztocze.

3.5.1 Pomniki przyrody

Brak tej formy ochrony przyrody na analizowanym terenie.

3.5.2 Siedliska przyrodnicze poza obszarem Natura 2000

Na terenie gruntów leśnych niestanowiących własności Skarbu Państwa w obrębach ewidencyjnych objętych opracowaniem UPUL, nie zainwentaryzowano płatów siedlisk przyrodniczych poza obszarem Natura 2000. Analizowano również warstwy inwentaryzacyjne siedlisk przekazane przez RDOŚ Warszawa z zasobów dyrekcji.

Waloryzacja przyrodnicza nie jest przedmiotem prowadzonych prac taksacyjnych, jednak ze względu na charakter przedmiotów chronionych dokumentacja zakłada potencjalne występowanie płatów siedlisk lub możliwość ich wykształcenia w przyszłości przy właściwym działaniu zgodnym z typem siedliskowym. Określenie obecności leśnych siedlisk przyrodniczych wymaga znacznie szerszego zakresu danych i analiz w związku z tym przyjmuje się wykonane przez specjalistyczne jednostki inwentaryzacje przyrodnicze wraz z możliwą interpolacją na grunty osób prywatnych (w przypadkach braku ich określenia na własności prywatnej).

Niemniej jednak możliwe jest występowanie potencjalnych płatów siedlisk przyrodniczych. Lasy prywatne objęte opracowaniem UPUL mogą również sąsiadować z siedliskami przyrodniczymi z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej (92/43/EWG), na terenie lasów będących w zarządzie PGL Lasów Państwowych.

3.6 Istniejące problemy ochrony przyrody istotne z punktu widzenia realizacji UPUL, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dn. 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Uproszczone Plany Urządzenia Lasu w obrębach ewidencyjnych Gminy Zaklików powstały przede wszystkim przez przyzmat potrzeb gospodarczo- pielęgnacyjnych ekosystemu leśnego. Zapisy umieszczone w UPUL mają zapewnić racjonalną gospodarkę leśną na terenach własności prywatnej. Formułowane są w sposób mający zapewnić zminimalizowanie kolizji pomiędzy ochroną przyrody a gospodarką w lasach. Niemniej jednak, podczas prowadzenia prac nad projektem przedmiotowych planów, główny problem z punktu widzenia ochrony przyrody, stanowiło wypracowanie kompromisu pomiędzy potrzebą zapewnienia właścicielom lasów możliwości użytkowania rębego, a koniecznością pełnienia przez lasy funkcji ekologicznych. Zjawisko to szczególnie nasila się w przypadku lasów własności prywatnej pozostających w zasięgu obszarowych form ochrony przyrody, w szczególności drzewostanów zlokalizowanych na terenie Obszarów Natura 2000.

Ustalone dla lasów niepaństwowych wieki rębności gatunków są niższe niż w przypadku lasów państwowych. Ponadto, przyjmuje się dla gatunku głównego drzewostanu minimalny wiek wyrębu wg Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2012 roku, w sprawie szczegółowych warunków i trybu sporządzania planu urządzenia lasu, uproszczonego planu urządzenia lasu oraz inwentaryzacji stanu lasu (Dz. U. 2021 poz. 1275) w wysokości znacznie niższej niż ma to miejsce w lasach państwowych: So, Św, Lp – 80 lat, Brz, OI – 60 lat, Bk-100 lat, Db, Js, Wz – 120 lat, Os – 40 lat, Tp – 30 lat.

Problem dla ochrony przyrody, w szczególności w odniesieniu do wydzieleń pozostających w granicach obszarowych form przyrody takich jak Obszary Natura 2000, stanowić może planowanie użytkowania naruszającego strukturę wiekową czy gatunkową danego drzewostanu. W przypadku wydzieleń objętych opracowaniem UPUL na omawianym terenie problem ten jest jednak nieznaczący, gdyż projektowane zalecenia nie naruszają w stopniu znaczącym struktury drzewostanów.

Problemem istotnym z punktu widzenia realizacji zapisów UPUL może być nadmierna eksploatacja runa leśnego, czy też bezprawny wyręb i kradzież drewna w lasach objętych opracowaniem. Pierwsze dwa działania, stanowić mogą bezpośrednie zagrożenie dla zachowania płatów roślin chronionych oraz zasobów drzewnych na terenie lasów własności prywatnej. Samowola w eksploatacji zasobów leśnych zarówno przez właścicieli, jak i osoby obce powoduje, iż ochrona przyrody na terenach, dla których zaprojektowano przedmiotowy plan, pomimo szeregu zaleceń dla gospodarki leśnej, może niemal nie funkcjonować.

Bardzo ważne z punktu widzenia realizacji zapisów UPUL wydają się być również problemy związane z rozpoznaniem walorów przyrodniczych i wynikającym z nich właściwym planowaniem ochrony przyrody na urządzanych terenach. Przejawia się to głównie w niekompletnej wiedzy o rozmieszczeniu i zasobach gatunków i siedlisk przyrodniczych na terenach własności prywatnej.

3.7 Aktualny stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Obecny stopień przekształcenia środowiska naturalnego przez człowieka, zanieczyszczenie środowiska powoduje konieczność prowadzenia racjonalnej gospodarki leśnej, która przede wszystkim nastawiona jest na zapewnienie ciągłości istnienia lasów oraz maksymalizację ich stabilności.

Realizacja wskazań gospodarczych zawartych w UPUL ma szczególne znaczenie w przypadku lasów własności prywatnej. W lasach własności prywatnej od dziesięcioleci gospodarka leśna nastawiona jest w dużej mierze na pozyskiwanie drewna. Aktualnie, zachowanie właściwego stanu lasów prywatnych uzależnione jest od

prowadzenia planowej, wielofunkcyjnej gospodarki leśnej, równoważącej potrzeby eksploatacyjne z ochroną cennych przyrodniczo fragmentów lasu, opartej o Uproszczone Plany Urządzenia Lasu.

Potencjalne odstępianie od przeprowadzenia zabiegów zaplanowanych w UPUL, może być zagrożeniem dla trwałości lasów, powodując zły stan sanitarny lasów, zestarzenie się drzewostanów i całkowity ich rozpad, co z kolei doprowadzić może do nieodwracalnych zmian w biotopie. Zachowanie czy odtwarzanie możliwości w zakresie bioróżnorodności obszarów leśnych wiąże się z wprowadzeniem zunifikowanej, szeroko i nowocześnie rozumianej gospodarki leśnej, opartej na kontrolowanym pozyskaniu drewna, popartym szacunkami oraz z odniesieniem do zapisów prawa, zarówno z dziedzin gospodarki leśnej jak i ochrony przyrody. Odstąpienie od działań gospodarczych będzie zatem skutkowało utrwalaniem zniekształceń, co w konsekwencji doprowadzić może do zaniku właściwych siedlisku zbiorowisk roślinnych, pociągając za sobą stopniowe zanikanie na danym terenie chronionych gatunków roślin czy zwierząt. Wykonywanie zapisów dokumentacji urzędzeniowej przyczynia się również do zwiększania wiedzy właścicieli w zakresie gospodarki leśnej.

Podsumowując, brak realizacji zapisów projektu planu, może spowodować:

- utratę kontroli nad stanem sanitarnym i zdrowotnym lasu,
- zagrożenie trwałości lasu, w przypadku zbyt dużego, niekontrolowanego pozyskania drewna nie popartego szacunkami inwentaryzacyjnymi zapasu i przyrostu spodziewanego,
- nieplanowaną, rabunkową gospodarkę leśną, przyczyniającą się do zubożenia bioróżnorodności,
- zubożenie siedlisk oraz ich niekorzystne przekształcenie,
- pogorszenie możliwości rozwoju młodego pokolenia,
- stworzenie bazy żerowej dla patogenów w wyniku pozostawienia nadmiernych ilości martwego drewna w drzewostanie.

4 Przewidywane oddziaływanie UPUL na środowisko i Obszary Natura 2000

4.1 Przewidywane oddziaływanie UPUL na środowisko

W środowisku przyrodniczym istnieje cały szereg powiązań między poszczególnymi jego elementami, a zachwianie równowagi prowadzi nieuchronnie do bardzo poważnych konsekwencji, zarówno dla ekosystemów jak i dla człowieka. Zagrożenie środowiska przyrodniczego wynika ze stałego, równoczesnego oddziaływania wielu czynników powodujących w nim niekorzystne zjawiska i zmiany.

Realizacja dokumentacji urzędzeniowej ma na celu zachowanie trwałości i dobrej kondycji drzewostanów jako jednego z elementów środowiska naturalnego. Ma wpływ na czystość powietrza między innymi przez możliwość asymilacji dwutlenku węgla, zwiększanie retencji i polepszanie jakości wody, ochronę gleby przed erozją poprzez wskazywanie odpowiednich terminów prowadzenia zabiegów oraz odnowienia. Las (i jego długotrwałe istnienie w dobrej formie zdrowotnej) może także wspomagać funkcje akustyczne i osłony od wiatru.

4.1.1 Oddziaływanie na różnorodność biologiczną

Mając na uwadze definicję bioróżnorodności, oddziaływanie powinno rozpatrywać się na trzech poziomach: genetycznym, gatunkowym i ekosystemowym.

Zapisy UPUL propagują wprowadzanie składów gatunkowych zgodnych z siedliskowym typem lasu, gdzie przewidziane jest miejsce na gatunki domieszkowe ważne z punktu widzenia bioróżnorodności, stosowanie projektowanych składów odnowieniowych upraw, wykorzystanie zmienności w ramach mikrosiedlisk, wprowadzając na te niewielkie powierzchnie właściwe im gatunki. Ponadto, poprzez właściwy dobór składów gatunkowych, wspierają wzrost udziału rodzimych gatunków, zróżnicowanie struktury gatunkowej w obrębie

drzewostanu. Na etapie tworzenia planów brana jest pod uwagę ochrona cennych starodrzewów, a także pojedynczych drzew czy biotopów, co przekłada się na zróżnicowanie biologiczne świata zwierzęcego. Dokumentacja urzędniowa zawiera ogólne zalecenia co do kęp starodrzewów, drzew pomnikowych i dziuplastych oraz ich zachowania. W związku z ogólnymi zaleceniami w trakcie wykonania zapisów dokumentacji organ nadzorujący oraz wykonawczy (leśnik wyznaczający np. drzewa do wycinki) bierze pod uwagę zapisy dot. ww. cennych obszarów czy pojedynczych drzew. Występujące kępy (wyróżniające się wiekiem ale zbyt małe do wyodrębnienia - zarówno młodsze jak i starsze) są opisywane w UPUL w Opisie Taksacyjnym wraz z powierzchnią, lokalizacją, gatunkiem i wiekiem.

Zaplanowane w UPUL zabiegi wpłyną pozytywnie na zachowanie stanu siedlisk, minimalizując stopień ich przekształcania oraz wymierania stanowiących o bioróżnorodności gatunków. Ryzyko zmniejszenia różnorodności biologicznej może wystąpić jedynie w przypadku nieprzestrzegania zawartych w UPUL zaleceń.

4.1.2 Oddziaływanie na ludzi i zdrowie ludzi

Trwale zrównoważona gospodarka leśna oraz udostępnianie lasu umożliwia społeczeństwu rekreację, wypoczynek oraz edukację przyrodniczą, zapewniając jednocześnie pożądaną przez prywatnych właścicieli lasów możliwość pozyskania surowca drzewnego.

Realizacja uproszczonych planów urządzenia lasu ma na celu zachowanie trwałości i dobrej kondycji drzewostanów jako jednego z elementów środowiska naturalnego. Szata roślinna wpływa pozytywnie na stan środowiska. Jest ściśle związana z zachowaniem równowagi w środowisku. Ma wpływ na czystość powietrza między innymi przez możliwość asymilacji dwutlenku węgla, zwiększa retencję wody przez co poprawia mikroklimat oraz jakość wody, a także może pełnić funkcje ekranów akustycznych i osłony od wiatru. Zachowanie równowagi w środowisku przyrodniczym i tworzenie naturalnych barier ochronnych warunkuje dobry stan środowiska życia i tym samym zmniejsza ryzyko wystąpienia epidemii. Dodatkowo umożliwienie korzystania z zasobów przyrody jakim jest między innymi pozyskiwane drewno daje szansę na polepszenie warunków życia. Dlatego też racjonalne gospodarowanie lasami poprzez pozytywny wpływ na środowisko, ma również pozytywny wpływ na zdrowie ludzi.

Realizacja zapisów dokumentacji urzędniowej nie będzie oddziaływać negatywnie na życie i zdrowie ludzi ze względu na charakter działań. W przypadku wykonywania prac leśnych teren powinien zostać oznakowany a same zabiegi wykonywane przez osoby zaznajomione z przepisami BHP.

4.1.3 Oddziaływanie na rośliny, grzyby i zwierzęta, w szczególności na gatunki chronione

Istotny wpływ realizacji UPUL na elementy środowiska przyrodniczego może dotyczyć wybranych gatunków roślin i zwierząt bezpośrednio lub pośrednio w wyniku zmiany stanu zasiedlanych biotopów. Ponieważ oddzielna ocena oddziaływania na każdy występujący na terenie Nadleśnictwa gatunek nie jest możliwa, dokonano kategoryzacji gatunków, grupując je według częstości występowania lub statusu ochronnego.

Rośliny i grzyby

W trakcie przeprowadzonych prac taksacyjnych, na gruntach objętych opracowaniem UPUL nie stwierdzono występowania gatunków roślin chronionych zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. poz. 1409). Prace wykonywane były w roku 2021 w okresie wiosennym. Nie wyklucza się jednak całkowicie obecności w lasach objętych UPUL występowania gatunków chronionych.

W celu ochrony gatunków roślin i grzybów, potencjalnie mogących występować na terenach analizowanych, dokumentacja urzędniowa zaleca prowadzenie **prac gospodarczych ograniczać do okresu zimowego**. Zapisy zalecają stosowanie dobrej praktyki leśnej, która mówi o wykonywaniu zabiegów w okresie zimowym przy pokrywie śnieżnej. Prowadzenie prac w okresie zimowym przy pełnej pokrywie śnieżnej jest jednym

z istotnych elementów minimalizacji potencjalnie negatywnego, krótkotrwałego oddziaływania cięć pielęgnacyjnych i rębnych, ze względów zarówno hodowlanych jak i ochronnych. Działania te zapewnią znaczne zmniejszenie uszkodzenia płatów z roślinnością. Bezpośrednie oddziaływanie UPUL na rośliny potencjalnie występujące na terenach objętych opracowaniem oceniono, zatem jako neutralne.

Zasięg działań przewidzianych w UPUL i ich realizacja nie mają rozległego charakteru, odnoszą się jedynie do konkretnych wydzieleń. Wszelkie zabiegi zapisane w UPUL nie wpływają na działania prowadzone na terenach sąsiadujących lub pozostających w nieznacznej odległości, a tym samym na znajdujące się na tych terenach rośliny, w szczególności potencjalne rośliny chronione. Należy pamiętać, że ze względu na rodzaj własności i różnowiekowość drzewostanów sąsiadujących prace z zakresu gospodarki leśnej będą prowadzone na niewielkich powierzchniach i w różnym czasie, co również zmniejsza potencjalne negatywne oddziaływanie.

Projektowane działania i zabiegi nie będą generowały potencjalnie negatywnych skutków w odniesieniu do roślin, w tym także gatunków chronionych, zlokalizowanych w sąsiedztwie gruntów leśnych objętych opracowaniem UPUL.

Oddziaływanie UPUL na rośliny runa występujące na terenie objętym opracowaniem oceniono jako neutralne.

Zwierzęta

Pod uwagę brane są stanowiska zwierząt (ptaków, ssaków, gadów i płazów) znajdujące się poza granicami obszarów Natura 2000 – gatunki ptaków oraz siedliska zwierząt w granicach N2000 będą analizowane w kolejnych rozdziałach. Należy zaznaczyć, iż w trakcie prac taksacyjnych na gruntach osób prywatnych nie zainwentaryzowano przypadków gatunków wymagających specjalnego wyznaczenia stref ochronnych (ochrony ostoi, miejsc rozrodu lub regularnego przebywania itd.).

Analiza zabiegów zaplanowanych w odniesieniu do zwierząt chronionych oraz ich siedlisk pozwala stwierdzić, że dla żadnego z nich nie przewiduje się znacząco negatywnego wpływu realizacji UPUL. Dla większości zapisy zawarte w UPUL wpływają neutralnie na stan populacji i jedynie przejściowo i w niewielkim zakresie mogą pogarszać stan siedliska. Ogólne zalecenia zawarte są w opisie pkt. 4 „Ochrona lasu” dotyczą art.52.ust.1 pkt.1, 3-5 i 11 ustawy o ochronie przyrody, a mówią, iż gospodarka leśna nie będzie naruszać zakazów w stosunku do gatunków dziko występujących zwierząt poprzez: umyślne zabijanie, okaleczanie i chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych i ich form rozwojowych; niszczenie ich gniazd, mrowisk, nor, lęgówisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk i innych schronień; umyślne płoszenie i niepokojenie. Wpływ niekorzystny dla pewnych gatunków, dla innych może być korzystny, a pogodzenie interesów wszystkich zwierząt chronionych bytującego na terenie lasów analizowanych Gminy jest trudne. Najważniejsza jest ocena, czy stan środowisk bytowania i rozrodu najrzadszych i najcenniejszych gatunków nie ulegnie pogorszeniu, a na podstawie przedstawionej powyżej analizy niema podstaw by twierdzić, że to nastąpi.

Jako zagrożenia dla gatunków, których bytowanie oraz zdobywanie pokarmu związane jest z terenami wodnymi - wymienia się: degradację żerowisk (osuszanie, zabudowa rekreacyjna), kolizje z liniami energetycznymi, chemiczne zanieczyszczenie środowiska. Niebezpieczne dla populacji gatunków może być również odwadnianie i osuszanie łąk i mokradeł. W związku z bytowaniem i zakładaniem lęgów w drzewostanach drażliwe może być wykonywanie zabiegów w pobliżu stwierdzonych gniazd.

Analizowana dokumentacja ma na celu ustabilizowanie drzewostanów i zachowanie ich dobrego stanu sanitarnego. Zapisy planów przewidują wskazanie terminów wykonywania cięć oraz rębni **w okresie poza sezonem lęgowym ptaków** – gdy nie powinny być niepokozone, zgodnie z Ustawą o ochronie przyrody. Gatunkami na które mogą mieć największy wpływ zapisy dokumentacji urzędowej są te związane z siedliskami leśnymi bądź zadrzewieniami. W przypadku znanych miejsc występowania gatunków chronionych zastosowano zabiegi ograniczające pozyskanie, a tym samym diametralne zmiany w siedlisku bytowania oraz obszar buforowy wokół w/w punktów.

Zgodnie z wytycznymi odnośnie zarządzania obszarami występowania ptaków chronionych w trakcie realizacji cięć rębnych, przedrębnych i sanitarnych zaleca się pozostawianie drzew biocenotycznych oraz

pozostałości zrębowych i potrzebieżowych do ich naturalnego rozkładu z wyjątkiem posuszu czynnego oraz drzew stanowiących zagrożenie bezpieczeństwa publicznego oraz odpadów pozrębowych mogących stanowić zagrożenie sanitarne. Zaprojektowane zabiegi pod warunkiem spełnienia obostrzeń w zakresie terminu ich wykonania **t.j. poza okresem lęgowym**, nie wpłyną negatywnie na życie i funkcjonowanie chronionych w strefie ptaków. Charakter zabiegów nie wpłynie również w istotny sposób na zmianę krajobrazu w najbliższym otoczeniu gniazd. W uproszczonych planach urządzenia lasu zawarto zalecenie o dążeniu do pozostawienia martwego drewna, wydzielającego się naturalnie, w ilości co najmniej 5% miąższości drzewostanu, ze względu na ochronę miejsc lęgowych ptaków, a także zapewnienie miejsc bytowania popielicowatych, nietoperzy oraz płazów i gadów. Zgodnie z dobrymi praktykami zawartymi w Zasadach hodowli lasu, przy wykonaniu rębni na powierzchni powyżej 1 ha zaleca się projektowanie kęp ekologicznych w formie biogrup do naturalnego rozpadu, stanowiących min. 5% powierzchni manipulacyjnej. Ponadto nie stosuje się wykonywania rębni w okolicach źródlisk, jezior, rzek. W tych miejscach wskazane jest pozostawienie stref ochronnych, tzw. "ekotonów" bez cięć. Zaleca się zachowanie stref ekotonu o szerokości ok. 30m (jedna wysokość drzewostanu). Ochrona ptaków, zwłaszcza tych grup, które stale związane są z gruntami leśnymi podobnie jak w przypadku ssaków będzie polegać na kontroli powierzchni roboczej przed rozpoczęciem prac pod kątem obecności ptaków należy zwracać szczególną uwagę na drzewa dziuplaste z gniazdami, ponadto pozostawianie drzew dziuplastych martwych oraz obumierających w lesie powinno zapewnić ochronę tej grupie zwierząt, tak jak i prowadzenie prac poza okresami lęgowymi ptaków. Należy pamiętać, iż planowane działania gospodarcze podlegają ograniczeniu poprzez szereg wytycznych i zasad sprzyjających pozostawianiu siedlisk stanowiących ich potencjalne miejsca bytowania. Technologia prac w leśnictwie powoduje, że są one wykonywane w różnych okresach czasu. Przede wszystkim należy przestrzegać terminów wykonywania cięć, ograniczając je do miesięcy poza okresem lęgowym ptaków w zależności od gatunku, zapewniając zachowanie potencjalnych populacji ptaków na danym terenie.

W celu ograniczenia potencjalnie negatywnego wpływu planowanych zabiegów na gatunki owadów, płazów, gadów i małych ssaków, związanych ze środowiskiem leśnym należy przede wszystkim zadbać o ochronę potencjalnych miejsc ich występowania podczas prowadzenia prac leśnych. Zaleca się, jak wspomniano wyżej pozostawienie kłód i martwego drewna. W UPUL zawarto odpowiednie zapisy w części dotyczącej ochrony przyrody, ich przestrzeganie zapewni neutralny wpływ zabiegów zaprojektowanych w UPUL na ptaki oraz nietoperze.

W obrębie opisywanych Gmin odnotowane może być występowanie gatunków zwierzyny łownej związanej z terenami leśnymi oraz półotwartymi: sarny, lisy czy zające korzystają z siedlisk leśnych, unikając kontaktu z człowiekiem. Lasy objęte UPUL rzadko tworzą zwarte rozległe kompleksy. Niejednokrotnie są to izolowane niewielkie powierzchnie leśne wzdłuż gruntów innego rodzaju oraz grunty leśne położone w większych kompleksach leśnych innej własności, głównie PGL LP Lasy Państwowe. Z punktu widzenia ochrony gatunków drapieżnych ważne jest przed rozpoczęciem prac potwierdzenie, że powierzchnia nie jest wykorzystywana stale lub czasowo jako miejsca zimowania lub rozrodu. W przypadku zasiedlenia habitatu należy prace odłożyć w czasie.

Kolejną grupą ssaków objętych ochroną, a które związane są z gruntami leśnymi są wydra i bóbr. Gatunki te związane są ze środowiskiem wodnym, wpływ zabiegów przy utrzymaniu zasady ochrony naturalnego charakteru siedlisk bytowania należy uznać za neutralny.

Dla nietoperzy lasy są głównie miejscem żerowania, niezasiedlone dziuple mogą stanowić miejsca dziennego spoczynku – ochrona drzew dziuplastych w trakcie realizacji zaplanowanych zabiegów nie przyczyni się do negatywnego oddziaływania na tą grupę zwierząt.

Wpływ na gatunki stanowiące przedmiot ochrony w obszarze a związane ze środowiskiem wodnym (wydra, gatunki ryb, płazów czy owadów) będzie neutralny. Stosowanie zapisów ujętych w rozdziale ochrona przyrody UPUL zapewni odpowiedni stan żerowisk oraz miejsc lęgowych dla grup zwierząt będących celem ochrony w ramach tego obszaru, np. poprzez realizowanie zapisu nie wykonywania rębni zupełnych w okolicach źródlisk, jezior, rzek.

Wpływ zabiegów na populacje gatunków bytujących w obszarach związanych z siedliskami drzewostanowymi – nietoperze, bóbr – powinien pozostać neutralny w związku z brakiem w obrębie obszaru wydzieleń stwierdzonego występowania tych gatunków. W przypadku dobrej praktyki leśnej stosowanej w dokumentacji urządzeniowej nie stosuje się wykonywania rębni zupełnych w okolicach źródlisk, jezior i rzek, pozostawiane są kępy starodrzewów

oraz – co pozwoli na zachowanie obszarów bytowania gatunków związanych z terenami kompleksów leśnych. Ponadto każdorazowo przed rozpoczęciem prac należy przeprowadzić lustrację terenu pod kątem obecności chronionych gatunków zwierząt. Z punktu widzenia ochrony terenu lęgów ptaków, prace na omawianym obszarze należy prowadzić w okresie zimowym, stosownie do zawartych w UPUL zapisów, w rozdziale ochrona przyrody. Zaobserwowane na omawianym terenie gniazda dużych drapieżników niezwłocznie zgłosić do odpowiednich służb, a teren wyłączyć z użytkowania.

Z punktu widzenia wpływu zabiegów zaprojektowanych w UPUL istotne są zapisy ochrony mikrosiedlisk, ponadto nadzór leśny powinien uczulić właścicieli lasu na utrzymywanie w niezmiennym stanie dróg z koleinami w okresie rozrodczym lub też nie dopuszczanie do powstawania kolein. W odniesieniu do leśnych gatunków ptaków należy pamiętać, iż planowane działania gospodarcze podlegają ograniczeniu poprzez szereg wytycznych i zasad sprzyjających pozostawianiu siedlisk stanowiących ich potencjalne miejsca bytowania. Technologia prac w leśnictwie powoduje, że są one wykonywane w różnych okresach czasu. Konieczność działań takich jak m.in.: pozostawianie w drzewostanach martwego drewna, kęp starodrzewów, drzew dziuplastych czy pozostawianie stref nieużytkowanych cięciami zupełnymi wokół zbiorników wodnych, rzek i jezior zgodne są z zasadami trwale zrównoważonej gospodarki leśnej.

Zabiegi projektowane w ramach UPUL dla lasów własności prywatnej Analizowanych obszarach powiatu Siedleckiego są zgodne zarówno z zasadami trwale zrównoważonej gospodarki leśnej jak i zasadami hodowli lasu. Z tego względu oddziaływanie na stan populacji gatunków zwierząt, w tym potencjalnych, migrujących gatunków chronionych oceniono jako neutralny. W przypadku wszystkich wydzieleń, brak jest pokrycia powierzchni opisywanych z miejscami występowania zwierząt cennych i chronionych, zarówno ssaków jak i płazów, owadów czy innych.

Zasięg działań przewidzianych w UPUL i ich realizacja nie mają charakteru rozległego i dalekosiężnego. Wszelkie zabiegi zapisane w UPUL dotyczą jedynie wydzieleń objętych opracowaniem, nie wpływają na działania prowadzone na terenach sąsiadujących lub pozostających w nieznaczącej odległości, a tym samym na znajdujące się na tych terenach zwierzęta, w szczególności potencjalne zwierzęta chronione. Projektowane działania i zabiegi nie będą, zatem generowały potencjalnie negatywnych skutków ich realizacji w ujęciu średnioterminowym i długoterminowym w odniesieniu do zwierząt, w tym także gatunków chronionych, zlokalizowanych w sąsiedztwie gruntów leśnych objętych opracowaniem UPUL.

W ujęciu krótkoterminowym negatywne oddziaływanie zapisanych w UPUL zabiegów dotyczyć będzie jedynie prac z zakresu pielęgnacji lasu i pozyskania drewna i opierać się będzie na wzmożonej i intensywnej penetracji lasu w czasie ich wykonywania. Negatywne oddziaływanie dotyczyć będzie przede wszystkim płoszenia zwierzyny z ich miejsc bytowania.

4.1.4 Oddziaływanie na wodę

W UPUL nie zaplanowano działań znacząco wpływających na stan zasobów wodnych. Zabiegi pielęgnacyjne nie wpłyną negatywnie na zdolność retencyjną drzewostanów. Zachowanie trwałości i dobrego stanu sanitarnego drzewostanów w aspekcie długoterminowym może przyczynić się do utrwalenia również zdolności retencyjnej w skali mikro. Zapisy dokumentacji urzędzeniowej już na etapie projektowania zachowują zasady zrównoważonego gospodarowania zasobami leśnymi. W kontekście zachowania stabilności warunków mikrosiedlisk, zgodnie z zasadami dobrych praktyk leśnych, tworzone są strefy ekotonowe przy zbiornikach, jeziorach oraz rzekach w celu zachowania ciągłości siedlisk oraz warunków retencji i spływu, co pozytywnie oddziałuje na czystość rzek (ochrona przed nadmiernym dopływem biogenów ze spływu powierzchniowego) oraz stabilizację obszarów wodno-błotnych. Zachowanie ciągłości i trwałości drzewostanów, która jest przewidziana w planach uproszczonych może zachować również stabilny poziom małej retencji. Dokumentacja nie przewiduje nowych zalesień i bierze pod uwagę siedliska użytkowane jako łąki, zawiera informacje o istniejących terenach podmokłych czy bagnach. UPUL nie zawiera wskazań dla gruntów nieleśnych oraz nie planuje zabiegów melioracyjnych.

Ze względu na długi okres wykonania oraz rozdrobnienie własnościowe, wykonanie zapisów planów będzie przebiegało w zróżnicowanym tempie i nieznacznych powierzchniach, ewentualne negatywne oddziaływania będą małoskalowe oraz krótkotrwałe. Wpływ realizacji zapisów UPUL na wodę jest zatem znikomy i pomijalny, a skutki realizacji zadań wynikających z UPUL mają charakter neutralny.

4.1.5 Oddziaływanie na powietrze

Działania zapisane w UPUL nie będą wpływać negatywnie na powietrze. Zabiegi wykonywane są miejscowo, przy niewielkim użyciu ciężkiego sprzętu (stosuje się głównie pilarki, kosy spalinowe, ciągniki rolnicze lub leśne). Spaliny wprowadzane są w rozproszeniu czasowym (prace z zakresu pozyskania drewna – około 2 tygodni w jednym wydzieleniu, prace hodowlane – kilka godzin) i przestrzennym.

Wpływ zabiegów zapisanych w projekcie planu na powietrze należy uznać za nieznaczający i niezauważalny. Skutki realizacji zadań zaplanowanych w UPUL będą neutralne.

4.1.6 Oddziaływanie na powierzchnię ziemi

Rozpatrując wpływ projektowanego planu w ujęciu krótkoterminowym zauważa się negatywny wpływ zapisów UPUL na powierzchnię ziemi, a w szczególności na pokrywą gleby. Związane jest to z pracami wykonywanymi przy pozyskiwaniu drewna zwłaszcza w użytkowaniu rębny i przygotowaniu powierzchni do odnowienia. W perspektywie długoterminowej, będzie miało pozytywny wpływ na utrzymanie pokrywy roślinnej, co z kolei sprzyjać będzie zachowaniu naturalnej pokrywy glebowej zabezpieczając ją przed erozją.

Mając na uwadze przewagę pozytywnych aspektów oddziaływania nad negatywnymi, skutki realizacji zaplanowanych w UPUL wskazań, w odniesieniu do powierzchni ziemi będą miały charakter potencjalnie pozytywny.

4.1.7 Oddziaływanie na krajobraz

Realizacja zapisów UPUL stwarza możliwość kształtowania strefy przejściowej między lasem, a terenem otwartym, co korzystnie wpłynie będzie na zachowanie dotychczasowego krajobrazu.

Rozpatrując skutki realizacji UPUL w ujęciu długoterminowym, będą one miały charakter potencjalnie pozytywny. Uzasadnieniem oceny jest fakt, iż kształtowanie ekotonu oraz utrzymywanie ciągłości trwania lasów w krajobrazie analizowanych gmin przeważa zdecydowanie nad krótkotrwałym wpływem cięć w drzewostanach, koniecznych do stworzenia dogodnych warunków wzrostu młodemu pokoleniu lasu. Zastosowane rębnie IB zostały zaprojektowane przede wszystkim w drzewostanach, w których wymagana jest przebudowa ze względu na obecność gatunków niezgodnych z typem siedliskowym lub obszarach gdzie utrudnione byłoby odnowienie naturalne. Zastosowanie rębni gniazdowej (IIIA) będzie skutkowało przebudową drzewostanów monogatunkowych, a także osłonięciem nowego pokolenia przed negatywnymi skutkami działań zewnętrznych np. wiatru. W przypadku zastosowania rębni stopniowej udoskonalonej (IVD) w odniesieniu do drzewostanów rębnych będzie ona korzystnie wpływać na krajobraz otoczenia. Zaproponowana rębni sprzyja wykształcaniu przez drzewostany różnowiekowej wielogatunkowej oraz złożonej przestrzennie i wysokościowo struktury o wysokich walorach krajobrazowych.

Jak wspomniano wcześniej, duży wpływ na rodzaj oddziaływania zapisów UPUL ma rozdrobnienie własnościowe – w większości przypadków powierzchnia manipulacyjna wydzielenia to 1,21 ha, dodatkowo zostanie rozdrobniona pod względem własności i znajduje się w znacznym rozproszeniu powierzchniowym (wykonywane zabiegi są rozpoczynane w innym czasie i w oddaleniu od siebie). Średnia powierzchnia rębni dla powierzchni objętych opracowaniem biorąc pod uwagę IB to 0,53 ha – w informacjach zawarto wymóg wykonania jej w dwóch nawrotach, tak jak dla pozostałych pow. manipulacyjnych powyżej 4 ha. (4.1.8).

4.1.8 Oddziaływanie na klimat

Wpływ lasu na klimat wynika głównie z intensywnej transpiracji drzew, która możliwa jest m. in. dzięki zatrzymywaniu dużej ilości wody opadowej w glebie leśnej, co jest z kolei następstwem retencyjnych właściwości lasu. Oddziaływania klimatyczne, wynikające ze zwiększonej wilgotności powietrza nad lasem (temperatura, opady, promieniowanie), w warunkach środkowoeuropejskich obserwuje się na odległość do kilkudziesięciu km od większych kompleksów leśnych. Dlatego też wycinać dużych połaci drzewostanów może wypłynąć na mikroklimat. Realizacja zadań zawartych w UPUL nie spowoduje takich zmian. Zabiegi przeprowadzane w lasach, potencjalnie mogą wpływać jedynie na krótkoterminową zmianę mikroklimatu lokalnego. Oddziaływanie UPUL na klimat można określić, jako nieznaczące i niezauważalne, stąd w końcowej ocenie skutki realizacji zadań wynikających z UPUL w odniesieniu do klimatu będą miały charakter neutralny.

4.1.9 Oddziaływanie na zabytki i dobra kultury materialnej

Realizacja zapisów UPUL nie wpływa bezpośrednio lub pośrednio na zabytki i dobra kultury zlokalizowane w sąsiedztwie drzewostanów objętych opracowaniem. Zapisy UPUL nie odnoszą się zarówno bezpośrednio jak i pośrednio do zabytków architektury ustanowionych na terenie analizowanym. Czynności wynikające z założeń UPUL nie obejmują także działań w zabytkowych parkach. Z tego względu, skutki realizacji zaplanowanych wskazań gospodarczych na zabytki i dobra kultury materialnej będą miały charakter neutralny.

Tabela 3 Powierzchnie znajdujące się w

Adres leśny	Rodzaj powierzchni	Pow. [ha]	Informacje dodatkowe	Proponowany zabieg
R180550010-1012 -i -00	D-STAN	1,7234	miejscami BW, strefa ochrony konserwatorskiej - zabytkowy układ przestrzenny - PL.1.9.ZIPOZ.NID_N_18_UU.1057; wykonanie zabiegu w konsultacji z Woj.Kons.Zab.	CS

Na analizowanym wydzieleniu znajduje się działka wpisana do Rejestru Zabytków - zabytkowy układ przestrzenny. Zaproponowany zabieg to czyszczenia sanitarne – CS z zaznaczeniem, w informacji dodatkowej dla danego wydzielenia strefa ochrony konserwatorskiej - zabytkowy układ przestrzenny - PL.1.9.ZIPOZ.NID_N_18_UU.1057; wykonanie zabiegu w konsultacji z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Ograniczona powierzchnia (do obszaru wydzielenia) powoduje brak wpływu na inne obiekty dziedzictwa kulturowego.

4.1.10 Zestawienie zbiorcze wpływu realizacji założeń UPUL na środowisko

Tabela 4 Przewidywane oddziaływanie UPUL na środowisko

Lp.	Elementy środowiska	Okres oddziaływania	Rodzaje planowanych czynności i zadań gospodarczych oraz ich przewidywane znaczące oddziaływanie na elementy środowiska					Łączna ocena planowanych czynności i zadań gospodarczych
			Zalesienia	Odnowienia	Pielęgnowanie drzewostanów	Rębnie częściowe, stopniowe i przebudowa	Rębnie zupełne	
1.	Różnorodność biologiczna	krótkoterminowe	bz	0	0	-	-	+
		średnioterminowe	bz	+	0	0	(+)	
		długoterminowe	bz	+	+	+	(+)	
2.	Ludzie	krótkoterminowe	bz	+	+	+	+	+
		średnioterminowe	bz	+	0	0	(+)	
		długoterminowe	bz	+	0	0	(+)	
3.	Zwierzęta	krótkoterminowe	bz	(+)	0	0	(-)	0
		średnioterminowe	bz	(+)	0	0	0	
		długoterminowe	bz	(+)	0	0	0	
4.	Rośliny	krótkoterminowe	bz	(+)	0	0	(-)	0

Lp.	Elementy środowiska	Okres oddziaływania	Rodzaje planowanych czynności i zadań gospodarczych oraz ich przewidywane znaczące oddziaływanie na elementy środowiska					Łączna ocena planowanych czynności i zadań gospodarczych
			Zalesienia	Odnowienia	Pielęgnowanie drzewostanów	Rębnie częściowe, stopniowe i przebudowa	Rębnie zupełne	
			średnioterminowe	dziesięcioletnie	dwudziestoletnie	trzydziestoletnie	czterdziestoletnie	
		średnioterminowe	bz	(+)	0	0	0	
		długoterminowe	bz	(+)	(+)	(+)	(+)	
5.	Woda	krótkoterminowe	bz	0	0	0	0	0
		średnioterminowe	bz	0	0	0	0	
		długoterminowe	bz	0	0	0	0	
6.	Powietrze	krótkoterminowe	bz	0	0	(-)	(-)	0
		średnioterminowe	bz	0	0	0	0	
		długoterminowe	bz	0	0	0	0	
7.	Powierzchnia ziemi	krótkoterminowe	bz	-	0	-	-	(+)
		średnioterminowe	bz	0	0	0	0	
		długoterminowe	bz	+	+	0	0	
8.	Krajobraz	krótkoterminowe	bz	0	0	0	-	(+)
		średnioterminowe	bz	0	0	0	(+)	
		długoterminowe	bz	+	0	0	(+)	
9.	Klimat	krótkoterminowe	bz	0	0	0	0	0
		średnioterminowe	bz	0	0	0	0	
		długoterminowe	bz	0	0	0	0	
10.	Zasoby naturalne	krótkoterminowe	bz	0	0	0	(-)	+
		średnioterminowe	bz	+	0	0	0	
		długoterminowe	bz	+	+	0	0	
11.	Zabytki i dobra materialne	krótkoterminowe	bz	0	0	0	0	0
		średnioterminowe	bz	0	0	0	0	
		długoterminowe	bz	0	0	0	0	

Oznaczenia: + pozytywny, (+) warunkowo pozytywny, 0 brak wpływu, - negatywny, (-) warunkowo negatywny, bz- brak zabiegu

4.2 Przewidywane oddziaływanie UPUL na formy ochrony przyrody

Zgodnie z Rozdziałem 2 art. 6 Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098 ze zm.) za formy ochrony przyrody uznaje się:

- 1) parki narodowe;
- 2) rezerwy przyrody;
- 3) parki krajobrazowe;
- 4) obszary chronionego krajobrazu;
- 5) obszary Natura 2000;
- 6) pomniki przyrody;
- 7) stanowiska dokumentacyjne;
- 8) użytki ekologiczne;
- 9) zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
- 10) ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów.

4.2.1 Przewidywane oddziaływanie na Parki Narodowe

Na terenie analizowanych obrębów nie występują Parki Narodowe.

4.2.2 Przewidywane oddziaływanie na rezerwy przyrody

~ **Rezerwat przyrody Łęka.** Rezerwat przyrody o pow. 377,35ha / aktualnie wynosi 376,83ha. Znajdujący się na gruntach należących do wsi Gielnia i Goliszowiec w gminie Zaklików w województwie podkarpackim. Leży w granicach Parku Krajobrazowego Lasy Janowskie. Aktualnie rezerwat nie posiada planu ochrony, jak również zadań ochronnych. Dominujący w rezerwacie zespół grądu subkontynentalnego Tilio – Carpinetum tworzą dobrze zachowane fitocenozy z wielogatunkowym i wielowarstwowym drzewostanem. Znaczny udział mają również fitocenozy łągi jesionowo – olszowego Circaeo – Alnetum, porastającego dolinę Łukawicy. Wyróżniają się one występowaniem jesionu w drzewostanie. Na uwagę zasługuje także występowanie fragmentów wyżynnego, jodłowego boru mieszanego.

Tabela 5 Powierzchnia granicząca z rezerwatem przyrody

Adres leśny	Rodzaj powierzchni	Pow. [ha]	Informacje dodatkowe	Proponowany zabieg
R180550004-1002 -c -00	D-STAN	1,5514	w pasie 30 m od granicy rezerwatu pozostawić BZ	TW

Żadne z analizowanych wydziałów nie leży w granicach Rezerwatu przyrody „Łęka”. Granice tej formy ochrony przyrody jedynie znajdują się w analizowanym obrębie ewidencyjnym 0004 dodatkowo w ramach „przezorności” umieszczono informację „w pasie 30 m od granicy rezerwatu pozostawić BZ”. W związku z powyższym wpływ na rezerwat przyrody oceniono jako neutralny.

4.2.3 Przewidywane oddziaływanie na Parki Krajobrazowe

~ **Park Krajobrazowy Lasy Janowskie** – o powierzchni 40122,0000 ha powołany Uchwałą Nr II/12/84 WRN w Tarnobrzegu z dnia 3 października 1984 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Lasy Janowskie (Dz. Urz. Woj. Tarnobrzegskiego Nr 9, poz.73 z 1984 r.). Obecnie obowiązującym aktem prawnym jest Uchwała nr XLVIII/994/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie Parku Krajobrazowego „Lasy Janowskie” (Dz. Urz. z 2014 r. poz. 1948). Posiada Plan Ochrony Rozporządzenie Nr 13 Wojewody Lubelskiego z dnia 6 maja 2005 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Parku Krajobrazowego "Lasy Janowskie" (Dz. Urz. z 2005 r. Nr 117, poz. 2221).

O utworzeniu Parku zdecydowały walory przyrodnicze i historyczne. 80% powierzchni Parku zajmują lasy – przeważnie bory sosnowe, sosnowo-jodłowe i mieszane, które w znacznej części mają charakter naturalny. Pozostałą część stanowią stawy, bagna i torfowiska. Lasy stanowią ostoję zwierzyny i ptactwa.

Na wysokie wartości przyrodnicze Parku składają się:

- duża powierzchnia kompleksu leśnego,
- ogromna różnorodność siedlisk i zbiorowisk roślinnych z wieloma rzadkimi i chronionymi gatunkami roślin,
- bogata fauna charakterystyczna dla naturalnych ekosystemów leśnych,
- obecność dużych kompleksów stawów, bagien i torfowisk,
- liczne miejsca pamięci narodowej z okresu II wojny światowej oraz elementy kultury materialnej i duchowej regionu.

Tabela 6 Zestawienie powierzchniowe zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w Parku Krajobrazowym w obrębach objętych dokumentacją w gminie Zaklików

Adres leśny	Rodzaj powierzchni	Pow. [ha]	Proponowany zabieg
R180550004-1001 -mx -00	D-STAN	0,1996	TW
R180550004-1002 -a -00	D-STAN	0,0783	TP
R180550004-1002 -b -00	PŁAZ	0,1215	AGROT
R180550004-1002 -c -00	D-STAN	1,5514	TW
R180550010-1012 -ax -00	D-STAN	2,9677	IVD
R180550014-1002 -c -00	D-STAN	1,537	TP
R180550014-1011 -b -00	D-STAN	2,3973	TP
SUMA		8,85	

~ **otulina Parku Krajobrazowego Lasy Janowskie**– o powierzchni 60537,0000 ha. Otulina jest wydzielony obszar ochronny wokół chronionego przyrodniczo terenu (zazwyczaj parków narodowych i krajobrazowych), zabezpieczający go przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka (definicja według Ustawy o ochronie przyrody z 16 kwietnia 2004 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 1098). Otulina nie jest, w rozumieniu art. 5 ust. 14 ustawy, formą ochrony przyrody, lecz obszarem, na którym działalność człowieka nie może negatywnie oddziaływać na przyrodę obszaru chronionego.

Tabela 7 Zestawienie powierzchniowe zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w otulinie Parku Krajobrazowym w obrębach objętych dokumentacją w gminie Zaklików

Pow. lasów [ha] objętych opracowaniem UPUL w zasięgu otuliny PK	Planowane zabiegi gospodarcze [ha]								
	Odnowienia	Czyszczenia		Trzebieże		Cięcia sanitarne	Rębnie złożone	Rębnie zupełne	Brak zabiegu
		CW	CP/CP-P	TW	TP				
969,95	15,98	24,55	27,47	77,36	582,46	1,72	176,91	50,32	12,81

Jako cele szczególne dla ochrony Parków dotyczące ekosystemów leśnych wymienia się przeważnie:

- zachowanie w stanie niezmiennym ekosystemów leśnych o najwyższym poziomie naturalności i wartości funkcji krajobrazowych oraz ochronnych w stosunku do elementów środowiska i biocenozy;
- dalsza ekologizacja gospodarki leśnej jako warunku spełniania funkcji społeczno-gospodarczej;
- odtworzenie i wzbogacenie walorów przyrodniczo-krajobrazowych lasu poprzez osiągnięcie zgodności gatunkowo-siedliskowej drzewostanów;
- zapewnienie trwałości lasów jako najważniejszego czynnika równowagi ekologicznej i siedliska życia roślin i zwierząt;
- ograniczanie zewnętrznej presji na ekosystemy leśne poprzez przyjazne lasom zagospodarowanie terenów przyległych;
- zwiększanie biologicznej odporności i przeciwdziałanie procesom zamierania lasów dla zachowania i wzmagania zdolności samoregulacyjnych ekosystemów leśnych;
- prowadzenie wielofunkcyjnej i zrównoważonej gospodarki leśnej umożliwiającej:
 1. minimalizowanie konfliktów między funkcjami gospodarczymi a ekologicznymi,
 2. integrowanie celów gospodarki leśnej z celami ochrony przyrody i krajobrazu,

W dokumentacji urzędzeniowej gospodarka leśna dostosowana jest do potrzeb siedliska, a składy odnowieniowe wskazane w planach dają wskazówkę do właściwego, zgodnego z typem siedliskowym odnowienia powierzchni leśnych. Ochrona ekosystemów Obszaru, realizowana w ramach racjonalnej gospodarki leśnej, polega na utrzymaniu ciągłości i trwałości oraz zachowaniu różnorodności biologicznej siedlisk przyrodniczych, w tym leśnych.

W celu ochrony ekosystemów leśnych ustala się utrzymanie ciągłości i trwałości kompleksów leśnych, sprzyjanie tworzeniu zwartych kompleksów, zwiększanie różnorodności biologicznej, pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, dziuplastych oraz części drzew obumarłych a także zachowanie cieków, mokradel, polan muraw, siedlisk wilgotnych i bagiennych – zachowanie bioróżnorodności siedlisk. Wartościowe siedliska żyzne oraz leżące w strefie jezior czy rzek zostają pozostawione bez rębni zupełnych, co wspomaga utrzymanie ich naturalnego charakteru.

Na terenach leśnych własności prywatnej obrębów gmin wchodzących w skład otuliny i PK nie planuje się działań gospodarczych mogących znacząco negatywnie wpłynąć na ustanowione cele ochrony oraz obecny stan ekosystemów obszaru. Wytyczne do planowanych działań, oparte są o model trwale zrównoważonej gospodarki leśnej. Wykonanie zaplanowanych w UPUL zabiegów warunkować będzie odpowiedni skład gatunkowy drzewostanów uwzględniający zróżnicowanie STL oraz stabilność drzewostanów w przyszłości. Co spełni wymóg zachowania trwałości drzewostanów – siedlisk leśnych. Zabiegi pielęgnacyjne, w szczególności czyszczenia oraz cięcia trzebieżowe umożliwią eliminację z siedliska gatunków niepożądanych oraz gatunków geograficznie obcych, wpływać będą również na utrzymanie właściwego stanu sanitarnego drzewostanów, poprzez m.in. terminowe usuwanie z drzewostanów drzew chorych i zasiedlonych przez szkodniki owadzie, co w konsekwencji działań zapewni utrzymanie ciągłości ekosystemów leśnych, o znacznej różnorodności, wspomagając zachowanie równowagi pomiędzy trwałością lasów i możliwością ich użytkowania przez właścicieli. Zastosowane rębnie IB zostały zaprojektowane przede wszystkim w drzewostanach, w których wymagana jest przebudowa ze względu na obecność gatunków niezgodnych z siedliskiem. W przypadku zastosowania rębni stopniowej udoskonalonej (IVD) w odniesieniu do drzewostanów rębnych będzie ona korzystnie wpływać na krajobraz otoczenia. Zaproponowana rębnia sprzyja wykształcaniu przez drzewostany różnowiekowej wielogatunkowej oraz złożonej przestrzennie i wysokościowo struktury o wysokich walorach krajobrazowych.

Wykonanie działań z zakresu gospodarki leśnej, zaprojektowanych w UPUL nie będzie w istotny sposób ingerować w cele ochrony sformułowane dla tego obszaru. Utrzymanie trwałych ekosystemów leśnych o znacznej różnorodności, sprzyać będzie występowaniu dziko żyjących zwierząt, co przyczyni się do realizacji szczegółowych celów sformułowanych, w zakresie ochrony zwierząt. Zapisy planu dotyczące pozostawiania martwego drewna oraz kęp ekologicznych spełnią wymóg sprzyjania zróżnicowaniu biologicznemu w kompleksach objętych dokumentacją upul. Należy również pamiętać o rozłożeniu w dość długim okresie czasu zabiegów zapisanych w dokumentacji, zatem nie powinny wystąpić sytuacje jednoczesnego oddziaływania zabiegów tym samym czasie.

Zaprojektowane wskazania gospodarcze wpłyną pozytywnie na stan lasów i ich trwanie w przyszłości. Z tego względu wpływ realizacji zabiegów zapisanych w UPUL oceniono na potencjalnie pozytywny.

W celu uzyskania założonego, zgodnego z siedliskiem składu gatunkowego przyszłego drzewostanu, w rębni tej dopuszcza się elastyczne stosowanie różnych sposobów odnowienia - zarówno naturalnego, jak i sztucznego, a także zmienną wielkość gniazd i różne rodzaje cięć - dostosowane do potrzeb odnawianych gatunków i stanu gleby.

Wykonanie działań z zakresu gospodarki leśnej, zaprojektowanych w UPUL nie będzie w istotny sposób ingerować w cele ochrony sformułowane dla tego obszaru. Utrzymanie trwałych ekosystemów leśnych o znacznej różnorodności, sprzyać będzie występowaniu dziko żyjących zwierząt, co przyczyni się do realizacji szczegółowych celów sformułowanych, w zakresie ochrony zwierząt. Zapisy planu dotyczące pozostawiania martwego drewna oraz kęp ekologicznych spełnią wymóg sprzyjania zróżnicowaniu biologicznemu w kompleksach objętych dokumentacją upul.

Usystematyzowana gospodarka leśna wraz z zaprojektowanymi wskazaniem gospodarczymi wpłyną pozytywnie na stan lasów i ich trwanie w przyszłości. Z tego względu wpływ realizacji zabiegów zapisanych w UPUL oceniono na potencjalnie pozytywny.

4.2.4 Przewidywane oddziaływanie na Obszary Chronionego Krajobrazu

Na terenie analizowanych obrębów nie występują Obszary Chronionego Krajobrazu.

4.2.5 Przewidywane oddziaływania na Użytki Ekologiczne

Jak wspomniano wcześniej (rozdział 3.5) na terenach analizowanych gmin nie występują użytki ekologiczne jednak. W związku z ograniczeniem działań do obszaru manipulacyjnego w granicach wydzielenia oraz wykonywaniem zabiegów ze szczególną ostrożnością w wydzieleniach graniczących z użytkami ekologicznymi wpływ na tę formę ochrony przyrody powinien pozostać **neutralny**.

4.2.6 Przewidywane oddziaływanie na Zespoły Przyrodniczo-Krajobrazowe

Zespołami przyrodniczo-krajobrazowymi są to fragmenty krajobrazu naturalnego i kulturowego zasługujące na ochronę ze względu na ich walory widokowe lub estetyczne.

Żadne z wydzieleń nie znajduje się w granicach zespołów przyrodniczo - krajobrazowych. Proponowane zabiegi nie wpłyną negatywnie na obszary, ze względu na ograniczenie powierzchni manipulacyjnych do granic wydzieleń oraz stosowaniu zasady przezorności nie powinny wystąpić negatywne skutki.

4.2.7 Przewidywane oddziaływania na pomniki przyrody i stanowiska dokumentacyjne

Na terenie analizowanych obrębów nie występują stanowiska dokumentacyjne.

4.3 Przewidywane oddziaływanie UPUL na Obszary Natura 2000

Nie ma zasadniczej sprzeczności między ideą Natura 2000 a zrównoważoną wielofunkcyjną gospodarką leśną. W przypadku zdecydowanej większości leśnych siedlisk przyrodniczych, będących przedmiotami ochrony na obszarach Natura 2000, ich zachowanie w dobrym stanie jest możliwe także wtedy, gdy kontynuuje się ich dotychczasowe użytkowanie. Zachowanie siedlisk gatunków jest zwykle (choć nie zawsze) w tych warunkach również możliwe. Oczywiście wymaga to niekiedy pewnej modyfikacji form prowadzonej gospodarki, np. dostosowania składów gatunkowych drzewostanów, typów rębni, ilości i struktury drewna pozostawianego w lesie do naturalnego rozkładu co jest istotą tworzenia Uproszczonych Planów Urządzenia Lasu.

Poniżej przedstawiona została charakterystyka wyznaczonych i potencjalnych obszarów Natura 2000 występujących w opracowanych obrębach. Opis obszarów przygotowano na podstawie standardowych formularzy danych (SDF) oraz udostępnionych informacji o środowisku na podstawie art. 8 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.).

Rozpatrując możliwe oddziaływanie na obszary Natura 2000 brano pod uwagę ocenę ogólną A- doskonałą, B – dobrą oraz C -znaczącą wartości obszaru dla zachowania danego typu siedliska. W ocenie pominięto siedliska i gatunki z motywacją „D”, czyli te, które występują w granicach obszaru, ale dla ich zachowania w skali Wspólnoty, regionu biogeograficznego czy kraju obszar nie ma znaczenia.

Plany urządzenia lasu odnoszą się wyłącznie do terenów leśnych dlatego też z opracowania zostały wyłączone siedliska i gatunki występujące na terenach nieleśnych.

Dla siedlisk leśnych dokumentacja urządzeniowa zawiera zapisy dotyczące dobrej praktyki leśnej przejawiającej się np. poprzez niestosowanie rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior, rzek – co zminimalizuje oddziaływanie na siedliska na obszarach podmokłych czy wzdłuż rzek, będące cennymi siedliskami przyrodniczymi. Przy występowaniu terenów bagien lub mokradeł stosowany jest brak zabiegów lub złagodzone i ograniczone pozyskanie np. trzebieże z maksymalnym pozyskaniem 20% zapasu.

Analiza została wykonana na podstawie pisma nr WSI.402.178.2021.RW.2 z dnia 16 czerwca 2021 r. (RDOŚ Rzeszów) oraz warstw pozyskanych z zasobów Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie pismo nr WSI.402.125.2021.PD z dnia 21 lipca 2021.

4.3.1 Specjalne Obszary Ochrony Siedlisk

~ **PLH060031 Uroczyska Lasów Janowskich** – obszar o pow. 34 544,25 ha. utworzony na mocy decyzji Komisji z dnia 12 grudnia 2008 r. przyjmująca na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG drugi zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 8039)(2009/93/WE).

Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Przedmiotem ochrony na obszarze są siedliska przyrodnicze nieleśne;

- 2330 Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi
- 3130 Brzegi lub osuszone dna zbiorników wodnych ze zbiorowiskami z Littorelletea, IsoëtoNanajuncetea
- 3260 Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników Ranunculion fluitantis,
- 3270 Zalewane muliste brzegi rzek z roślinnością Chenopodion rubri p.p. i Bidention p.p.
- 4030 Suche wrzosowiska
- 6210 Murawy kserotermiczne (Festuco-Brometea)
- 6230 Bogate florystycznie górskie i nizinne murawy bliźniaczkowe
- 6410 Zmienneowilgotne łąki trzęślicowe (Molinion)
- 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (Arrhenatherion elatioris),
- 7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą, żyw
- 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z Scheuchzerio-Caricetea),
- 7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku Rhynchosporion

Na podstawie danych Inwentaryzacji 2007 r., Pozyskanych z zasobów RDOŚ Lublin, a także danych z taksacji terenowej w obrębie wydziałów objętych opracowaniem UPUL nie stwierdzono występowania gatunków wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EWG. Siedlisk cenne dla Wspólnoty jedynie graniczą z analizowanymi powierzchniami.

Tabela 8 Siedliska leśne chronione w Obszarze PLH060031 wg. SFD

Lp.	Nazwa i kod siedliska przyrodniczego	Ocena ogólna	Występowanie na obszarach wydziałów ujętych w dokumentacji wg. danych RDOŚ	zapropo nowane zabiegi graniczą ce z siedliskiem
1	9170 Grąd śródkiatantyczny i subkontynentalny,	B	Graniczy w obr. ewid 0004 oddziale - 02	TP,PW, IB, IVD, BZ
2	91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe	B	brak	brak
3	91P0 Jodłowy bór świętokrzyski	A	Graniczy w obr. ewid 0004 oddziale - 02	TW
4	91D0 Bory i lasy bagienne	A	Graniczy w obr. ewid 0010 oddziale - 14	TP

Analizując dane pozyskane z zasobów Regionalnej Dyrekcji (dane przestrzenne warstwy .shp) nie odnaleziono miejsc, gdzie znajdują siedliska chronione (dla których ochrony utworzone Obszary Natury 2000) na obszarach lasów należących do osób fizycznych. Jedynie siedliska te graniczą z analizowanymi wydziałami co przedstawiono zostało w powyższej tabeli. Wpływ na sąsiadujące siedliska powinien pozostać neutralny.

Dla siedlisk leśnych dokumentacja urzędniowa zawiera zapisy dotyczące dobrej praktyki leśnej przejawiającej się np. poprzez niestosowanie rębni zupełnych w okolicach źródlisk, jezior, rzek – co zminimalizuje oddziaływanie na siedliska na obszarach podmokłych czy wzdłuż rzek, będące cennymi siedliskami przyrodniczymi. Przy występowaniu terenów bagien lub mokradel stosowany jest brak zabiegów lub złagodzone i ograniczone pozyskanie np. trzebieże z maksymalnym pozyskaniem 20% zapasu.

Analizując dane pozyskane z zasobów Regionalnej Dyrekcji (dane przestrzenne warstwy .shp) odnaleziono miejsce, gdzie siedliska torfowiskowe 7110 oraz 7150 (dla których ochrony utworzone Obszary Natury 2000) graniczą z analizowanymi wydziałkami na obszarach lasów należących do osób fizycznych.

Tabela 9 Siedliska nieleśne w Obszarze PLH060031 graniczące z analizowanymi wydziałkami

Adres leśny	Rodzaj pow.	Propozycja zabiegu
R180550010-1014 -y -00	D-STAN	TP
R180550010-1011 -z -00	D-STAN	IVD
R180550010-1011 -y -00	D-STAN	IVD
R180550010-1011 -x -00	D-STAN	CW

Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG:

- Bezkręgowce:
 - 4038 Czerwończyk fioletek *Lycaena helle*
 - 1042 Zalotka większa
 - 6179 modraszek *nausitosa*
 - 6177 modraszek *telejus*
 - 1037 Trzepla zielona
- Płazy:
 - 1188 Kumak nizinny
 - 1166 Traszka grzebieniasta
- Ryby:
 - 1163 Głowacz białopłetwy
 - 1096 1096 Minóg strumieniowy
 - 1145 1145 Piskorz
 - 5339 Różna
- Ssaki:
 - 1355 Wydra
 - 1308 Mopek
 - 1352 Wilk
 - 1337 Bóbr europejski
 - 1361 Ryś
 - 1323 Nocek Bechsteina
 - 1324 Nocek duży
- Rośliny:
 - 1617 Starodub łąkowy *Ostericum palustre*
 - 1477 Sasanka otwarta *Pulsatilla patens*

Na podstawie danych, Pozyskanych z zasobów RDOŚ Lublin, a także danych z taksacji terenowej w obrębie wydziałów objętych opracowaniem UPUL nie stwierdzono występowania gatunków wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG dla PLH060031 Uroczyska Lasów Janowskich.

Tabela 10 PLH060031 Uroczyska Lasów Janowskich leży w granicach analizowanych wydziałów znajdujących się w gminie Zaklików.

Pow. lasów [ha] objętych opracowaniem UPUL w zasięgu Natura2000	Planowane zabiegi gospodarcze [ha]								
	Odnowienia	Czyszczenia		Trzebieże		Cięcia sanitarne	Rębnie złożone	Rębnie zupelne	Brak zabiegu
		CW	CP/CP-P	TW	TP				
316,09	4,91	4,03	6,0	31,31	124,30	0,00	131,54	11,44	2,56

Zastosowane rębnie IB zostały zaprojektowane w obszarach, gdzie wystąpiła możliwość zagłuszenia nowego pokolenia w przypadku odnowienia naturalnego, utrudnione jest odnowienie naturalne ze względu na powierzchnię manipulacyjną – częsty brak możliwości poprawnego założenia gniazd (rozdrobienie własnościowe), niewystarczająco żyzne siedlisko, położenie względem wystawy i inne. Średnia powierzchnia wydziału z tym rodzajem rębni to 0,53 ha, która ulega zwykle jeszcze większemu podziałowi w związku ze strukturą własnościową – co daje niewielkie i rozproszone przestrzenie i czasowo powierzchnie rębni – dzięki czemu negatywny wpływ na środowisko jest znacznie złagodzony. Powierzchnie objęte rębnią są niewielkie i wykonanie uprzętnienia powierzchni nie będzie miało znacząco negatywnego wpływu na integralność Obszaru.

W pozostałych przypadkach zastosowano cięcia, trzebieże lub rębnię złożone (IVD) z ograniczonym pozyskaniem w ciągu 10-ciolecia. Przy zachowaniu zapisów UPUL i właściwym nadzorze powinna zostać utrzymana równowaga funkcji ochronnej dla ciągłości i trwałości obszarów leśnych (wraz zachowaniem stosunków wodnych) jak i potrzeb właścicieli. Właściwa realizacja rębni złożonych dostosuje intensywność zabiegów hodowlanych do wymogów ochrony ciągłości i trwałości kompleksów. Do zadań nadzoru na terenach lasów osób fizycznych i wspólnot gruntowych będzie należało jak najlepsze spełnienie zapisów dokumentacji urzędowej – dostosowanie zabiegów do naturalnych faz rozwojowych drzewostanu, zróżnicowanie nawet w obrębie jednego drzewostanu, ograniczenie czynności odnowieniowych do pewnych stref w drzewostanie, wyznaczeniu granic transportu i rozpoczynaniu od nich prac odnowieniowych, a także prowadzeniu wszystkich cięć oraz zrywki w sposób zapewniający maksymalną ochronę istniejących odnowień i drzew stojących. Dla rębni złożonych możliwe jest zastosowanie różnych wariantów w zależności od występowania gatunków domieszkowych, konieczności osłonięcia młodszego pokolenia, zwarcia czy zdrowotności drzew. Ograniczenie pozyskania maksymalnie do 30% zapasu w przeciągu 10-ciolecia dodatkowo ogranicza możliwe potencjalne negatywne oddziaływanie – propagując pozostawianie drzew starszych, osłaniających.

W kontekście zachowania stabilności warunków mikrosiedlisk, zgodnie z zasadami dobrych praktyk leśnych, tworzone są strefy ekotonowe przy zbiornikach, jeziorach oraz rzekach w celu zachowania ciągłości siedlisk oraz warunków retencji i spływu, co pozytywnie oddziałuje na czystość rzek (ochrona przez nadmiernym dopływem biogenów ze spływu powierzchniowego) oraz stabilizację obszarów wodno-błotnych. Ponadto nie stosuje się wykonywania rębni w okolicach źródeł, jezior, rzek. W tych miejscach wskazane jest pozostawienie stref ochronnych, tzw. "ekotonów" bez cięć. Zaleca się zachowanie stref ekotonu o szerokości ok. 30m (jedna wysokość drzewostanu). Informacje te znajdują się w dokumentacji urzędowej r rozdziale „ochrona przyrody”.

W obszarze Natury 2000 nie zaplanowano zabiegów które negatywnie mogą wpłynąć na spójność czynników strukturalnych i funkcjonalnych warunkujących zrównoważone trwanie populacji gatunków i siedlisk przyrodniczych, dla ochrony których zaprojektowano Obszar. Usystematyzowanie gospodarki leśnej, ułatwić może

kontrolowanie i nadzór nad lasami niepaństwowymi, zminimalizuje błędy w prowadzeniu gospodarki leśnej w obszarach chronionych oraz może zwiększyć świadomość użytkowników obszarów leśnych. W ramach zapisów ochrony przyrody w zaleca się pozostawianie grup starodrzewia oraz kęp ekologicznych. Zapisy planów mogą wspomóc utrwalenie ciągłości drzewostanów poprzez minimalizację złego gospodarowania obszarami leśnymi niepopartymi wiedzą czy niezgodnymi z Zasadami Hodowli Lasu, przewidującymi dla odpowiednich siedlisk najlepszą metodę ich zachowania w dobrej formie. W celu należytego zachowania występujących na terenach leśnych chronionych gatunków zwierząt, roślin i grzybów -zaleca się stosowanie dobrej praktyki w zakresie gospodarki leśnej, przejawiającej się m. in. przez:

~ Przeprowadzenie oględzin, przed przystąpieniem do prac leśnych w celu sprawdzenia występowania gatunków chronionych (uwzględnić należy gniazda, nory, dziuple, legowiska, tokowiska itp).

~ Prowadzenie prac z zakresu pozyskania drewna, w miarę możliwości, przy występowaniu pokrywy śnieżnej i zamarzniętej glebie.

Po przeanalizowaniu zaprojektowanych zabiegów gospodarczych w odniesieniu do celów oraz zadań ochronnych dla tego obszaru biorąc również pod uwagę znikomy udział powierzchniowy terenu objętego UPUL oraz rozkład planowanych zabiegów w czasie, a także średnią powierzchnię wydzielania można uznać wpływ zabiegów jako neutralny.

Gospodarka leśna prowadzona jest na zasadzie działań mających na celu zachowanie stanowisk cennych gatunków owadów. W zakres tych czynności wchodzi między innymi pozostawianie drzew biocenotycznych, które nie są usuwane w ramach prac gospodarczych, jak też celowe działania nastawione na ochronę konkretnych gatunków lub ich grup. Wpływ na gatunki stanowiące przedmiot ochrony w obszarze a związane ze środowiskiem wodnym (wydra, gatunki ryb, płazów czy owadów) będzie neutralny. Stosowanie zapisów ujętych w rozdziale ochrona przyrody UPUL zapewni odpowiedni stan żerowisk oraz miejsc lęgowych dla grup zwierząt będących celem ochrony w ramach tego obszaru, np. poprzez realizowanie zapisu nie wykonywania rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior, rzek. W opisie ogólnym, w rozdziale dotyczącym ochrony przyrody, zawarto wskazania dotyczące wykonywania zabiegów poza okresem rozrodczym i lęgowym, zawarto również informacje o dążeniu do pozostawiania naturalnie wydzielającego się martwego drewna w celu ochrony bioróżnorodności. Wspomaga to zachowanie siedlisk bytowania czy żerowania wspomnianych gatunków ptaków, ssaków czy nietoperzy.

Należy również mieć na uwadze iż powierzchnie, gdzie następuje rębnia, zapisy rębni zupełnej to również powierzchnie związane z koniecznością usuwania drzew pod liniami energetycznymi oraz uprzążanie powierzchni pohuraganowych.

4.3.2 Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków

- **Obszar Natura 2000 PLB060005 Lasy Janowskie** o powierzchni 60 235,7 ha został wyznaczony rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 października 2008 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000. Aktualnie obowiązującą podstawą prawną jest rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. 2011 Nr 25 poz. 133).

Obszar obejmuje rozległy i zwarty kompleks leśny stanowiący północno zachodnią część Puszczy Solskiej. Rozciąga się od doliny Wisły i Sanu na zachodzie obejmując Lasy Lipskie, Lasy Janowskie pomiędzy krawędzią Wyżyny Lubelskiej na północy i doliną rzeki Bukowej na południu, sięgając do miejscowości Frampol na wschodzie. W skład ostoi wchodzi również enklawa leśna „Rozwadów” która jest wykorzystywana dla ochrony głuszca (leży na południe od głównego kompleksu).

Tabela 11 Gatunkami zidentyfikowane dla obszaru

Kod	Gatunek	Ocena wg. SFD	Występowanie na obszarach wydzieleń ujętych w dokumentacji wg. danych RDOŚ
A223	Wiochatka	C	brak
A224	Lelek	B	Brak
A030	Bocian czarny	B	Brak
A081	Błotniak stawowy	C	Brak
A236	Dzięcioł czarny	C	Brak
A075	Bielik	C	Brak
A022	Bączek	C	Brak
A234	Dzięcioł zielonosiwy	C	Brak
A108	Gluszc	B	Brak

Tabela 12 Obszar Natura 2000 Lasy Janowskie PLB060005 leży w granicach analizowanych wydzieleń znajdujących się w gminie Zaklików.

Pow. lasów [ha] objętych opracowaniem UPUL w zasięgu Natury 2000	Planowane zabiegi gospodarcze [ha]								
	Odnowienia	Czyszczenia		Trzebieże		Cięcia sanitarne	Rębnie złożone	Rębnie zupełne	Brak zabiegu
		CW	CP/CP-P	TW	TP				
951,43	15,85	24,30	27,13	76,46	576,28	1,72	176,23	41,47	11,66

W trakcie prac taksacyjnych nie zainwentaryzowano gatunków ptaków cennych przyrodniczo, mających szczególne znaczenie dla wspólnoty. Na podstawie analizy pozyskanych warstw z zasobów Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie stwierdzono występowanie siedliska bytowania bociana czarnego w gminie Zaklików w obrębie ewidencyjnym 0004 Gielnia. Na analizowanym terenie lasów należących do osób fizycznych nie ma stref ochrony ptaków. Strefy ochrony ostoi, miejsc rozrodu i regularnego przebywania zwierząt objętych ochroną gatunkową, tworzone są na mocy decyzji administracyjnej regionalnego dyrektora ochrony środowiska. Mają na celu zapewnienie przetrwania i zachowanie właściwego stanu ochrony dziko występujących w Polsce i Unii Europejskiej, rzadkich, podatnych na zagrożenia i zagrożonych gatunków oraz ich siedlisk i ostoi.

Analiza występowania gatunków, ich ochrony i zaplanowanych czynności gospodarczych daje podstawy do twierdzenia o braku negatywnego oddziaływania UPUL na chronione gatunki. Ochrona gatunków ptaków obejmuje także ochronę ich siedlisk, czyli obszarów stale lub okresowo wykorzystywanych przez gatunek.

Dla części gatunków, zasadniczo bytujących w innych typach ekosystemów, gospodarka leśna nie ma wpływu, jej wpływ jest znikomy, bądź pozytywny. W przypadku gatunków strefowych takich jak bocian czarny, obostrzenia w gospodarce leśnej dotyczą głównie miejsc gniazdowania i wiążą się z ochroną strefową. Obecnie jednak brak danych wskazujących by któryś z gatunków ptaków gnieździł na gruntach lasów prywatnych Gminy Zaklików, zatem nie ma podstaw by wskazywać na negatywne oddziaływanie UPUL w tym wypadku. Innych zagrożeń racjonalna gospodarka leśna, oparta na ekologicznych zasadach, a więc służąca lepszemu dostosowaniu składu gatunkowego do siedliska nie niesie, a jej kontynuacja w warunkach lasów Gminy ma niebagatelne znaczenie dla poprawy stanu siedlisk przyrodniczych.

Ptaki krajobrazu leśnego - Wszelkie działania gospodarcze ujęte w projektach UPUL mają na celu zachowanie i odtworzenie lasów w możliwie jak najlepszym stanie, utrzymanie istnienia i dobrej kondycji drzewostanów, co sprzyja utrzymaniu populacji ptaków związanych z lasami w stanie niezmienionym. Zaplanowane w poszczególnych pododdziałach zabiegi trzebieżowe oraz rębnie będą miały niewielki wpływ na ptaki związane z lasem, podobnie jak zdarzenia losowe. W projektach UPUL nie wyznacza się do usunięcia drzew dziuplastych, wręcz przeciwnie - w części zaleca się ich pozostawienie. Prowadzona zrównoważona gospodarka leśna na podstawie obowiązującego UPUL stwarza odpowiednie warunki do zachowania i odtworzenia siedlisk życia ptaków. Jednocześnie nie jest możliwe prowadzenie gospodarki leśnej na ograniczonej powierzchni (np. w jednym wyłączeniu) w sposób zapewniający optymalne warunki dla życia, rozrodu i stworzenia bazy żerowej dla wszystkich gatunków ptaków w tym samym czasie. W każdym ekosystemie występują nisze, które zapełniane są

rozmaitymi gatunkami. I tak biotop życia i rozrodu jednego gatunku jest nieodpowiedni dla drugiego, a dla kolejnego stanowi bazę żerową. Wszystkie zabiegi gospodarcze wykonane zgodnie z zapisami w projektach UPUL stwarzają mozaikę krajobrazu leśnego z różnymi fazami rozwojowymi drzewostanu. Biorąc pod uwagę różnorodność zabiegów zaplanowanych w projektach UPUL oraz ich charakter i zasięg działania, stwierdza się, iż wpływ na ptaki będzie neutralny. W zasadzie niemożliwym jest przeanalizowanie wystąpienia potencjalnych miejsc gniazdowania dla gatunków bezpośrednio, czy też pośrednio związanych ze środowiskiem leśnym. Domniemywać jedynie można, przy założeniu, że nie wystąpią na omawianym terenie niespodziewane katastrofy ekologiczne (huraganowe wiatry, śniegi, przymrozki, gradacje owadzie itd.), iż struktura drzewostanów nie ulegnie większym zmianom, nastąpi przesunięcie klas wieku, a w miejscach gdzie zaplanowano rębnie w przeciągu kilkunastu lub kilkudziesięciu lat (patrz okresy odnowień przy rębniach) zmniejszy się ilość starych drzew. Biorąc jednak pod uwagę fakt stosunkowo niewielkiej powierzchni gruntów ujętych w projektach UPUL, średnią powierzchnię wydzielenia, ilość kompleksów, a także bezpośrednie sąsiedztwo dużych kompleksów leśnych w zarządzie nadleśnictw, przyjąć należy, że to właśnie sąsiadujące tereny staną się dużo bardziej atrakcyjne pod wieloma względami jako miejsca gniazdowania, pobytu dla gatunków ptaków związanych ze środowiskiem leśnym.

Ptaki krajobrazu wodno-błotnego - UPUL nie zajmuje się prowadzeniem działań gospodarczych na terenach wodno-błotnych. Ze względu na ten fakt analiza wpływu UPUL na ptaki związane wyłącznie z siedliskami wodno-błotnymi wskazuje na brak takiego oddziaływania.

Ptaki krajobrazu rolniczego - Uproszczony Plan Urządzenia Lasu nie zajmuje się planowaniem zabiegów gospodarczych na gruntach nieleśnych tworzących użytki rolne. Ze względu na ten fakt projekty UPUL na ptaki związane wyłącznie z siedliskami łąk i pól wskazuje na brak takiego oddziaływania.

W związku z występowaniem gatunków ptaków należy o każdej porze roku zaleca się wykonywanie zaplanowanych zabiegów przy pomocy lżejszego sprzętu do prac leśnych lub bez użycia maszyn leśnych.

W celu należytego zachowania występujących na terenach leśnych chronionych gatunków zaleca się stosowanie dobrej praktyki w zakresie gospodarki leśnej (Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 grudnia 2017 r., w sprawie wymagań dobrej praktyki w zakresie gospodarki leśnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2408), przejawiającej się przez:

~**przed przystąpieniem do prac leśnych przeprowadzenie oględzin w celu sprawdzenia występowania gatunków chronionych (uwzględnić należy gniazda, nory, dziuple, legowiska, tokowiska, itp.);**

~prace z zakresu pozyskania drewna powinny być w miarę możliwości prowadzone przy występowaniu pokrywy śnieżnej i zamrożonej glebie.

Działania ochronne w przypadku gatunków związanych z siedliskami leśnymi skupia się na zachowaniu stanu siedlisk leśnych, w planach zadań ochronnych na płatach siedlisk preferuje się naturalne odnowienia. Dokumentacja urzędowa ma celu utrzymanie trwałości i ciągłości powierzchni leśnej, odnowienie powierzchni pozrębnych i dostosowanie składów gatunkowych do zgodności z siedliskiem. W przypadku zwierząt nie można wykluczyć ich chociażby tymczasowego bytowania na obszarach lasów prywatnych. Siedliska ptaków, będących przedmiotami ochrony w obszarach specjalnej ochrony ptaków w sieci Natura 2000, dla większości gatunków wiążą się ze starszymi drzewostanami oraz martwym drewnem. Drzewostany powyżej 80 lat, znajdujące się w granicach OSO Natura 2000 stanowią niewielki % całości powierzchni drzewostanowych analizowanych gmin, w przeważającej większości stanowią dość rozproszone areale, będące fragmentami kompleksów należących do Skarbu Państwa. Zapisy dokumentacji urzędowej wprowadzają możliwość pielęgnacji drzewostanu i pogodzenie funkcji ekologicznych z ekonomicznymi, ważnymi z punktu właścicieli lasów – całość poparta jest obliczeniami oraz zgodna z wymogami prawnymi biorącymi pod uwagę kwestie ochrony przyrody. Zachowanie siedlisk bytowania gatunków ptaków (oraz innych zwierząt) powinno utrzymać się na dobrym poziomie pod warunkiem stosowania zapisów upul, powierzchnie manipulacyjne wydzieleni dzielą się dodatkowo na powierzchnię działek co w połączeniu z rozdrobnieniem własnościowym powoduje rozkład planowanych zabiegów w okresie

obowiązywania dokumentacji – brak wielkopowierzchniowych działań oraz przypisane dla drzewostanów zabiegi z ograniczonym pozyskaniem w ciągu dziesięciolecia, powinny zapewnić zachowanie siedlisk w stanie wystarczającym dla neutralnego oddziaływania na ptaki chronione. Zastosowanie zapisów dot. dobrych praktyk leśnych w połączeniu z działaniami monitoringu gatunków z populacji lęgowych może przynieść pozytywny efekt ekologiczny.

Zgodnie z wytycznymi odnośnie zarządzania obszarami występowania ptaków chronionych, w trakcie realizacji cięć rębnych, przedrębnych i sanitarnych zaleca się pozostawianie drzew biocenotycznych oraz pozostałości zrębowych i potrzebieżowych do ich naturalnego rozkładu z wyjątkiem posuszu czynnego oraz drzew stanowiących zagrożenie bezpieczeństwa publicznego oraz odpadów pozrębowych mogących stanowić zagrożenie sanitarne. Zaprojektowane zabiegi pod warunkiem spełnienia obostrzeń w zakresie terminu ich wykonania **t.j. poza okresem lęgowym**, nie wpłyną negatywnie na życie i funkcjonowanie chronionych w strefie ptaków. Charakter zabiegów nie wpłynie również w istotny sposób na zmianę krajobrazu w najbliższym otoczeniu gniazd.

Analizując dane pozyskane z zasobów Regionalnej Dyrekcji (dane przestrzenne warstwy .shp) nie odnaleziono miejsc gdzie znajdują się stanowiska ptaków chronionych (dla których ochrony utworzone Obszary Natury 2000) na obszarach lasów należących do osób fizycznych. Oczywiście biorąc pod uwagę migracyjny charakter przedmiotów ochrony można spodziewać się ich zmiennego bytowania. W związku z czym dokumentacja urzędniowa zawsze zawiera zapisy zalecające wykonywanie zabiegów gospodarki leśnej poza okresem lęgowym jak również sprawdzanie obszarów przed rozpoczęciem prac. Zachowanie tych zaleceń pozwoli na zwiększenie bezpieczeństwa gatunków chronionych.

Analizując strukturę przestrzenno-wiekową drzewostanów objętych planem w obrębach szczególnie znaczących dla gatunku jastrzębia czy bociana czarnego można zauważyć, iż preferowane przez gatunki chronione (np. błotniak stawowy, bocian czarny czy dzięcioły) drzewostany w starszym wieku (ponad 80 lat) zajmują jedynie niewielką część obszarów upul. Drzewostany ujęte w dokumentacji stanowią zwykle niewielkie i znacznie rozproszone części większych kompleksów. W związku z preferowanymi przez omawiany gatunek kompleksami można sądzić iż nie będzie on wybierał miejsc znajdujących się w lasach prywatnych. Jednak jak wspomniano zapisy dokumentacji zawierają wskazania co do ograniczeń w prowadzeniu gospodarki leśnej w nawiązaniu do gatunków chronionych, wskazują obszary znajdujące się w granicach form ochrony przyrody, a także terminy najbardziej adekwatne z punktu widzenia ochrony ptaków oraz roślin chronionych.

W związku z ograniczeniem powierzchni manipulacyjnych, zapisami uczulającymi na wykonywanie zabiegów gospodarki leśnej poza okresem lęgowym ptaków, a także zgodnie z zasadami dobrej praktyki leśnej, powinien zostać osiągnięty akceptowalny poziom wpływu zapisów upul na populację jastrzębia oraz bociana czarnego.

W uproszczonych planach urządzenia lasu zawarto zalecenie o dążeniu do pozostawienia martwego drewna, wydzielającego się naturalnie, w ilości co najmniej 5% miąższości drzewostanu, ze względu na ochronę miejsc lęgowych ptaków, a także zapewnienie miejsc bytowania popielicowatych, nietoperzy oraz płazów i gadów. Zgodnie z dobrymi praktykami zawartymi w Zasadach hodowli lasu, przy wykonaniu rębni na powierzchni powyżej 1 ha zaleca się projektowanie kęp ekologicznych w formie biogrup do naturalnego rozpadu, stanowiących min. 5% powierzchni manipulacyjnej. Ponadto nie stosuje się wykonywania rębni w okolicach źródlisk, jezior, rzek. W tych miejscach wskazane jest pozostawienie stref ochronnych, tzw. "ekotonów" bez cięć. Zaleca się zachowanie stref ekotonu o szerokości ok. 30m (jedna wysokość drzewostanu). Ochrona ptaków, zwłaszcza tych grup, które stale związane są z gruntami leśnymi podobnie jak w przypadku ssaków będzie polegać na kontroli powierzchni roboczej przed rozpoczęciem prac pod kątem obecności ptaków należy zwracać szczególną uwagę na drzewa dziuplaste z gniazdami, ponadto pozostawianie drzew dziuplastych martwych oraz obumierających w lesie powinno zapewnić ochronę tej grupie zwierząt, tak jak i prowadzenie prac poza okresami lęgowymi ptaków. Należy pamiętać,

iż planowane działania gospodarcze podlegają ograniczeniu poprzez szereg wytycznych i zasad sprzyjających pozostawianiu siedlisk stanowiących ich potencjalne miejsca bytowania. Technologia prac w leśnictwie powoduje, że są one wykonywane w różnych okresach czasu, a rozproszenie własnościowe dodatkowo zmniejsza obszar powierzchni, dla której wykonywany jest zabieg. Przede wszystkim należy przestrzegać terminów wykonywania cięć, ograniczając je do miesięcy poza okresem lęgowym ptaków w zależności od gatunku, zapewniając zachowanie potencjalnych populacji ptaków na danym terenie.

Zapisy dokumentacji urzędzeniowej opierają się na zrównoważonej gospodarce leśnej zgodnie z dobrą praktyką polegającą na zwróceniu uwagi na wiele czynników. Zalecają w przypadku stwierdzenia gniazd ptaków wymagających ustalenia stref ochronnych, wymienionych w Załączniku 4 do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, w tym dużych gniazd ptaków drapieżnych, należy pozostawić drzewa z gniazdami ptaków wraz z osłoną drzewostanu o szerokości uzależnionej od gatunku, określonej w ww. rozporządzeniu oraz zgłosić ten fakt właściwemu terytorialnie Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska oraz w przypadku stwierdzonego występowania ptaków gniazdujących należy, w miarę możliwości, cięcia rębne i trzebieże wykonywać poza okresem lęgowym ptaków.

Usystematyzowanie gospodarki leśnej w dokumentach Uproszczonych Planów Urządzenia Lasu a także ich wyłożenie do publicznego wglądu umożliwia spełnienie funkcji informacyjnej wśród właścicieli lasów co zwiększa świadomość stosowania zaleceń zgodnych z dobrą praktyką, która sprzyja zachowaniu funkcji ekologicznych i ochrony przyrody.

Zgodnie z zapisami zawartymi w UPUL należy dążyć do pozostawienia martwego drewna, wydzielającego się naturalnie, ze względu na ochronę miejsc lęgowych ptaków, a także zapewnienie miejsc bytowania popielicowatych, nietoperzy oraz płazów i gadów.

Ze względu na ochronę miejsc lęgowych ptaków (głównie dzięciołów), w uzasadnionych przypadkach zaleca się pozostawianie drzew dziuplastych (martwych i żywych). Zgodnie z dobrymi praktykami zawartymi w Zasadach hodowli lasu, przy wykonaniu każdej formy rębni (przy powierzchni zrębu większej niż 1 ha) zaleca się projektowanie kęp ekologicznych w formie biogrup, stanowiących min. 5% powierzchni manipulacyjnej. Ponadto nie stosuje się wykonywania rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior, rzek. W tych miejscach wskazane jest pozostawienie (bez cięć) stref ochronnych, tzw. "ekotonów" o szerokości ok. 30m (jedna wysokość drzewostanu).

W celu należytego zachowania występujących na terenach leśnych chronionych gatunków zwierząt, roślin i grzybów -zaleca się stosowanie dobrej praktyki w zakresie gospodarki leśnej, przejawiającej się m. in. przez:

~ Przeprowadzenie oględzin, przed przystąpieniem do prac leśnych w celu sprawdzenia występowania gatunków chronionych (uwzględnić należy gniazda, nory, dziuple, legowiska, tokowiska itp).

~ Prowadzenie prac z zakresu pozyskania drewna, w miarę możliwości, przy występowaniu pokrywy śnieżnej i zamrożonej glebie.

Negatywne oddziaływanie na formy ochrony przyrody mogą wystąpić w przypadku nieprzestrzegania zapisów planów, gdy gospodarka leśna nieoparta będzie odpowiednią wiedzą.

Na obszarach wydzieleń objętych planami zostały zainwentaryzowane płaty siedlisk leśnych typów wymienionych w Załączniku I do Dyrektywy 92/43/EWG. Siedliska znajdują się w obszarach będących pod nadzorem Lasów Państwowych. W lasach prywatnych wprowadzono zapisy mające na celu minimalizację negatywnego oddziaływania na drzewostany, mają one zapewnić trwałość i ciągłość kompleksów leśnych oraz wypracować równowagę pomiędzy interesami właścicieli a zachowaniem funkcji ekologicznych. Projektowane zabiegi dotyczą przede wszystkim terenów leśnych, mają one zróżnicowany charakter wynikający z potrzeb hodowlanych. Projektowane cięcia rębne dotyczą ograniczonych powierzchni manipulacyjnych na uboższych borowych siedliskach, gdzie brak jest optymalnych warunków dla odnowienia naturalnego. Rębnia IB w obszarze Natury 2000 obejmuje drzewostany na niewielkich powierzchniach siedlisk w których, konkurencyjna roślinność

wkraczająca na obszar bezdrzewny zachwaszcza obszar uniemożliwiając rozwój drzew lub wymagana jest przebudowa ze względu na niezgodność obecnych gatunków z siedliskiem. Rębnie gniazdowe i częściowe na obejmują przede wszystkim siedliska borów mieszanych, w mniejszym stopniu lasów mieszanych. Zastosowana gospodarka leśna nie naruszy integralności obszaru oraz nie koliduje ze wskazaniami ochronnymi.

Po przeanalizowaniu zaprojektowanych zabiegów gospodarczych w odniesieniu do celów oraz zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000 biorąc również pod uwagę znikomy udział powierzchniowy terenu objętego UPUL oraz rozkład planowanych zabiegów w czasie, a także średnią powierzchnię wydzielenia można uznać wpływ zabiegów jako neutralny.

Ponadto w UPUL nie zaplanowano zabiegów mogących naruszyć integralność obszarów Natura 2000. Prowadzenie zapisów dokumentacji nie zaburzy spójności czynników strukturalnych i funkcjonalnych warunkujących zrównoważone trwanie populacji gatunków i siedlisk przyrodniczych, dla ochrony których zaprojektowano obszary Natura 2000.

Usystematyzowanie gospodarki leśnej, ułatwić może kontrolowanie i nadzór nad lasami niepaństwowymi, zminimalizuje błędy w prowadzeniu gospodarki leśnej w obszarach chronionych oraz może zwiększyć świadomość użytkowników obszarów leśnych. Negatywne skutki może odnieść brak wykonania zapisów zawartych w dokumentacji urzędniczej.

Zakres opracowania niniejszego dokumentu został sporządzony zgodnie z wytycznymi zawartymi w ww. ustawie oraz uzgodnieniami dokonany z właściwymi organami:

- Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Rzeszowie pismo nr WPN.410.1.52.2021.KW.2 z dnia 05.08.2021

Dokument ten umożliwi wskazanie na wczesnym etapie potencjalnych kolizji z obszarami przyrodniczymi, kulturowymi oraz ewentualnych konfliktów społecznych. Ponadto jednym z głównych celów tego opracowania jest przedstawienie rozwiązań mających na celu kompensację negatywnych oddziaływań, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, jak również ocena potencjalnych zmian w środowisku w przypadku braku ich realizacji. Wyznaczone w dokumencie cele i kierunki działań wpisują się w cele w zakresie ochrony środowiska, ustalone na poziomie międzynarodowym, krajowym i lokalnym.

1. Zwrócono szczególną uwagę na integralność oraz ograniczenie negatywnego oddziaływania zaplanowanych zabiegów gospodarczych w obszarach cennych przyrodniczo:

- specjalny obszar ochrony siedlisk: PLH060031 Uroczyska Lasów Janowskich ,
- obszar specjalnej ochrony ptaków Bory PLB060005 Lasy Janowskie
- Park Krajobrazowy Park Krajobrazowy Lasy Janowskie wraz z otuliną,
- Rezerwat Przyrody Łęka.

2. W opisie taksacyjnym, o ile zostało stwierdzone siedlisko przyrodnicze stanowiące przedmiot ochrony w obszarze Natura 2000 oraz siedlisk położonych po za tym obszarem, dodano informacje o występowaniu danego siedliska.

3. W przypadku wystąpienia w lasach prywatnych niestanowiących własności Skarbu Państwa siedlisk bagiennych i olsowych oraz drzewostanów podtopionych przez bobry wydzielenie/obszar zawsze opisywane jest jako sukcesja do naturalnego odnowienia, retencja lub bagno, w których nie proponuje się zabiegów rębni.

4. Uproszczone Plany Urządzania Lasu nie mają podstawy prawnej do tworzenia lasów w kategorii lasów ochronnych. Zgodnie z Ustawą o Lasach (Dz.U. z 2021 r. poz.1275) prawo takie ma Starostwo Powiatowe, które po uzgodnieniu z właścicielem lasu i po zasięgnięciu opinii rady gminy, w drodze decyzji, uznaje las za ochronny lub pozbawia go tego charakteru w odniesieniu do pozostałych lasów (Rozdział 3 Art. 16 pkt 1a)

5. Uproszczone plany urządzania Lasu nie przewidują zmiany charakteru użytkowania gruntów leśnych na cele nie leśne.

Oddziaływanie na siedliska i gatunki w obszarze:

Tabela 13 Charakterystyka siedlisk cennych w Obszarach Natury 2000 oraz przewidywane oddziaływanie UPUL na siedliska będące celem ochrony

Lp.	Nazwa i kod siedliska przyrodniczego	Ogólne uwagi o siedlisku i jego stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Poradnika ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na stan zachowania siedliska oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
SIEDLISKA NIELEŚNE					
1	2330 Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi	Suche wydmy śródlądowe w początkowych stadiach sukcesji porośnięte kępami niskich traw, głównie szczotliczy siwej <i>Corynephorus canescens</i> , turzycy piaskowej <i>Carex arenaria</i> , i porostami z rodzajów chrobotek <i>Cladonia</i> i płucnica <i>Cetraria</i> . Charakteryzują się ubogą glebą, małą ilością wody i ekstremalnymi warunkami życia dla roślin. Roślinność muraw chroni wydmy przed degradującym wpływem wiatru. Wydmy śródlądowe mogą być wynikiem wpływu działalności człowieka na ekosystem, często są spotykane np. na poligonach. Ochrona tego siedliska polega na hamowaniu naturalnej sukcesji i powstrzymaniu odnawiania się na nim sosny i jałowca.	brak	brak	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko.
2	3130 Brzegi lub osuszone dna zbiorników ze zbiorowiskami z <i>Littorelletea</i> , <i>Isoetes</i> - <i>Nanojuncetea</i>	Zbiorowiska występujące na zalewanych brzegach jezior, stawów rybnych. Zajmują zazwyczaj małą powierzchnię, często są początkowym stadium sukcesji z dużym udziałem rzadkich gatunków roślin. Dominują w nich mszaki, drobne byliny wodne i ziemnowodne. Siedlisko notowane rzadko, wrażliwe na antropopresję, zwłaszcza na eutrofizację.	brak	brak	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko.
3	3260 Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników <i>Ranuncion fluitantis</i>	Cieki wodne porośnięte przez zakorzenione w dnie rośliny zanurzone lub z pływającymi liśćmi. Zajmuje ok. 0,4% powierzchni na danym obszarze, mimo tak małego udziału jest ono ważne ze względu na niewielki zasięg występowania rzesz włosienicznikowych.	brak	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na siedlisko. Ewentualne negatywne oddziaływanie powinno zostać zniwelowane poprzez niestosowanie rębni zupełnych w okolicach źródeł jezior i rzek.
4	3270 Zalewane muliste brzegi rzek z roślinnością <i>Chenopodion rubri</i> p.p. i <i>Bidention</i> p.p.	Występuje w tym obszarze wybitnie pionierska roślinność mad strefy przykorytowej i niższych położeniach na równinie zalewowej, rzek płynących dolinami. Optimum je terytorialnego zasięgu prawdopodobnie jest powiązane z dolnymi i środkowymi biegami dużych i średnich cieków. Zbiorowisko roślin jednorocznych na mulistych, wysychających łąkach, brzegach wód. Jest to wybitnie pionierska roślinność mad strefy przykorytowej i niższych położeniach na równinie zalewowej. Fitocenoza w tym typie siedliskowym jest krótkotrwała, utrzymuje się przez jeden sezon lub dwa.	brak	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na siedlisko. Obszary znajdują się poza granicami opracowania upul. Ewentualne negatywne oddziaływanie powinno zostać zniwelowane poprzez niestosowanie rębni zupełnych w okolicach źródeł jezior i rzek.

5	4030 Suche wrzosowiska (<i>Calluno – Geniston, Pohlio – Callunion, Calluno - Arctostaphylon</i>)	Suche wrzosowiska pochodzenia antropogenicznego, charakteryzujące się bogatą szatą florystyczną roślin naczyniowych, zarodnikowych i porostów, wiele z nich rzadko spotykanych. Towarzyszy im wiele gatunków bezkręgowców. Siedlisko spotykane jest najczęściej na bielcach o niskim odczynie gleby, na piaskach luźnych i słabogliniastych, na obrzeżach lasów mieszanych i borów, na dawnych poligonach, przydrożach. Ochrona polega na ograniczeniu zacieniania siedliska, usuwaniu pojawiających się drzew i krzewów.	brak	brak	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko.
6	6210 murawy kserotermiczne <i>Festuco – Brometea</i>	Przypominające stepy ciepłolubne zbiorowiska traw z udziałem storczykowatych na podłożach zasobnych w wapń – zajmuje wapienne ściany skalne, zbocza pagórków, wąwozy, krawędzie dolin rzecznych. Charakteryzują się bardzo bogatą, barwną szatą roślinną, której towarzyszy wiele rzadkich bezkręgowców. Wyróżniono trzy podtypy: murawa naskalna, murawy ostnicowe, kwieciste murawy kserotermiczne. W podtypie murawy naskalnej o dużym nasłonecznieniu i przesuszeniu gleby dominuje kostrzewa blada, porastająca kępami skały wapienne. Towarzysza jej mchy, paprocie i niewielkie krzewy jałowca czy irgi. Na stanowisku w Pieninach odnotowano ok. 120 gatunków roślin naczyniowych, co czyni murawy naskalne jednym z najcenniejszych florystycznie siedlisk. Zmiany sukcesyjne następują bardzo powoli, jednak przy ograniczonym dostępie światła siedlisko będzie ustępować. Murawy ostnicowe wykształcają się jako roślinność pionierska na glebach gliniastych, żyznych, bogatych w węglan wapnia, w miejscach mocno nasłonecznionych. W tym podtypie może występować do 100 gatunków roślin naczyniowych, głównie światłolubnych traw, ale także niskich krzewów i terofitów, wiele z nich to gatunki reliktowe lub osiągające swą północną granicę występowania. Szkodliwe dla siedliska są jakiegokolwiek zmiany w warunkach siedliskowych – wzrost trofii, wzrost wilgotności i ograniczenie dostępu światła przez krzewy. Kwietne murawy kserotermiczne mają szerokie spektrum zajmowanych podłoży – od płytkich rędzin do czarnoziemów, na pagórkach, w wąwozach i w dolinach rzek. Charakteryzują się też dużą rozpiętością zapotrzebowań świetlnych i wilgotnościowych. Zazwyczaj są wielowarstwowymi, barwnymi stepami kwietnymi o ogromnej różnorodności roślin – wiele z nich uznane za rzadkie lub zagrożone wyginięciem, np. storczyki Siedlisko uznaje się za trwałe, niezbyt podatne na zarastanie – jednak wskazane jest użytkowanie ekstensywne - wypas owiec, kóz, sporadyczne koszenie - dla zachowania jego specyficznych cech.	brak	brak	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko.
7	6230 Niżowe murawy bliźniczkowe	Niżowe murawy bliźniczkowe zajmują tereny po borach bagiennych, wilgotnych, świeżych i mieszanych, spotykane są w sąsiedztwie torfowisk wysokich i piaszczystych wniesień. Ich gleby charakteryzują się silnym zakwaszeniem i wyjałowieniem, bywają podtapiane. Zagrożeniem dla nich są zmiany poziomu wód gruntowych, wzrost żyzności gleb i zarastanie.	brak	brak	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko. Ochrona na podstawie innych zapisów i porozumień, brak powierzchni do zalesienia w UPUL.

8	6410 zmiennowilgotne łąki trzęślicowe ze związku <i>Molinietalia</i>	Bogate w gatunki, wilgotne lub okresowo suche łąki z udziałem trzęślicy modrej <i>Molinia caerulea</i> , rozwijające się na glebach organogenicznych i mineralnych, od silnie zakwaszonych do zasadowych i o zmiennym poziomie wody gruntowej. łąki te są zróżnicowane florystycznie i należą do najcenniejszych półnaturalnych zbiorowisk Polski i Europy Środkowej, mających ważne znaczenie w zachowaniu bioróżnorodności. Szczególnie cenne są zbiorowiska rozwijające się na siedliskach węglanowych o odczynie obojętnym do zasadowego.	brak	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na siedlisko w związku z zastosowanymi ograniczeniami. Siedlisko nie należy do typu leśnego w związku z tym wycinka drzew może sprzyjać rozwojowi siedliska w kierunku pozytywnym. Możliwe jest również błąd rozpoznania granic lub błąd geometrii przy analizie warstw – ze względu na fakt iż na siedlisku łąkowym znajduje się drzewostan. (Tabela 12)
9	6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie <i>Arrhen atherionelatoris</i>	Wysokoproduktywne łąki pochodzenia antropogenicznego, o bogatej szacie florystycznej. Wyróżnione zostały cztery odmiany w zależności od położenia geograficznego i składu gatunkowego: łąka rajgrasowa, łąka z wiechliną łąkową i kostrzewą czerwoną, regłowa łąka mietliczkowa – mietliczkowa, ciepłolubna łąka pinińska. W celu zachowania siedliska zaleca się jego ekstensywne użytkowanie z wyjątkiem wypasu w przypadku łąk rajgrasowych. Siedlisko jest wrażliwe na zmianę trofii i odczynu gleby, pomimo swojej różnorodności i plastyczności względem warunków abiotycznych.	brak	brak	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko. Ochrona na podstawie innych zapisów i porozumień, brak powierzchni do zalesienia w UPUL.
10	7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)	Torfowiska wysokie w sensie ekologicznym należą do siedlisk skrajnych: cechuje je stałe wysokie uwilgotnienie, silnie kwaśny odczyn (pH 3,5 – 4,5), wyjątkowo niska trofia. Siedlisko wybitnie wrażliwe na zmiany warunków wodnych, troficznych, deptanie, zalesianie, pozyskiwanie torfu.	brak	brak	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko. Ochrona na podstawie innych zapisów i porozumień, brak powierzchni do zalesienia w UPUL. Zastosowano 30m buforu ochrony siedlisk.
11	7140 Torfowiska przełajowe i trzęsawiska	Mają cechy pośrednie między typowymi torfowiskami niskimi a torfowiskami wysokimi. Rozwijają się wszędzie tam, gdzie wskutek zaawansowania procesu akumulacji torfu nastąpiła częściowa izolacja powierzchni torfowiska od wpływu wód minerotroficznych i w bilansie wodnym torfowiska istotne i coraz większe znaczenie mają wody pochodzenia atmosferycznego. Docierające jeszcze do powierzchni torfowiska wody minerotroficzne są słabo ruchliwe lub stagnują. Siedlisko wybitnie wrażliwe na zmiany stosunków wodnych i troficznych, zanieczyszczenia chemiczne, zmiany odczynu, wydeptywanie.	brak	brak	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko. Dla obszarów nie zastosowano zapisów mogących znacząco negatywnie wpłynąć na stosunki wodne czy zachowanie siedliska – zapisy dotyczą niewielkich i rozdrobnionych powierzchni. Zastosowano 30m buforu ochrony siedlisk.

12	7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku Rhynchosporion	Siedlisko ma charakter naturalny lub półnaturalny i stanowi jeden z elementów kompleksu przestrzennego na torfowiska wysokich i wilgotnych wrzosowiska. Roślinność buduje bardzo niewielką liczbę gatunków, rosnących z reguły w niewielkim zwarciu, znaczna ich część jest słaba konkurencyjnie. Wymaga do rozwoju przestrzeni wolnej od innych roślin.	brak	brak	Siedlisko nieleśne, nie podlega opracowaniu uproszczonych planów urządzenia lasu. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko. Ochrona na podstawie innych zapisów i porozumień, brak powierzchni do zalesienia w UPUL. Zastosowano 30m buforu ochrony siedlisk.
SIEDLISKA LEŚNE					
13	9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (<i>Galio – Carpinetum</i> , <i>Tilio – Carpinetum</i>)	Lasy dębowo – grabowe charakterystyczne dla nizin środkowoeuropejskich, w regionach wschodnich z domieszka świerka. Sosna występuje tu w wyniku antropopresji. Siedlisko spotykane na glebach rdzawych, płowych, brunatnych a także glejowych. Ze względu na szeroką amplitudę środowiskową obserwuje się duże zróżnicowanie grądów, widoczna jest także aspektowość w ciągu sezonu wegetacyjnego. W wielowarstwowym drzewostanie dominuje grab i dąb, zdarzają się lokalnie domieszki klonu, lipy, wiazu, olszy czy buka. Pośród warstwy krzewów dominuje leszczyna, trzmielina, głóg, jarząb, dereń świdwa. Skład gatunkowy bogatego runa zależy od trofii i wilgotności zajmowanego obszaru. Zdarzają się w nim gatunki łąkowe czy też typowe dla borów i kwaśnych dąbrów. Niewłaściwie prowadzona gospodarka leśna może prowadzić do degradacji siedliska, zwłaszcza zmiana składu gatunkowego. Przy braku ingerencji ludzkiej grądy ulegają samoistnemu unaturalnieniu, tworząc ostoje dla wielu rzadkich gatunków flory i fauny.	Graniczy w obr. ewid 0004 – zaproponowane zabiegi graniczące z siedliskiem TP, PW, IB, IVD, BZ	brak	Dla obszaru nie zastosowano zapisów mogących znacząco negatywnie wpłynąć na potencjalne siedlisko, wprowadzono szczególne zapisy które powinny zapewnić zachowanie stanu siedliska .
14	91P0 Jodłowy bór świętokrzyski (<i>Abietetum polonicum</i>)	Siedlisko spotykane głównie w Górach Świętokrzyskich i na Podkarpaciu, ma charakter endemiczny. Dominuje w nim jodła z domieszkami świerka, sosny, buka, tworząc cieniste bory z kruszyną i jarzębiną w podszyciu. Podłoże jest zazwyczaj dość wilgotnie, jednak ubogie w składniki pokarmowe. W runie można znaleźć gatunki borowe, buczynowe jak i grądowe; szczawik zajęczy, borówka, konwalijska dwulistna, widłak jałowcowaty. Charakterystyczna jest bogata warstwa mchów. Groźne dla zespołu boru jodłowego są gradacje szkodników jodły, zanieczyszczenie środowiska, susze i nadmierna eksploatacja. Należy unikać rozluźnienia drzewostanu, aby nie narażać go na szkody od wiatru i śniegu, co w przeszłości powodowało regresję tego siedliska. Odnowienie naturalne w większości przypadków zapewnia trwałość zespołu i jego dalszą ekspansję.	Graniczy w obr. ewid 0004 zaproponowane zabiegi graniczące z siedliskiem TW	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na siedlisko w związku z zastosowanymi ograniczeniami gospodarki leśnej. Wprowadzono ograniczenia pozyskania i rodzajów zabiegów zgodnie z wytycznymi polecanymi dla siedliska, zachowania go w dobrej formie i odtwarzania do formy najbardziej naturalnej

15	91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe	<p>Ten typ siedliska przyrodniczego obejmuje nadrzeczne lasy: olszynki olszy szarej, olszowe, jesionowe, wierzby białej i kruchej oraz topoli białej i czarnej. Występują one w całej Polsce, przy czym miejscami są reprezentowane przez rozmaite podtypy. Wymienione lasy wykształcają się na glebach zalewanych wodami rzecznyymi, o wysokim poziomie wód gruntowych, głównie klasyfikowanych jako pobagiennie lub napływowe aluwialne. Zgodnie z definicją należy tu kilka istotnie różniących się podtypów drzewostanów, a mianowicie od jesionowo- olszowych na obszarach źródeł i związanych z nimi cieków, przez olszowe w dolinach szybko płynących rzek, olszyny nad wolno płynącymi strumieniami, Gorskie olszynki olszy szarej, po nadbrzeżne lasy wierzbowe i topolowe nad dużymi rzekami.</p>	brak	brak	<p>Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na siedlisko w związku z zastosowanymi ograniczeniami gospodarki leśnej. Wprowadzono ograniczenia pozyskania i rodzajów zabiegów zgodnie z wytycznymi polecanymi dla siedliska, zachowania go w dobrej formie i odtwarzania do formy najbardziej naturalnej</p>
16	91D0 Bory i lasy bagienne (Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis, Vaccinio uliginosi-Pinetum, Pino mugosphaenetum, Sphagnum girgensohnii-Piceetum i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne)	<p>Lasy szpilkowe i liściaste na wilgotnym i mokrym podłożu torfowym, z trwale wysoko położonym lustrem wody, w niektórych przypadkach usytuowanych wyżej niż na otaczającym terenie. Woda uboga w składniki odżywcze, związana z obecnością torfowisk wysokich i kwaśnych torfowisk przejściowych. Zbiorowiska budowane głównie przez brzozę omszoną, kruszynie pospolitą, sosnę zwyczajną, sosnę drzewo kosą, kosodrzewinę i świerka pospolitego. Fitocenozy na odwodnionych torfach ulegają szybkim przekształceniom i degeneracji do uproszczonych pod względem strukturalnym i florystycznym zbiorowisk. Siedlisko bardzo wrażliwe na zmiany stosunków wodnych, troficznych, podatne na wkraczanie i inwazyjny rozwój obcego siedliskowo i geograficznie świerka.</p>	Graniczy w obr. ewid 0010 zaproponowane zabiegi graniczące z siedliskiem TP	brak	<p>Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowych uproszczonych planów urządzenia lasu na siedlisko.</p> <p>Zasady zawarte w dokumentacji urządzeniowej mogą uporządkować gospodarkę leśną a tym samym wspomóc pielęgnację i odnowienia zgodnie z typem siedliskowym. Dla siedlisk bagiennych nie projektuje się, zgodnie z Zaleceniami dla siedlisk podmokłych, rębni a jedynie umożliwia pielęgnację w postaci cięć lub trzebieży.</p>

W trakcie prac terenowych nie zainwentaryzowano występowania gatunków chronionych.

Tabela 14 Charakterystyka gatunków roślin, ssaków, ryb i skorupiaków, płazów i owadów cennych w Obszarach oraz przewidywane oddziaływanie UPUL na gatunki w obszarach Natura 2000

Lp.	Nazwa i kod siedliska przyrodniczego	Ogólne uwagi o siedlisku i jego stanie ochrony oraz uwagi szczególne w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Poradnika ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na stan zachowania siedliska oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
ROŚLINY					
1	1617 Starodub łąkowy <i>Ostericum palustre</i>	Jest najczęściej składnikiem wilgotnych łąk trzęślicowycowych i ostrożeńiowych. Rzadziej spotykany na łąkach turzycowych oraz w ziołoroślach olsowych, zwłaszcza olsie porzeczkowym. Gatunek związany z siedliskami wilgotnymi. Rośnie na glebach mułowo-torfowych i mineralno-torfowych, które wykazują odczyn słabo kwaśnego do zasadowego.	brak	brak	Wpływ na gatunek powinien pozostać neutralny ze względu na zapisy UPUL. Ze względu na dodatkowe informacje znajdujące się w UPUL.
2	1477 Sasanka otwarta <i>Pulsatilla patens</i>	Gatunek rośliny należący do rodziny jaskrowatych. Łodyga: Silnie owłosiona długimi białymi włoskami, wzniesiona, o wysokości 10–20 cm. W czasie dojrzewania owoców wydłuża się do 35 cm. Rośnie na świetlistych, suchych zboczach, słonecznych obrzeżach lasów i zarośli. Kwitnie od marca do kwietnia, czasami kwitnienie przedłuża się do czerwca. Ma przedstępne kwiaty zapylane przez błonkówki. Roślina nie wytwarza nektaru, ale jest chętnie odwiedzana przez owady dokonujące zapylenia krzyżowego, gdyż wytwarza bardzo dużo pyłku. Owoce podczas kiełkowania posiadają zdolność czynnego wnikania do gleby.	brak	brak	Wpływ na gatunek powinien pozostać neutralny ze względu na zapisy UPUL. Ze względu na dodatkowe informacje znajdujące się w UPUL.
RYBY					
3	1145 Piskorz <i>Misgurnus fossilis</i>	Motył dzienny. Związany z wilgotnymi łąkami, torfowiskami niskimi i węglanowymi. Gatunek może również występować na zboczach w okolicach lokalnych wysięków wód. Zagrożeniem dla gatunku jest intensyfikacja użytkowania wilgotnych łąk, a przez to szybsze pozabawienie motyla bazy pokarmowej.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Wpływ na gatunek powinien pozostać neutralny.
4	1096 Minóg strumieniowy	Zasiedla górny bieg wyżynnych i podgórszych potoków. Larwy przebywają zagrzebane w humusowo-piaszczystych nanosach, w partiach cieków z niewielkim prądem wody. Zagrożeniem są zanieczyszczenia, regulacje cieków oraz brak drożności cieków stanowiących główne zagrożenie dla tego gatunku.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Wpływ na gatunek powinien pozostać neutralny ze względu na zapisy UPUL dot. martwego drewna oraz cennych starodrzewów.
5	1163 Głowacz białopletwy	Zasiedla głównie środkowy bieg podgórszych rzek. Spotykany w nizinnych i morenowych strumieniach o większym spadku i dobrze natlenioną wodą. Zagrożeniem są zanieczyszczenia, regulacje oraz brak drożności cieków stanowiące główne zagrożenie dla tego gatunku.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Wpływ na gatunek powinien pozostać neutralny

6	1134 Różanka <i>Rhodeus sericeus amarus</i>	Jest stenobiontem. Preferuje wody stojące lub wolno płynące. Występuje również w dolnym i środkowym biegu dużych rzek. Jej występowanie wydaje się uzależnione od występowania ryb drapieżnych jak sandacz i okoń, które redukują liczebność larw. Zagrożeniem jest postępująca degradacja środowiska wodnego przez zanieczyszczenia przemysłowe, które ograniczają bądź eliminują małże z rodziny skójkowatych	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Wpływ na gatunek powinien pozostać neutralny
BEZKRĘGOWCE					
7	4038 Czerwończyk fioletek <i>Lycaena helle</i>	Gatunek występuje na terenach podmokłych, najczęściej są to wilgotne łąki w dolinach rzek oraz torfowiska niskie. Niekiedy arealy występowania są bardzo małe i wynoszą kilkadziesiąt m ² . Zagrożeniem dla gatunku jest intensywne użytkowanie wilgotnych łąk, które eliminuje roślinę pokarmową, a także sukcesja roślinności krzewiastej, głównie zarośli wierzbowych z dominacją wierzby szarej. 6430	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Wpływ na gatunek powinien pozostać neutralny
8	1042 Zalotka większa	Zalotka większa zasiedla w Polsce różne wody stojące o znacznej tolerancji względem pH. Zasiedla: oczka wodne i bagna śródlęśne, torfianki na torfowiskach niskich oraz sfagnowych, naturalne małe jeziora i oczka na torfowiskach sfagnowych, naturalne małe jeziora, torfowiska niskie, jeziora dystroficzne, starzejące się zbiorniki powyroboiskowe, oczka śródpolne i śródłukowe, stawy rybne, starorzecza i rozszerzone fragmenty wód wolno płynących. Potencjalne zagrożenia to szybka i daleko posunięta eutrofizacja, wzrost żyzności i spadek przezroczystości wody, zmiana zbiorników trwałych w okresowe lub ich wysychanie.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku. Zapisy dokumentacji wprowadzające brak rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior i rzek minimalizują negatywne oddziaływanie w przypadku potencjalnego występowania w obszarze analizowanym.
9	4038 Czerwończyk fioletek <i>Lycaena helle</i>	Gatunek występuje na terenach podmokłych, najczęściej są to wilgotne łąki w dolinach rzek oraz torfowiska niskie. Niekiedy arealy występowania są bardzo małe i wynoszą kilkadziesiąt m ² . Zagrożeniem dla gatunku jest intensywne użytkowanie wilgotnych łąk, które eliminuje roślinę pokarmową, a także sukcesja roślinności krzewiastej, głównie zarośli wierzbowych z dominacją wierzby szarej. 6430	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku. Zapisy dokumentacji wprowadzające brak rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior i rzek minimalizują negatywne oddziaływanie w przypadku potencjalnego występowania w obszarze analizowanym.
10	1037 Trzepla zielona <i>Ophiogomphus cecilia</i>	To rodzima ważka z rodziny gadziogłówkowatych. Głowa oraz tułów są żółtozielone z czarnym rysunkiem. Kolorystyka odróżnia ją od innych ważek tej rodziny. Duże oczy są usadowione po bokach głowy. Są szeroko rozstawione. Odwłok jest czarny w żółte plamy. Koniec odwłoka jest grubszy. Samica w tylnej części głowy ma dwa ostre wyrostki. Larwy są wyposażone w kolce na grzbiecie.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku. Zapisy dokumentacji wprowadzające brak rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior i rzek minimalizują negatywne oddziaływanie w przypadku potencjalnego występowania w obszarze analizowanym.

11	6179 modraszek nausitosa	Modraszek nausitous związany jest z terenami podmokłymi, m.in. zmiennowilgotnymi łąkami trzęślicowymi, torfowiskami niskimi i węglanowymi. Gatunek unika miejsc otwartych, preferuje tereny nieco zakrzaczone, najczęściej spotykany na obrzeżach ekstensywnie użytkowanych łąk i trzcinowisk. Na pogórzu notowany także na porośniętych krzakami stokach, w pobliżu lokalnych wysięków wody. Obecność motyla uzależniona jest od występowania odpowiedniej rośliny żywicielskiej (krwiściąg lekarski <i>Sanguisorba officinalis</i> L.) oraz określonego gatunku mrówek <i>Myrmica rubra</i> L.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku. Zapisy dokumentacji wprowadzające brak rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior i rzek minimalizują negatywne oddziaływanie w przypadku potencjalnego występowania w obszarze analizowanym.
12	6177 modraszek telejus	Modraszek telejus związany jest z otwartymi terenami podmokłymi, m.in. zmiennowilgotnymi łąkami trzęślicowymi, torfowiskami niskimi i węglanowymi. W regionie alpejskim zasiedla tereny o niewielkim nachyleniu, najczęściej położone w dolinach rzek lub kotlinach śródgórskich, a także zbocza z lokalnymi wysiękami wody.	brak	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi. W opisie ogólnym planu zawarto zapis o pozostawianiu martwego drewna, drzew dziuplastych oraz wyznaczeniu kęp w formie biogrup do
PŁAZY					
13	1166 Traszka grzebieniasta <i>Triturus cristatus</i>	Siedliskiem płaza są płytkie i ciepłe zbiorniki wodne (stawy, oczka wodne, śródpolne i śródleśne naturalne zagłębienia wypełnione wodą, zarośnięte stawy, sadzawki i bajora, zarówno w otwartej przestrzeni, jaki i w lasach) (Pabijan 2010). Jest to gatunek ziemnowodny, do rozwoju potrzebuje zbiorników z wodą. Większą część roku spędza w wodzie. Na lądzie aktywna jest głównie nocą, a ciągu dnia ukrywa się pod kamieniami lub kawałkami drewna.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku.
14	1188 Kumak nizinny <i>Bombina bombina</i>	Omawiany kumak jest gatunkiem nizinnym, preferującym ciepłe i płytkie zbiorniki wodne o bogatej roślinności: starorzecza, zalewane łąki, stawy rybne, małe jeziora i oczka wodne, glinianki, żwirownie, rowy melioracyjne. Unikają wody płynącej oraz zimnych i głębokich jezior. Główne zagrożenie to zanik miejsc odpowiednich do rozrodu: osuszanie mokradeł, likwidacja starorzeczy i regulacja rzek, sypanie wałów ograniczających okresowe wylewy, zasypywanie małych przydomowych sadzawek.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku.
SSAKI					
15	1337 Bóbr europejski <i>Castor fiber</i>	W Polsce ssaki ziemnowodne, zarówno bóbr jak i wydra, mogą występować przy wszystkich śródleśnych rzekach. Obok rzek często zasiedlają jeziora. Wśród jezior preferują te, które łączą się z rzekami. Stwarza to bowiem tym ziemnowodnym zwierzętom odpowiednie warunki bezpieczeństwa i możliwość przetrwania okresu zimowego, a także przemieszczania się w celach zdobywania nowych łowisk.	brak	brak	Negatywne oddziaływanie może wiązać się z krótkotrwałymi pracami leśnymi - płoszenie. Jednak gatunek stroni od człowieka i w związku z zapisami o konieczności przeprowadzenia oględzin przed wykonaniem prac oddziaływanie na gatunek powinno pozostać neutralne.

16	1355 Wydra <i>Lutra lutra</i>	W Polsce ssaki ziemnowodne, zarówno bóbr jak i wydra, mogą występować przy wszystkich śródlęsnych rzekach. Obok rzek często zasiedlają jeziora. Wśród jezior preferują te, które łączą się z rzekami. Stwarza to bowiem tym ziemnowodnym zwierzętom odpowiednie warunki bezpieczeństwa i możliwość przetrwania okresu zimowego, a także przemieszczania się w celach zdobywania nowych łowisk.	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku. Zapisy dokumentacji wprowadzające brak rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior i rzek minimalizują negatywne oddziaływanie w przypadku potencjalnego występowania. Dodatkowo zapisy dokumentacji wprowadzają zalecenia pozostawienia bufora wokół brzegów rzek i jezior bez zabiegów w ogóle.
17	1308 Mopek <i>Barbastella barbastellus</i>	Jest gatunkiem w znacznym stopniu leśnym, żerującym głównie w lasach i zadrzewieniach. Zagrożeniem jest płoszenie osobników zimujących za drewnianymi okiennicami, niepokojenie, niszczenie siedzib kolonii w postaci likwidacji korytarzy kopalnianych i małych fortyfikacji militarnych oraz ich penetracja przez ludzi i zaśmiecanie. Niekorzystne dla osiedlania się Mopka w lasach są również prace gospodarcze polegające na usuwaniu obumierających drzew. 8310, 9110, 9130, 9150, 9160, 9170-1, 9190, 91D0, 91F0, 91I0-1, 91P0, 9410-3	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na siedlisko gatunku. Zapisy dokumentacji wprowadzające brak rębni zupełnych w okolicach źródeł, jezior i rzek minimalizują negatywne oddziaływanie w przypadku potencjalnego występowania. Dodatkowo zapisy dokumentacji wprowadzają zalecenia pozostawienia bufora wokół brzegów rzek i jezior bez zabiegów w ogóle.
18	1352 Wilk	Łączy się w watahy 2-11 osobników. Zjada około 5 kg na dzień. Wataha zabija 1-5 (średnio 3) ofiary na tydzień. Wielkość terytorium watahy 150 – 300 km ² . Najważniejsze zagrożenia dla gatunku to: fragmentacja siedlisk, bariery migracyjne i izolacja subpopulacji, konflikty z rolnikami z powodu zabijania zwierząt hodowlanych, dążenie przez niektóre środowiska łowieckie do zniesienia ochrony gatunkowej, wzrost penetracji lasów przez ludzi i rozwój turystyki.	brak	brak	Negatywne oddziaływanie może wiązać się z krótkotrwałymi pracami leśnymi - płoszenie. Jednak gatunek stroni od człowieka i w związku z zapisami o konieczności przeprowadzenia oględzin przed wykonaniem prac oddziaływanie na gatunek powinno pozostać neutralne
19	1361 Rys euroazjatycki <i>Lynx lynx</i>	Dziennie zapotrzebowanie dorosłego osobnika na pokarm mięsny to około 2,5 kg. Zjada głównie ssaki kopytne, przede wszystkim sarny. Typowym siedliskiem są rozległe kompleksy leśne wszystkich rodzajów od nizin po góry. Nie ma naturalnych wrogów. Głównym zagrożeniem w Polsce jest kłusownictwo, rozwój infrastruktury komunikacyjnej przez tworzenie barier ekologicznych i odizolowanie populacji. 9110, 91130, 9140, 9150, 9170, 9180, 91D0, 91E0, 91F0, 91I0, 91P0, 9410	brak	brak	Negatywne oddziaływanie może wiązać się z krótkotrwałymi pracami leśnymi - płoszenie. Jednak gatunek stroni od człowieka i w związku z zapisami o konieczności przeprowadzenia oględzin przed wykonaniem prac oddziaływanie na gatunek powinno pozostać neutralne
20	1323 Nocek Bechsteina <i>Myotis bechsteinii</i>	W sezonie letnim jest gatunkiem typowo leśnym, preferującym lasy liściaste, zwłaszcza starsze. Żeruje najczęściej na przesiekach i drogach leśnych. Jako wodopój wykorzystuje małe zbiorniki wodne, rzadziej potoki. Kryjówkami dziennymi są dziuple drzew, położone do 5 m nad ziemią. Wykorzystują budki lęgowe dla ptaków i nietoperzy. Nocuje w jaskiniach, sztolniach i w starych fortyfikacjach. Jest wrażliwy na obecność człowieka. Zagrożeniem są przede wszystkim zabiegi hodowlane i odnowieniowe w drzewostanach starszych las wieku i usuwanie drzew dziuplastych. Silnie wrażliwy na stosowanie oprysków lotniczych. 8310, 9110, 9130, 9150, 9170	brak	brak	Negatywne oddziaływanie może wiązać się z krótkotrwałymi pracami leśnymi - płoszenie. Jednak gatunek stroni od człowieka i w związku z zapisami o konieczności przeprowadzenia oględzin przed wykonaniem prac oddziaływanie na gatunek powinno pozostać neutralne

21	1324 Nocek duży <i>Myotis myotis</i>	Żeruje głównie w lasach. Schronieniami kolonii rozrodczych są najczęściej duże strychy, sporadycznie jaskinie lub inne duże podziemia. Jeden z najliczniej występujących nietoperzy w Polsce. 25% nietoperzy chwypanych przez sowy to Nocki duże. Schronienia letnie stanowią strychy dużych budynków. Zagrożeniem w czasie zimowej hibernacji jest odwiedzanie przez ludzi jaskiń. Kolejnym zagrożeniem jest wprowadzanie do środowiska leśnych monokultur w których baza pokarmowa w postaci owadów jest bardzo mała. 9110, 9130, 9150, 9160, 9170, 9190, 91F0, 9110-1, 91P0, 9140, 8310	brak	brak	Negatywne oddziaływanie może wiązać się z krótkotrwałymi pracami leśnymi - płoszenie. Jednak gatunek stroni od człowieka i w związku z zapisami o konieczności przeprowadzenia oględzin przed wykonaniem prac oddziaływanie na gatunek powinno pozostać neutralne
----	---	---	------	------	---

Tabela 15 Charakterystyka ptaków cennych w Obszarach oraz przewidywane oddziaływanie UPUL na gatunki ptaków w obszarach Natura 2000

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
1	A030 Bocian czarny	Optymalnymi warunkami dla gatunku są oddalone od siedzib ludzkich tereny ze znacznym udziałem trudno dostępnych terenów podmokłych. Postępująca zabudowa, w tym także rozproszona, prowadzenie intensywnego użytkowania rolniczego oraz osuszanie terenów, zmiana stosunków wodnych może prowadzić do zagrożenia miejsc lęgowych.	brak - możliwe potencjalne występowanie	brak	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi (np. użytkowanie kośne użytków zielonych), zawartymi w wytycznych dla gatunku. Możliwe oddziaływanie będzie niwelowane przez dodatkową obserwację kompleksów leśnych przed wykonaniem zabiegów w celu ochrony ewentualnych gniazd, a także zalecenia wykonywania cięć poza okresem lęgowym ptaków.
2	A223 Włochatka	Nieliczny gatunek lęgowy, głównie w całym pasie polskich gór i na północy; częściowo osiadły. Istotna dla włochatki jest obecność kęp lub chociażby pojedynczych buków. Ważnym elementem w wyborze siedliska jest obecność rozległych terenów otwartych w postaci zrębów, wiatrolomów, dolin rzecznych, bagien, upraw, a także gęstych drągowin czy młodników, które wykorzystuje jako schronienie dzienne. Szczególnym zagrożeniem dla gatunku jest utrata siedlisk w wyniku nadmiernej eksploatacji starszych drzewostanów, uproszczenie składu gatunkowego drzewostanu oraz struktury.	Możliwe potencjalne występowanie.	-	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi dla gatunku. Zrównoważona i rozłożona w czasie gospodarka, wpisana w dokumentację może się przyczynić do zachowania siedlisk gatunku w stanie optymalnym. Powstawanie zrębów może mieć pozytywny wpływ na gatunek ze względu na możliwość powstawania lepszej bazy schronień dziennych dla gatunku. Zapisy upul (dot. pozostawienia starodrzewu) zgadzają się z zapisami ochronnymi w PZO dla gatunku.
3	A081 Błotniak stawowy	Gniazdują głównie w szuwarach trzcinowych i pałkowych, rzadziej szuwarach oczeretowych porastających stawy rybne, jeziora, zbiorniki retencyjne, starorzecza. Na torfowiskach do lęgów wybierają ponadto szuwary wielkoturzycowe, a w dolinach rzecznych i obszarach zmeliorowanych porastające torfianki trzcinowiska z domieszką wierzb, rowy melioracyjne, a nawet ziołorośla. Obserwuje się także zajmowanie terytoriów na niewielkich śródpolnych oczkach wodnych, a nawet w uprawach zbóż. 1150, 3140, 3150, 7210, 7230	brak	brak	Miejsce występowania gatunku znajduje się poza zakresem opracowania UPUL. Brak wpływu UPUL na gatunek

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
4	A224 Lelek	Gatunek związany ze środowiskiem leśnym – kompleksy leśne z polanami i zrębami. Preferuje skraje borów mieszanych i suchych oraz bory bażynowe i świetliste dąbrowy. Zagrożeniem mogą być zalesienia terenów bytowania, zarastanie i niewłaściwa pielęgnacja drzewostanów.	Brak		Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi dla gatunku. Zrównoważona i rozłożona w czasie gospodarka, wpisana w dokumentację może się przyczynić do zachowania siedlisk gatunku w stanie optymalnym.
5	A075 Bielik	Ściśle związany ze środowiskiem wodnym. Preferuje okolice jezior i stawów rybnych oraz doliny rzeczne. Zimą skupia się nad rzekami i zalewami. Gnieździ się prawie we wszystkich typach lasów, głównie w borach i buczynach oraz nadrzecznych łęgach. Ptaki dorosłe zimują w swoich rewirach, a osobniki młode podejmują wędrówkę. Aktualnie następuje ekspansja gatunku i nic nie wskazuje na to, by mogło to ulec zmianie, co nie oznacza, że nie jest poddawany presji ze strony czynników antropogenicznych. Główne zagrożenia to: niepokojenie przez ludzi, degradacja łowisk. Zalecenia dotyczące ochrony to utrzymanie dotychczasowego sposobu gospodarowania w lasach, w szczególności pozostawienie grup drzew na zrębach i starych drzew.	Możliwe potencjalne występowanie	-	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi dla gatunku. Zrównoważona i rozłożona w czasie gospodarka, wpisana w dokumentację może się przyczynić do zachowania siedlisk gatunku w stanie optymalnym. Zapisy dokumentacji dotyczące zalecanych terminów cięć oraz pozostawiania drzew nietypowych, a także przewidziane powierzchnie starodrzewu przy wykonaniu rębni zupełnych powinny zminimalizować ewentualne negatywne oddziaływanie. Możliwe oddziaływanie będzie niwelowane przez dodatkową obserwację kompleksów leśnych przed wykonaniem zabiegów w celu ochrony ewentualnych gniazd. W opisie ogólnym planu zawarto zapis o pozostawianiu martwego drewna, drzew dziuplastych oraz wyznaczaniu kęp w formie biogrup do naturalnego rozpadu.
6	A022 Bączek	Zasiedla wszystkie typu zbiorników, z pasami trzciny lub pałki, zarówno naturalne jak i sztuczne, brzegi większych rzek. Ptakom nie przeszkadza sąsiedztwo zabudowanych terenów. Występowanie bączka uzależnione jest od poziomu wody zapewniającej bezpieczeństwo łęgów oraz odpowiednią bazę pokarmową.	brak	-	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi ważnymi dla gatunku.

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
7	A234 Dzięciol zielonosiwy	Gniazduje w dojrzałych lasach liściastych i mieszanych o niewielkim zwarcu, gdzie występują chociażby pojedyncze martwe lub zamierające drzewa. Preferuje skraje lasów w sąsiedztwie z terenami otwartymi. Zalecana ochrona to pozostawienia martwych i zamierających drzew oraz gatunki krótko żyjące o miękkim drewnie (brzoza, osika). 9110, 9130, 9150, 9160, 9170, 91E0, 91F0	brak - Możliwe potencjalne występowanie	-	Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi dla gatunku. Zapisy dokumentacji o pozostawianiu martwego drewna oraz brak planowanych zalesień, a także oględziny przed wykonaniem minimalizują ryzyko znacznego negatywnego oddziaływania na gatunek. Stosowanie unormowanej gospodarki leśnej spowoduje zachowanie ciągłości drzewostanów w czasie, a tym samym zachowanie siedlisk. Możliwe oddziaływanie będzie niwelowane przez dodatkową obserwację kompleksów leśnych przed wykonaniem zabiegów w celu ochrony ewentualnych gniazd, a także zalecenia wykonywania cięć poza okresem lęgowym ptaków.

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczegółowe w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
8	A108 Głuszc	<p>Skrajnie nieliczny gatunek lęgowy, osiadły, wyraźnie ginący. Zamieszkuje rozległe kompleksy borów i lasów mieszanych. Preferuje bory sosnowe na niżu. Chętnie zasiedla lasy o dobrze rozwiniętym urozmaiconym podszyciu i runie. Tokuje w miejscach niedostępnych, często wilgotnych, porośniętych karłowatą sosną, brzoza lub świerkiem. Gatunek silnie terytorialny. Większość zidentyfikowanych zagrożeń związanych jest z działalnością człowieka, nieodpowiednią gospodarką leśną, polegającą na całkowitym usunięciu drzewostanu. 9410, 91D0, 91P0, 91T0</p>	Możliwe potencjalne występowanie.	-	<p>Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi dla gatunku. Zrównoważona i rozłożona w czasie gospodarka, wpisana w dokumentację może się przyczynić do zachowania siedlisk gatunku w stanie optymalnym. Zapisy dokumentacji dotyczące zalecanych terminów cięć oraz pozostawiania drzew nietypowych, a także przewidziane powierzchniowo starodrzewu przy wykonaniu rębni zupełnych powinny zminimalizować ewentualne negatywne oddziaływanie. Możliwe oddziaływanie będzie niwelowane przez dodatkową obserwację kompleksów leśnych przed wykonaniem zabiegów w celu ochrony ewentualnych gniazd. W opisie ogólnym planu zawarto zapis o pozostawianiu martwego drewna, drzew dziuplastych oraz wyznaczaniu kęp w formie biogrup do naturalnego rozpadu.</p>

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Ogólne uwagi o siedliskach gatunków roślin lub zwierząt i ich stanie ochrony oraz uwagi szczególne w sprawie ewentualnego oddziaływania negatywnego (na podstawie Planu Zadań Ochronnych dla obszaru lub poradników ochrony gatunków – podręczniki metodyczne)	Miejsce występowania w obrębie lasów objętych opracowaniem UPUL	Planowany zabieg główny w wydzieleniu	Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedlisko gatunku oraz działania ograniczające negatywne oddziaływanie ustaleń UPUL w zarządzanym obiekcie
9	A236 Dzięciol czarny	Zasiedla wszystkie kompleksy lasów w starszych klasach wieku, od wszelkich borów, poprzez buczyny karpackie, dąbrowe, grądy aż po lasy łęgowe. Unika niewielkich zadrzewień i drzewostanów w młodszych klasach wieku. W zajmowanym obrębie zaleca się obecność fragmentów starodrzewu. Do łęgów przystępuje od drugiej połowy kwietnia. 9110, 9130, 9140, 9150, 9160, 9170, 9180, 9190, 9410, 9420, 91D0, 91F0, 91T0	brak	brak	<p>Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisów UPUL na gatunek. Wskazania gospodarcze zawarte w UPUL nie kolidują z wymaganiami ochronnymi. W opisie ogólnym planu zawarto zapis o pozostawianiu martwego drewna, drzew dziuplastych oraz wyznaczaniu kęp w formie biogrup do naturalnego rozpadu. Możliwe oddziaływanie będzie niwelowane przez dodatkową obserwację kompleksów leśnych przed wykonaniem zabiegów w celu ochrony ewentualnych gniazd, a także zalecenia wykonywania cięć poza okresem lęgowym ptaków.</p>

Tabela 16 Macierz przewidywanego wpływu UPUL na siedliska stanowiące przedmiot ochrony w obszarach Natury 2000

Lp	Nazwa i kod siedliska	Wskaźniki zachowania stanu ochrony przedmiotu ochrony	Rodzaje planowanych czynności i zadań gospodarczych oraz ich przewidywany wpływ na zachowanie stanu ochrony przedmiotów ochrony					Łączna ocena oddz. UPUL na siedliska przyrodn.	Uzasadnienie do oceny oddziaływania
			Zalesienia	Odnowienia	Pielęgnowanie drzewostanów	Rębnie częściowe i przebudowa stopniowa	Rębnie zupełne		
1	2330 Wydmy śródlądowe z murawami napiaskowymi	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL.
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0		
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0		
2	3130 Brzegi lub osuszane dna zbiorników ze zbiorowiskami z Littorelletea, Isoeto - Nanojuncetea	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL.
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0		
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0		
3	6210 Murawy kserotermiczne (Festuco-Brometea i ciepłolubne murawy z Asplenion septentrionalis Festucion pallentis)	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL.
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0		
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0		
4	6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (Molinion)	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL.
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0		
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0		
5	6510 - Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (Arrhenatherion elatioris)	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL.
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0		
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0		
6	6230 Niżowe murawy bliźniczkowe	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL.
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0		
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0		
7	3260 Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników Ranunculion fluitantis	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL.
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0		
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0		

Lp	Nazwa i kod siedliska	Wskaźniki zachowania stanu ochrony przedmiotu ochrony	Rodzaje planowanych czynności i zadań gospodarczych oraz ich przewidywany wpływ na zachowanie stanu ochrony przedmiotów ochrony					Łączna ocena oddz. UPUL na siedliska przyrodn.	Uzasadnienie do oceny oddziaływania
			Zalesienia	Odnowienia	Pielęgnowanie drzewostanów	Rębnie częściowe i przebudowa stopniowa	Rębnie zupełne		
8	270 Zalewane muliste brzegi rzek z roślinnością <i>Chenopodium rubri</i> p.p. i <i>Bidention</i> p.p.	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0	0	
9	7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0	0	
10	7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0	0	
11	7150 Obniżenia na podłożu torfowym z roślinnością ze związku <i>Rhynchosporion</i>	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0	0	
12	4030 Suche wrzosowiska (<i>Calluno – Genistion, Pohlio – Callunion, Calluno – Arctostaphylion</i>)	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	0	0	0	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	0	0	0	0	
13	91P0 Jodłowy bór świętokrzyski (<i>Abietetum polonicum</i>)	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Siedlisko nieleśne, poza zakresem opracowania UPUL
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	(+3)	0	(-)	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	(+3)	(-1)	(-1)	0	
14	91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Poza zasięgiem UPUL. Oddziaływanie neutralne. Zaproponowane zapisy minimalizują ewentualne negatywne oddziaływanie na siedlisko.
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	(+3)	0	(-)	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	(+3)	(-1)	(-1)	0	

Lp	Nazwa i kod siedliska	Wskaźniki zachowania stanu ochrony przedmiotu ochrony	Rodzaje planowanych czynności i zadań gospodarczych oraz ich przewidywany wpływ na zachowanie stanu ochrony przedmiotów ochrony					Łączna ocena oddz. UPUL na siedliska przyrodn.	Uzasadnienie do oceny oddziaływania
			Zalesienia	Odnowienia	Pielęgnowanie drzewostanów	Rębnie częściowe i przebudowa stopniowa	Rębnie zupełne		
15	91D0 Bory i lasy bagienne	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Poza zasięgiem UPUL. Oddziaływanie neutralne
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	(+3)	(-1)	(-1)/(-3)	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	(+3)	(-1)	(-1)/(-3)	0	
16	9170 Grad środkowoeuropejski i subkontynentalny	Naturalny zasięg i powierzchnia siedliska	brak	0	0	0	0	0	Oddziaływanie neutralne. Zaproponowane zapisy minimalizują ewentualne negatywne oddziaływanie na siedlisko.
		Struktura drzewostanów i funkcja	brak	0	(+)	0/(+3)	0	0	
		Stan ochrony typowych gatunków	brak	0	(+2/+3)	(-1)/(+3)	0	0	

Tabela 17 Macierz przewidywanego wpływu UPUL na zwierzęta i rośliny stanowiące przedmiot ochrony w obszarach

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Kryteria zachowania stanu ochrony gatunków	Rodzaje planowanych czynności i zadań gospodarczych oraz ich znaczące przewidywane oddziaływanie na zachowanie stanu ochrony gatunku					Łączna ocena uproszczonego planu urządzania lasu na stan ochrony gatunków
			Zal.	Odn.	Pielęgnowanie drzewostanów	Rębnie częściowe i przebudowa stopniowa	Rębnie zup.	
1.	Ssaki: 1337 Bóbr europejski; 1355 Wydra; 1308 Mopek <i>Barbastella barbastellus</i> , 1352 Wilk; 1361 Ryś euroazjatycki <i>Lynx lynx</i> , 1323 Nocek Bechsteina <i>Myotis bechsteini</i> , 1324 Nocek duży <i>Myotis myotis</i>	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	(-1)	(-1)	
2	Plazy i gady: 1166 Traszka grzebieniasta; 1188 Kumak; nizinny; 1220	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	(-1)	(-1)	
3	Ryby: 1145 Piskorz;; 1163 Głowacz białopłetwy, Boleń, , 5339 Różnka, 1096 Minóg strumieniowy	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	(-1)	
4	Bezkręgowce: 4038 Czerwończyk fioletek <i>Lycaena helle</i> , 1042 Zalotka większa, 4038 Czerwończyk fioletek <i>Lycaena helle</i> , 1037 Trzepla zielona <i>Ophiogomphus cecilia</i> , 6179 modraszek <i>nausitosa</i> , 6177 modraszek <i>telejus</i>	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	(-1)	
5	Rośliny: 1617 Starodub łąkowy 4068 1477 Sasanka otwarta <i>Pulsatilla patens</i> Dzwonecznik wonny	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	(-1)	

Symbole wpływu planowanych czynności gospodarczych na stan ochrony przedmiotów ochrony oraz symbole dotyczące okresu tego oddziaływania:

+ pozytywny, (+) warunkowo pozytywny, 0 wpływ obojętny, (-) warunkowo negatywny, - negatywny; brak - gdy brak danej czynności w planie.

1- oddziaływanie krótkoterminowe, 2- oddziaływanie średnioterminowe, 3- oddziaływanie długoterminowe

Kryteria zachowania stanu ochrony gatunków:

Kryterium 1: Liczebność populacji gatunku wskazuje na to, że sam utrzyma się w długim okresie jako żywy składnik swoich siedlisk przyrodniczych: liczebność populacji zwiększa się (+), pozostaje bez zmian (0), zmniejsza się (-),

Kryterium 2: Naturalny zasięg występowania gatunku nie zmniejsz się: zwiększa się (+), pozostaje bez zmian (0), zmniejsza się (-).

Kryterium 3: Powierzchnia siedlisk odpowiednich dla rozwoju gatunku nie zmniejsza się: zwiększa się (+), pozostaje bez zmian (0), zmniejsza się (-)

Tabela 18 Macierz przewidywanego wpływu UPUL na ptaki stanowiące przedmiot ochrony w obszarach

Lp.	Nazwa i kod gatunku	Kryteria zachowania stanu ochrony gatunków	Rodzaje planowanych czynności i zadań gospodarczych oraz ich znaczące przewidywane oddziaływanie na zachowanie stanu ochrony gatunku					Łączna ocena uproszczonego planu urzędowania lasu na stan ochrony gatunków
			Zalesienia	Odnowienia	Pielęgnowanie drzewostanów	Rębnie częściowe i przebudowa stopniowa	Rębnie zupełne	
1	A030 Bocian czarny	Liczebność populacji	brak	0	0	0	(-1)	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	(+1)/(+3)	(-1)	(-1)	
2	A223 Włochatka	Liczebność populacji	brak	0	0	0	(-1)	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	(+1)/(+3)	(-1)	(-1)	
3	A081 Błotniak stawowy	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	0	
4	A224 Lelek	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	0	
5	A075 Bielik	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	(+1)/(+3)	(-1)	(-1)	
6	A022 Bączek	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	0	
7	A234 Dzięcioł zielonosiwy	Liczebność populacji	brak	0	0	0	0	0
		Naturalny zasięg	brak	0	0	0	0	
		Powierzchnia siedlisk	brak	0	0	0	0	

Symbole wpływu planowanych czynności gospodarczych na stan ochrony przedmiotów ochrony oraz symbole dotyczące okresu tego oddziaływania:

+ pozytywny, (+) warunkowo pozytywny, 0 wpływ obojętny, (-) warunkowo negatywny, - negatywny; brak - gdy brak danej czynności w planie.

1- oddziaływanie krótkoterminowe, 2- oddziaływanie średnioterminowe, 3- oddziaływanie długoterminowe

Kryteria zachowania stanu ochrony gatunków:

Kryterium 1: Liczebność populacji gatunku wskazuje na to, że sam utrzyma się w długim okresie jako żywotny składnik swoich siedlisk przyrodniczych: liczebność populacji zwiększa się (+), pozostaje bez zmian (0), zmniejsza się (-),

Kryterium 2: Naturalny zasięg występowania gatunku nie zmniejszy się: zwiększa się (+), pozostaje bez zmian (0), zmniejsza się (-),

Kryterium 3: Powierzchnia siedlisk odpowiednich dla rozwoju gatunku nie zmniejsza się: zwiększa się (+), pozostaje bez zmian (0), zmniejsza się (-)

Możliwy wpływ na gatunki bytujące w lasach, ze względu na bazę pokarmową lub lęgową, powinien, **przy zachowaniu zapisów planu pozostać neutralny**. Należy zachować zasady wykonywania zabiegów w drzewostanach poza okresem lęgowym ptaków, w celu minimalizacji wpływu na gatunki bytujące w lasach. Zastosowanie dobrej praktyki leśnej pod postacią wykonywania oględzin przed rozpoczęciem prac również odniesie pozytywny skutek dla bezpieczeństwa nie tylko ptaków ale i pozostałych zwierząt mogących przebywać w kompleksach leśnych należących do osób prywatnych. Dodatkowo rozproszenie własnościowe oraz zróżnicowanie wiekowe sąsiednich powierzchni manipulacyjnych, powodują rozłożenie oddziaływań w czasie i przestrzeni, ze względu na wykonywanie zabiegów w różnym czasie przez różnych właścicieli.

4.4 Przewidywane oddziaływanie UPUL na siedliska leśne, potencjalne siedliska przyrodnicze

Wskazania gospodarcze zaprojektowane w uproszczonych planach urządzenia lasu uwzględniają warunki siedliskowe i są dostosowane do potrzeb hodowlanych poszczególnych drzewostanów. Proponowane rębnie stopniowe i przerębowe umożliwią preferowanie odnowienia naturalnego. W drzewostanach uszkodzonych i z niewłaściwym siedliskowo składem gatunkowym zalecono przebudowę z odnowieniem drzewostanów.

Obecny trwale zrównoważony model gospodarki leśnej dąży do osiągnięcia zgodności biocenozy leśnej z biotopem, w sposób możliwie pełny wzoruje się na zjawiskach oraz procesach przyrodniczych, zachodzących w ekosystemach leśnych, funkcjonujących praktycznie bez ingerencji człowieka.

Na terenach objętych opracowaniem UPUL przyjęty docelowy zestaw gatunków dla danego typu siedliskowego lasu stanowi kompromis pomiędzy składami optymalnymi ze środowiskowego punktu widzenia a potrzebami gospodarczymi. Docelowe składy gatunkowe w Uproszczonych Planach Urządzenia Lasu dla poszczególnych obrębów ewidencyjnych, przyjęto na podstawie obowiązujących Zasad Hodowli Lasu (2012) oraz na opracowania „Regionalnych optymalnych składów gatunkowych drzewostanów w typach siedliskowych lasów i zespołach leśnych” wg J. M. Matuszkiewicza.

Projektowane w UPUL zapisy, głównie dotyczące zabiegów pielęgnacyjnych przyczyniają się do stopniowej eliminacji gatunków niepożądanych, a także gatunków obcych geograficznie. Odnowienia umożliwią już na pierwszym etapie wzrostu drzewostanu kontrolę właściwego, docelowego na danym siedlisku składu drzewostanu oraz trwałości siedliska w przypadku dobrego składu siedliskowego.

Zaplanowane w UPUL docelowe składy gatunkowe wpływać będą w przyszłości na zróżnicowanie bogactwa gatunkowego drzewostanów, co z kolei przyczyniać się będzie do zwiększenia bioróżnorodności w lasach. Składy gatunkowe zbliżone do tych występujących w naturalnych zbiorowiskach leśnych mogą także wpłynąć korzystnie na regenerację na terenach objętych opracowaniem potencjalnych siedlisk przyrodniczych. Ponadto, zaplanowane zabiegi korzystnie wpływać będą na kształtowanie przyszłego składu gatunkowego oraz struktury drzewostanów.

4.5 Przewidywane oddziaływanie na integralność obszarów Natura 2000

Integralność obszaru to stan gwarantujący zrównoważone trwanie populacji tych gatunków i siedlisk przyrodniczych, dla ochrony których zaprojektowano lub wyznaczono obszar Natura 2000. Obszar Natura 2000 pozostanie integralny, kiedy będzie realizował właściwy sobie potencjał, zgodny z celami ochrony obszaru, zachowa zdolność regeneracji i odnawiania w dynamicznych warunkach, a także będzie wymagał jedynie minimalnego wsparcia z zewnątrz.

W UPUL nie zaplanowano zabiegów mogących naruszyć integralność obszarów Natura 2000. Realizacja zapisów UPUL nie wpłynie negatywnie na siedliska, rośliny i zwierzęta występujące na obszarach Natura 2000, nie zaburzy również spójności czynników strukturalnych i funkcjonalnych warunkujących zrównoważone trwanie populacji gatunków i siedlisk przyrodniczych, dla ochrony których zaprojektowano obszary Natura 2000.

4.6 Przewidywane skumulowane oddziaływanie UPUL na środowisko

Analiza oddziaływań skumulowanych powinna obejmować wszystkie oddziaływania generowane przez omawiany dokument w połączeniu z oddziaływaniami tego samego typu, pochodzącymi od wszystkich sąsiadujących z nim przedsięwzięć. Prognozując oddziaływania skumulowane należy brać pod uwagę potencjalne oddziaływanie zarówno planów w trakcie realizacji jak i planów w fazie projektu.

W przypadku analizowanych Uproszczonych Planów Urządzenia Lasu, potencjalnie oddziaływanie skumulowane może mieć miejsce w połączeniu z oddziaływaniami wynikającymi z realizacji Planu Urządzenia Lasu sąsiednich Nadleśnictw.

Oddziaływanie związane z realizacją powyższych planów związane są przede wszystkim z realizacją zadań z zakresu gospodarki leśnej, takich jak:

- zalesienia i odnowienia powierzchni leśnych,
- zabiegi agrotechniczne,
- pielęgnowanie gleby i drzewostanu,
- użytkowanie rębne (rębnie zupełne, częściowe, gniazdowe, stopniowe),
- użytkowanie przedrębne.

Już na etapie projektowania planów z zakresu urządzenia lasów, zarówno państwowych jak i prywatnych, analizuje się i wybiera warianty alternatywne tak, by w efekcie otrzymać zapisy, których realizacja zapewni wypełnienie założonych celów z jednoczesną minimalizacją ich negatywnych skutków.

Zadania zawarte w planach sprecyzowane zostały tak, aby oparta o nie wielofunkcyjna i trwale zrównoważona gospodarka leśna przynosiła pozytywne efekty. Działalność kształtująca i wykorzystująca lasy ma zatem przebiegać w taki sposób i w takim tempie, by zachować ich bogactwo, różnorodność biologiczną, żywotność, potencjał regeneracyjny, wysoką produktywność, przy jednoczesnym wypełnianiu wszystkich funkcji ochronnych, gospodarczych i społecznych na poziomach: lokalnym, narodowym i globalnym. Ostateczna wersja planów ma uwzględnić w optymalny sposób wymogi różnych grup społecznych, jak również środowiska i gospodarczych funkcji lasu.

Bazując na powyższych przesłankach można stwierdzić, iż zaprojektowane w przedmiotowych Uproszczonych Planach Urządzenia Lasu, zabiegi nie wpłyną znacząco negatywnie na stan zachowania środowiska i walorów przyrodniczych na terenie objętym opracowaniem. Stosowane dotąd, oraz zalecane obecnie metody działań we właściwy sposób zabezpieczają ustanowione prawnie powierzchniowe formy ochrony przyrody, a różnorodność siedlisk i gatunków, w tym również gatunków chronionych na terenach leśnych pozostanie zachowana głównie dzięki prowadzeniu racjonalnej, wielofunkcyjnej gospodarki leśnej w myśl zasad przyjętych w planie upul. Tym samym, analizowane potencjalne oddziaływanie skumulowane wynikające z realizacji działań zawartych we wszystkich leśnych dokumentach urzędzeniowych powiązanych z UPUL będzie znikome i pomijalne dla środowiska.

4.7 Przewidywane rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczenie negatywnych oddziaływań UPUL na środowisko

Uproszczone Plany Urządzenia Lasu nie zawierają zapisów, których realizacja mogłaby mieć znacząco negatywny wpływ na środowisko (zgodnie z Ustawą OOS). Zapisy zawarte w projektowanym planie nie są zamierzeniami inwestycyjnymi, nie ingerują w sposób wykorzystania terenu lub jego przekształcenie.

Tabela 19 Zestawienie propozycji minimalizacji wystąpienia negatywnych oddziaływań wynikających z zapisów Uproszczonego planu urządzenia lasu

Obszar negatywnego wpływu	Potencjalne negatywne oddziaływanie realizacji zapisów UPUL	Zapisy Prognozy ograniczające potencjalne negatywne oddziaływanie	UWAGI
Stanowiska chronionych gatunków roślin leśnych	Zniszczenie stanowisk przy prowadzeniu prac leśnych z zakresu cięć pielęgnacyjnych i zupełnych	Zalecenia wykonywania zabiegów pod koniec okresu wegetacyjnego lub całkowicie poza okresem wegetacyjnym, tj. zimą	Na terenie objętym opracowaniem nie wyróżniono chronionych gatunków roślin. Zalecane w UPUL terminy wykonywania zabiegów potencjalnie negatywnie wpływających na płaty roślinności zielnej wynikają z ogólnie przyjętych zasad hodowli lasu.
Gatunki ptaków leśnych, w szczególności gatunki rzadkie i chronione	Niszczenie miejsc bytowania i rozrodu ptaków w wyniku prowadzenia prac leśnych z zakresu cięć rębnych	Pozostawianie kęp starodrzewów i przestojów na zrębach, wykonywanie prac leśnych z zakresu cięć rębnych i trzebieży poza okresem lęgowym ptaków.	Na terenie objętych opracowaniem nie wyróżniono miejsc gniazdowania ptaków drapieżnych. Zalecane w upul terminy wykonywania zabiegów, potencjalnie negatywnie wpływających na miejsca bytowania i rozrodu dla ptaków, zgodne są z terminami wynikającymi z ogólnie przyjętych zasad hodowli lasu
Różnorodność biologiczna	Zmniejszenie różnorodności na poziomie genetycznym, gatunkowym, krajobrazowym	Pozostawianie drzew nietypowych (kształt, cechy wzrostowe), popieranie odnowienia naturalnego	Zalecenia w UPUL zgodne są z zasadami trwale zrównoważonej gospodarki leśnej, na której opierają się również zapisy UPUL
Powierzchnia ziemi	Zniekształcenie pokrywy gleby przy pracach z użyciem ciężkiego sprzętu	Pozyskiwanie drewna w okresie zimowym, wykorzystywanie szlaków zrywkowych	Zalecane terminy zawarte w Prognozie zgodne są z ogólnie przyjętymi zasadami pozyskania drewna
Krajobraz	Niewłaściwe kształtowanie środowiska leśnego prowadzące do zniekształcenia fizjonomii krajobrazu	Pozostawianie kęp starodrzewu na powierzchniach z planowanymi rębiami. Stosowanie rębni przerębowych i stopniowych.	Zalecenia w UPUL zgodne są z zasadami trwale zrównoważonej gospodarki leśnej.

Obszar negatywnego wpływu	Potencjalne negatywne oddziaływanie realizacji zapisów UPUL	Zapisy Prognozy ograniczające potencjalne negatywne oddziaływanie	UWAGI
Zasoby naturalne	Zaplanowanie użytkowania które mogłoby w znaczący sposób naruszyć zasoby oraz ich trwałość	Określenie etatu użytkowania w sposób który zapewni nie przekroczenie użytkowania przyrostu bieżącego w lasach objętych opracowaniem	Przyjęty w UPUL etat cięć w drzewostanach rębnych wynika z potrzeb hodowlanych, natomiast przyjęty etat cięć przedrębnych jest zgodny z wytycznymi zawartymi w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2012 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu sporządzania planu urządzania lasu, uproszczonego planu urządzania lasu oraz inwentaryzacji lasu
Siedliska przyrodnicze	Nieodpowiedni skład gatunkowy upraw Prowadzenie użytkowania w sposób nieodpowiedni i na zbyt dużej powierzchni	Dostosowanie składu gatunkowego uprawy oraz TD do możliwości siedliska, w ramach siedlisk wymienionych z I Załączniku DS. projektowanie składu zgodnego z naturalnym składem gatunkowym na danym siedlisku.	Na terenach objętych opracowaniem UPUL przyjęty docelowy zestaw gatunków dla danego typu siedliskowego lasu stanowi kompromis pomiędzy składami optymalnymi ze środowiskowego punktu widzenia a potrzebami gospodarczymi Przyjęte w UPUL docelowe składy gatunkowe są zgodne z obowiązującymi Zasadami Hodowli Lasu (2012).
Korytarze ekologiczne	Niewłaściwe kształtowanie środowiska leśnego prowadzące do zaburzenia możliwości migracyjnych	Rozdrobnienie powierzchni oraz zróżnicowanie zabiegów na sąsiadujących powierzchniach a także rozkład w czasie niwelują wielkopowierzchniowe przekształcenie środowiska leśnego w formie wielkopowierzchniowej, która mogłaby zaburzyć przepustowość korytarzy ekologicznych.	Na terenie objętym opracowaniem zalecane w UPUL terminy wykonywania zabiegów oraz ich rodzaje wynikają z ogólnie przyjętych zasad hodowli lasu, są zgodne z zasadami dobrej praktyki leśnej.

4.8 Metody analizy skutków realizacji postanowień UPUL oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Analiza skutków realizacji postanowień projektu planu powinna być przeprowadzana w wyniku kompleksowej kontroli w cyklu 10-cio letnim, a jej wyniki przesłane do RDOŚ. Kontrola kompleksowa powinna dotyczyć prawidłowości wykonywania zapisów Planu, obejmować jak najszerszy zakres, między innymi:

- analizę wykonanych zadań gospodarczych, w tym na terenie obszaru Natura 2000, w wymiarze powierzchniowym,
- analizę składów gatunkowych zapisanych w UPUL w odniesieniu do gatunków drzew wprowadzanych w odnowieniach,
- kontrolę terminu zabiegów zapisanych w UPUL lub Prognozie w odniesieniu do wykonania ich w konkretnym drzewostanie,
- zmiany powierzchni lasów według pełnionych funkcji i kategorii użytkowania,
- zestawienia pozyskania drewna w wymiarze powierzchniowym według sposobu zagospodarowania,

Oprócz analizy działań z zakresu gospodarki leśnej, ocena powinna zawierać również informacje o ewaluacji środowiska przyrodniczego obszarów leśnych w szczególności dotyczącego gatunków chronionych w Obszarach OSO i SOO Natury 2000.

4.9 Rozwiązania alternatywne do zadań ujętych w UPUL

Już na etapie tworzenia UPUL analizuje się i wybiera warianty alternatywne tak, by w efekcie otrzymać zapisy, których realizacja zapewni wypełnienie złożonych celów z jednoczesną minimalizacją ich negatywnych skutków. Zadania zawarte w UPUL sprecyzowane zostały tak, aby oparta o nie wielofunkcyjna i trwale zrównoważona gospodarka leśna przynosiła pozytywne efekty. Działalność kształtująca i wykorzystująca lasy ma przebiegać w taki sposób i w takim tempie, by zachować ich bogactwo, różnorodność biologiczną, żywotność, potencjał regeneracyjny, wysoką produktywność, przy jednoczesnym wypełnianiu wszystkich funkcji ochronnych, gospodarczych i społecznych na poziomach: lokalnym, narodowym i globalnym.

Wariantowanie w sporządzaniu UPUL zaczyna się już na etapie definiowania wytycznych do wykonania prac urzędzeniowych. Sprowadza się to do wyboru dla ustalonych typów lasu: sposobu zagospodarowania, składu gatunkowego uprawy, gospodarczego typu drzewostanu. Następnym etapem to przebiegającym w kilku częściach ustalanie rozmiaru cięć.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 ustawy o lasach projekt uproszczonego planu urządzenia lasu wyklada się na okres 60 dni do publicznego wglądu. Zainteresowani właściciele lasów mogą się z nim zapoznać oraz składać zastrzeżenia i wnioski. W przypadku, gdy starosta uzna złożone zastrzeżenia i wnioski, projekt planu podlega weryfikacji w tym zakresie. Następnie projekt UPUL jest opiniowany przez właściwego nadleśniczego.

Ostateczna wersja Uproszczonego Planu Urządzenia Lasu ma uwzględnić w optymalny sposób wymogi różnych grup społecznych, jak również środowiska, gospodarczych funkcji lasu i celów UPUL.

Można zatem stwierdzić, iż zaprojektowane w Uproszczonych Planach Urządzenia Lasu zabiegi nie wpłyną znacząco negatywnie na stan zachowania środowiska i walorów przyrodniczych. Stosowane dotąd, oraz zalecane obecnie metody działań we właściwy sposób zabezpieczają ustanowione prawnie powierzchniowe formy ochrony przyrody, a różnorodność siedlisk i gatunków, w tym również gatunków chronionych na terenach leśnych pozostanie zachowana głównie dzięki prowadzeniu racjonalnej, wielofunkcyjnej gospodarki leśnej w myśl zasad przyjętych w Uproszczonych Planach Urządzenia Lasu. Z powyższych względów, dla UPUL, który został poddany analizie i ocenie w Prognozie nie przewiduje się rozwiązań alternatywnych.

5 Spis tabel i wykresów

RYSUNKI

Rys. 1 Położenie opracowywanych Gminy w powiecie Stalowowolskim (www.osp.org.pl)..... 16

TABELE

Tabela 1 Regionalizacja przyrodniczo-leśna w poszczególnych gminach objętych opracowaniem..... 16

Tabela 2 Zestawienie powierzchni objętych opracowaniem w poszczególnych gminach..... 17

Tabela 3 Powierzchnie znajdujące się w..... 31

Tabela 4 Przewidywane oddziaływanie UPUL na środowisko 31

Tabela 5 Powierzchnia granicząca z rezerwatem przyrody..... 33

Tabela 6 Zestawienie powierzchniowe zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w Parku Krajobrazowym w obrębach objętych dokumentacją w gminie Zaklików..... 34

Tabela 7 Zestawienie powierzchniowe zaplanowanych zabiegów związanych z gospodarką leśną w otulinie Parku Krajobrazowym w obrębach objętych dokumentacją w gminie Zaklików 34

Tabela 8 Siedliska leśne chronione w Obszarze PLH060031 wg. SFD..... 37

Tabela 9 Siedliska nieleśne w Obszarze PLH060031 graniczące z analizowanymi wydzieleniami 38

Tabela 10 PLH060031 Uroczyska Lasów Janowskich leży w granicach analizowanych wydziałów znajdujących się w gminie Zaklików. 39

Tabela 11 Gatunkami zidentyfikowane dla obszaru..... 41

Tabela 12 Obszar Natura 2000 Lasy Janowskie PLB060005 leży w granicach analizowanych wydziałów znajdujących się w gminie Zaklików. 41

Tabela 13 Charakterystyka siedlisk cennych w Obszarach Natury 2000 oraz przewidywane oddziaływanie UPUL na siedliska będące celem ochrony 46

Tabela 14 Charakterystyka gatunków roślin, ssaków, ryb i skorupiaków, płazów i owadów cennych w Obszarach oraz przewidywane oddziaływanie UPUL na gatunki w obszarach Natura 2000 51

Tabela 15 Charakterystyka ptaków cennych w Obszarach oraz przewidywane oddziaływanie UPUL na gatunki ptaków w obszarach Natura 2000..... 56

Tabela 16 Macierz przewidywanego wpływu UPUL na siedliska stanowiące przedmiot ochrony w obszarach Natury 2000..... 61

Tabela 17 Macierz przewidywanego wpływu UPUL na zwierzęta i rośliny stanowiące przedmiot ochrony w obszarach 64

Tabela 18 Macierz przewidywanego wpływu UPUL na ptaki stanowiące przedmiot ochrony w obszarach..... 65

Tabela 19 Zestawienie propozycji minimalizacji wystąpienia negatywnych oddziaływań wynikających z zapisów Uproszczonego planu urządzenia lasu..... 68

6 Literatura

- Biuletyn Monitoringu Przyrody; Monitoring Ptaków Polski w latach 2015 – 2016, IOŚ 2016
Instrukcja Urządzania Lasu, 2012. CILP, Warszawa.
Kondracki J., 2009. Geografia regionalna Polski. PWN, Warszawa.
Kondracki J., 1994. Geografia Polski, Mezoregiony fizyczno-geograficzne, PWN. Warszawa.
Karta SDF dla PLH060031
Karta SDF dla PLB060005
Matuszkiewicz J. M. 2008. Zespoły leśne Polski. Wydawnictwo Naukowe. PWN. Warszawa.
Matuszkiewicz J.M. (red), 2007. Geobotaniczne rozpoznanie tendencji rozwojowych zbiorowisk leśnych w wybranych regionach Polski. PAN IGiPZ, Warszawa.
Matuszkiewicz W., 2007. Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski. PWN, Warszawa.
Pawlaczyk P. (red.), 2009. Natura 2000 - Niezbędnik leśnika. Wydawnictwo Klubu Przyrodników. Świebodzin.
Poradnik ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 - podręcznik metodyczny T. 5. Ministerstwo Środowiska, Warszawa.
Strategia rozwoju Województwa Podkarpackiego - 2030 roku, Rzeszów, październik 2019 r.;
- Program Ochrony Środowiska dla powiatu Stalowowolskiego o na lata 2016 – 2019 z uwzględnieniem lat 2020-2023; Stalowa Wola, październik 2015 r.
- Zasady Hodowli Lasu, 2012. Ośrodek Rozwojowo-Wdrożeniowy Lasów Państwowych w Bedoniu.
Ochrona strefowa ptaków Romuald Mikusek Fundacja Wspierania Inicjatyw Ekologicznych 2012

Strony internetowe:

- <http://pzo.gdos.gov.pl/dokumenty/pzo>
<http://www.encyklopedia.lasypolskie.pl/>
<http://natura2000.gdos.gov.pl/>
<http://crfop.gdos.gov.pl/>
<http://www.gios.gov.pl/pl/stan-srodowiska/monitoring-przyrody>
<http://crfop.gdos.gov.pl>

Kierownik projektu: Maciej Lewandowski

Autor: Magda Wasilewska